

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

การทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น

A Study of Intensive German Teaching Module for Speaking Skill

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.เอนก กิมสุวรรณ

พฤษภาคม 2549

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

การทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น

A Study of Intensive German Teaching Module for Speaking Skill

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.เอนก กิมสุวรรณ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชุดโครงการฐานรากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัย “การทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น” นี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทดลองใช้วิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) โดยใช้สถานการณ์จำลองกับนักศึกษาของสาขาวิชาภาษาเยอรมัน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเป็นอย่างดีในการเข้าเรียนตรงเวลา ไม่ขาดเรียน ตั้งใจในการเรียนและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและจริงใจ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกปลื้มใจและชื่นชมในความวิริยะอุตสาหะของนักศึกษากลุ่มนี้เป็นอย่างมาก

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วารุณี บุญ-หลง ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ ผู้ให้กำลังใจยามที่ผู้วิจัยประสบปัญหาในการทำงาน ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์สงคราม เขาวนศิลป์ อาจารย์ ดร. สมชาย เตียวกุล และคุณชัยณรงค์ ไชยชนะ ภาควิชาจิตวิทยา ที่ให้คำปรึกษา เอื้อเพื่อให้ยืมหนังสือและเป็นธุระในการจัดหาโปรแกรม spss ขอขอบคุณ Miss Daniela Koslik อาจารย์ช่วยสอน สาขาวิชาภาษาเยอรมัน ที่ช่วยรวบรวม คัดแยก จัดหมวดหมู่บทสนทนาเพื่อใช้ในสถานการณ์จำลองและให้เวลาร่วมประเมินจนถึงวันสุดท้าย ก่อนเดินทางกลับประเทศเยอรมนี ขอขอบคุณคุณประทานพร จรัสศรี เจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตฯ ที่จัดการเรื่องการบันทึกเสียง ขอขอบคุณคุณณภัทรภัก วรรณไร นักศึกษาสาขาวิชาภาษาเยอรมันจากโคเวต้าฯ ภาคนือที่ดูแลเรื่องการพิมพ์เรียน

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ สกว. ให้การสนับสนุนทุนในครั้งนี้ สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปราวณี กุลละวณิช ผู้ประสานงานชุดโครงการฐานรากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จุดประกายความคิดและผลักดันให้มีการวิจัยในลักษณะนี้เกิดขึ้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนพูดภาษาต่างประเทศและผู้สนใจทั่วไป

เอนก กิมสุวรรณ

ผู้วิจัย

บทสรุปย่อสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

โครงการวิจัยเรื่อง ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศ ได้ให้ข้อมูลเรื่องการขาดทักษะการพูดและการฟังของนักเรียน นักศึกษา บัณฑิต รวมทั้งผู้สอนทั้งในระดับโรงเรียนและระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งส่งผลให้ความรู้ความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนการจ้างงานที่ต้องใช้ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาต่างประเทศเป็นพิเศษได้รับผลกระทบ จึงมีการตั้งโจทย์วิจัยข้อที่หนึ่งขึ้นมาว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของไทยในปัจจุบันไม่สามารถทำให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศพูดคุยเป็นภาษาต่างประเทศได้ หากปล่อยให้การจัดการศึกษาที่เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศอยู่ในสภาพเช่นนี้ต่อไปย่อมเกิดผลเสียในระยะยาวต่อการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีรวมไปถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ โจทย์วิจัยข้อที่สองคือ การกู่สถานการณ์ขีดความสามารถของผู้เรียนผู้สอนภาษาต่างประเทศในด้านทักษะการพูดและการฟัง โดยการเร่งหารูปแบบการสอนภาษาต่างประเทศที่เสริมทักษะการพูดการฟังอย่างเข้มข้นที่ใช้เวลาไม่เกิน 8 สัปดาห์และสามารถนำไปใช้ได้จริงกับสภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาเยอรมันของนักศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลองและวิธีสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนที่สาขาวิชาภาษาเยอรมันรับเข้าเป็นนักศึกษาจากโครงการเรียนดีจากการสอบโควต้าภาคเหนือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาเยอรมันชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวนรวมทั้งสิ้น 22 คน ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การรวบรวมประโยชน์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การสร้างแผนการสอน การสร้างสถานการณ์จำลอง และทำการประเมินผลโดยให้นักศึกษาพูดตามบทบาทสมมุติ และให้นักศึกษาพูดตามประเด็นที่กำหนดไว้ ตลอดจนใช้แบบสอบถามความคิดเห็น การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

กลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) มีความสามารถทางการพูดภาษาเยอรมันดีกว่ากลุ่มควบคุม

Abstract

The purpose of this study was to study the German speaking ability of undergraduate students through the reward-reinforcement teaching method and simulations. The target group (22 in number) was students who were admitted to the German section through the successful learning programme and the Quota programme; first year and 2nd year students of the German were also admitted.

Research procedures consisted of collecting sentences which were used in everyday life, developing implementation and conducting simulations. Before the study a self-evaluation questionnaire was administered. The German speaking ability was evaluated in order to divide the target group into test and control groups. Then the target group was taught through simulations. Only the test group was taught with the reward-reinforcement teaching method. After the completion of all lessons, assessments of German speaking ability were conducted through role plays. The data were analyzed by using mean, percentage and standard deviation.

The finding of this study was as follows:

The test group taught by the reward-reinforcement teaching method had better German speaking ability than the control group.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทสรุปย่อสำหรับผู้บริหาร	ค
บทคัดย่อ	ง
Abstract	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
ปัญหาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมุติฐานของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ข้อจำกัดของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์	6
เอกสารเกี่ยวกับสมมุติฐานในการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์	7
เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ	7
เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล / การเล่นเกมบทบาทในสถานการณ์จำลอง	9
เอกสารเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอน	10
3 วิธีดำเนินการวิจัย	12
การกำหนดกลุ่มประชากรศึกษา	12
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	12
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	15
การวิเคราะห์ข้อมูล	15
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินการพูดตามบทบาทสมมุติ	16
ผลการวิเคราะห์แบบประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ	19
ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามก่อนการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น	24
ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น	30
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	43

สรุปผลการวิจัย	44
อภิปรายผลการวิจัย	44
ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก ก ผลการดำเนินงานตามแผนงาน	51
ภาคผนวก ข รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง การแบ่งกลุ่ม การประเมิน	55
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	64

แบบเรียนการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้นในสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนทดสอบที่ได้มาจากผู้ประเมิน 2 คนหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t	17
2 แสดงความสัมพันธ์ที่ได้จากผู้ให้คะแนน 2 คน	18
3 แสดงคะแนนเฉพาะด้าน 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t	19
4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นในกลุ่มทดลอง โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t	20
5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นในกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t	21
6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ หลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t	22
7 แสดงผลการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t	23
8 ร้อยละระดับความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันของผู้เรียน	24
9 ร้อยละหัวข้อที่ผู้เรียนสามารถพูดได้ตอบภาษาเยอรมันได้	25
10 ร้อยละความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนพูดภาษาเยอรมันไม่ได้	26
11 ร้อยละความคาดหวังเรื่องระดับการพูดภาษาเยอรมัน	27
12 ร้อยละความคาดหวังเรื่องทักษะการพูดภาษาเยอรมัน	28
13 ร้อยละความคาดหวังจากสิ่งที่จะช่วยให้พูดภาษาเยอรมันได้	29
14 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างในการพูดภาษาเยอรมันก่อนและหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น	30
15 ร้อยละระดับความแตกต่าง	31
16 ร้อยละหัวข้อที่สามารถพูดได้หลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น	32
17 ร้อยละสถานการณ์ที่พูดได้หลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น	33
18 ร้อยละทักษะการพูด	34
19 ร้อยละสาเหตุทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการพูดภาษาเยอรมันได้	35
20 ร้อยละวิธีที่จะพัฒนาทักษะการพูดต่อไป	36
21 คำถามปลายเปิด	37
22 คำถามปลายเปิด	39
23 คำถามปลายเปิด	40
24 คำถามปลายเปิด	42

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากการวิจัยโครงการชุด “ข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศ” ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งได้ทำการวิจัยตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นมาใน 4 ภาคของประเทศ อันได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉยงเหนือ และภาคกลาง ผลของการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน นายจ้างและลูกจ้างต่างให้ข้อมูลตรงกันว่า ปัญหาของการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศในทุกภาคทุกระดับคือ การขาดทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน นักศึกษา พนักงาน ลูกจ้าง รวมไปถึงผู้สอนที่ออกมายอมรับว่าไม่ถนัดทักษะการฟังและการพูดและต้องการปรับปรุงทักษะทั้งสองของตน

สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และทางเศรษฐกิจ การเรียนภาษาต่างประเทศในระดับต่างๆ ในปัจจุบันไม่ใช่เป็นไปเพื่อการสื่อสารพูดคุย แต่เป็นการเรียนเพื่อมุ่งหวังคะแนนในการสอบ การสอนภาษาต่างประเทศถ้าไม่มุ่งเน้นเรื่องความงามของภาษา ก็เป็นไปเพื่อให้รู้ประวัติพัฒนาการของภาษาหรือเพื่อให้เข้าใจโครงสร้างของภาษาโดยศึกษาทฤษฎีไวยากรณ์ต่างๆ มากกว่าที่จะสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังและการพูดอย่างมีระบบและหลักเกณฑ์ เมื่อสภาพของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นเช่นนี้ ปัญหาที่ตามมาคือเยาวชนไทยพูดและฟังภาษาต่างประเทศไม่ได้

การเรียนภาษาต่างประเทศของไทยในขณะนี้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ในการประชุมทางวิชาการที่เกี่ยวข้องจะมีการพูดเสมอว่า ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไม่ได้ผล แต่ไม่มีการแก้ปัญหาได้สักที เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจังจึงมีการจัดกลุ่มวิจัยขึ้นมาเพื่อหารูปแบบและแนวทางในการสอนเสริมทักษะการพูดแบบเข้มข้น เพื่อช่วยแก้ไขปัญหการขาดทักษะการพูดของผู้เรียนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน

สาเหตุหนึ่งของการขาดทักษะการพูดและการฟังภาษาต่างประเทศของเยาวชนไทยในขณะนี้ก็ประการหนึ่งอาจเนื่องมาจากการขาดข้อมูลพื้นฐานที่ครอบคลุมทุกภาคของประเทศที่บ่งบอกถึงปัญหาและความต้องการปรับปรุงทักษะดังกล่าว (ดังที่โครงการชุดฯ ได้ทำการหาข้อมูลพื้นฐานไปแล้ว เช่น ข้อมูลในภาคเหนือของ โดย เอนก กิมสุวรรณ (2548) ข้อมูลในภาคใต้ โดย ปรารธนา กาลนวกุล (2548)) จึงทำให้ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเห็นว่าเป็นเรื่องปกติเป็นเรื่องวัฒนธรรมไทยที่ปลูกฝังให้คนไทยเป็นผู้ฟังมากกว่าผู้พูด จนทำให้ปัญหาดังกล่าวบานปลายเข้าขั้นวิกฤตที่ต้องได้รับการแก้ไขจากทุกฝ่ายโดยเร่งด่วน การจัดประชุมเรื่อง “การจัดการสอนภาษาต่างประเทศแบบเข้มข้น” ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2548 ซึ่งได้เชิญชวนให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ช่วยกันเสนอโครงการวิจัยในเชิงทดลองปฏิบัติเพื่อหาแนวทางร่วมกันในการสอนแบบเข้มข้นถือว่าเป็นความพยายามของฝ่ายผู้สอนที่พยายามจะแก้ไขวิกฤตครั้งนี้อย่างทั่วถึงและเร่งด่วน

ผู้เสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนทุนวิจัยครั้งนี้มีโอกาทำงานในโครงการชุดในภาคเหนือในฐานะหัวหน้าโครงการ ได้เห็นถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและมีความเห็นว่า การที่

นักเรียนนักศึกษาไทยพูดภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ไม่ได้หรือพูดได้ไม่ดีนั้นสาเหตุหนึ่งมาจากการที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดถ้อยคำที่จะพูดในสถานการณ์ต่างๆ นั่นเอง ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความอายดังที่มักมีการกล่าวอ้าง รายนอร์ ดีทริค (Rainer Dietrich 2002) อธิบายว่า ความรู้ทางภาษาเป็นเครื่องมือที่ทำให้มนุษย์มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ความรู้ทางภาษานั้นประกอบด้วยความรู้ทางด้านคำศัพท์ ความหมาย ความรู้ทางด้านลำดับชั้นทางไวยากรณ์ ความรู้ทางด้านคำและเสียง ผู้เสนอโครงการเห็นว่าการจัดหาเครื่องมือให้ผู้เรียนเป็นทางหนึ่งในการไปสู่การสร้างเสริมทักษะการพูด

การพูดต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก ไม่ง่ายเหมือนการอ่านที่มีโอกาสอ่านซ้ำในสิ่งที่ไม่เข้าใจหรือการเขียนที่ผู้เขียนมีโอกาสนึกและสามารถเปิดพจนานุกรมค้นหาคำที่คิดว่าเหมาะสมได้ ฮันส์ เฮือมันน์ (Hans Hörmann 1978 : 292-294) อธิบายขบวนการการพูด/การฟังว่า ในการพูดผู้พูดจะอยู่ในสถานการณ์ที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ตั้งแต่เริ่มการสนทนาไปจนจบการสนทนา ผู้พูดจะต้องสรรหาคำที่จะพูด ต้องคิดหาเรื่องที่จะพูด จะต้องสร้างความคิดนั้นออกมาเป็นคำเป็นประโยคแล้วจึงพูด ขณะเดียวกันจะต้องฟัง จะต้องดูปฏิกิริยาโต้ตอบของคู่สนทนา จะต้องแก้ไขสถานการณ์ในการสนทนา

เฮอเบิร์ต คลาร์ก / อีฟ วี คลาร์ก (Herbert H. Clark / Eve V. Clark 1977) ได้อธิบายเอาไว้อย่างละเอียดถึงขั้นตอนที่ผู้ฟังรับสาร วิเคราะห์สาร วางแผนเนื้อหาตลอดจนโครงสร้างทางไวยากรณ์ของสาร และการส่งสาร ขบวนการเหล่านี้จะมีความเร็วที่พอเหมาะ ดังนั้นผู้พูดจะหยุดนิ่งเพื่อขอเวลาคิดนานๆ เหมือนที่ทำไมในขณะทำการเขียนหรือทำการอ่านนั้นไม่ได้เลย เพราะจะทำให้การสนทนาสะดุดหรือจบลงโดยปริยายเพราะผู้พูดพูดไม่ออก ซึ่งผู้พูดที่ขาดประสบการณ์ ขาดคำศัพท์ที่จะใช้ในการสนทนา ขาดความมั่นใจ จึงมักจะหลีกเลี่ยงที่จะไม่พูด เลยทำให้ผู้พูดที่ขาดความมั่นใจดังกล่าวขาดโอกาสในการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงไปอย่างน่าเสียดาย

สิ่งดังกล่าวเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นในขณะที่ผู้พูดพูดภาษาไทย เพราะในการพูดภาษาแม่ไม่ต้องนึกศัพท์หรือโครงสร้างประโยค จะมุ่งไปที่การนึกถึงเนื้อหาสาระและปฏิกิริยาของคู่สนทนาเป็นหลัก แล้วก็พูดออกไปจนดูเป็นสิ่งปกติธรรมดาเป็นอัตโนมัติ แต่หากผู้พูดไม่เคยมีประสบการณ์ในเรื่องที่จะพูด เช่น ไม่เคยรู้เรื่องหรือใส่ใจในเรื่องกีฬาฟุตบอล ก็จะไม่มีความถนัดในการที่จะพูด เพราะไม่มีเนื้อหาที่จะพูด ไม่รู้จักศัพท์หรือสำนวนที่เขาใช้ ในสถานการณ์เช่นนี้แม้จะเป็นการพูดภาษาไทยก็ตามที่ผู้พูดก็จะพูดน้อยหรือเลือกที่จะไม่พูดหรืออาจปลีกตัวออกไปจากวงสนทนาจึงเป็นได้

ในการพูดภาษาต่างประเทศก็เช่นเดียวกัน ผู้ที่พูดภาษาต่างประเทศได้ก็เพราะเคยมีประสบการณ์การพูดในสถานการณ์จริง เคยใช้ศัพท์หรือประโยคในสถานการณ์นั้นซ้ำๆ จนเกิดความเคยชินและมีความมั่นใจที่จะพูด เบเวอร์ลี แบคส์เตอร์ (Beverly Baxter 2002) คริสตา โฮเฮนาเดล (Christa Hohenadl 2002), ไฮน์ทซ์ คลิปเพิร์ต (Heinz Klippert 1999) ต่างมีความเชื่อเช่นนี้และได้แต่งตำราเพื่อใช้ในการฝึกหัดใช้คำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ขึ้นมา ดังนั้นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเกิดความเคยชินกับการพูดก็คือการสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นมา สถานการณ์ดังกล่าวนี้ควรจะคัดเลือกสถานการณ์ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีโอกาสได้ใช้จริงในชีวิตประจำวันมากที่สุด ในสถานการณ์จำลองแต่ละสถานการณ์นั้นจะต้องมีการสร้างบทสนทนาที่เหมาะสม รวมทั้งการเพิ่มเติมคำศัพท์และสำนวนโดยจัดเป็นกลุ่มระดับความง่ายไปจนถึงระดับยากเพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปฝึกปฏิบัติเอง การสวมบทบาทต่างๆ และการเล่นบทบาทเดิมซ้ำๆ จะสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถจดจำประโยคและสำนวนที่จำเป็นต่อสถานการณ์แต่ละอย่างได้ และเมื่อผู้เรียนรู้ว่ในสถานการณ์ใดมี

การใช้ศัพท์และสำนวนใดกันบ้างแล้ว ผู้เรียนจะเกิดความมั่นใจขึ้นมาเองว่าตนก็สามารถสื่อสารกับผู้คนในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันนั้นได้เช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการพูดภาษาเยอรมันโดยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
2. เพื่อสร้างแบบเรียนเข้มข้นที่มุ่งเน้นทักษะการพูดภาษาเยอรมันในสถานการณ์ต่าง ๆ

สมมุติฐานของการวิจัย

กลุ่มทดลองที่ผู้สอนสอนด้วยวิธีการสอนแบบการให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) มีคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาเยอรมันมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ผู้สอนสอนด้วยวิธีการสอนปกติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้

1. ผู้บริหารระดับกรม/กระทรวง
 - 1.1 สามารถกำหนดนโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้เหมาะสม
 - 1.2 สามารถกำหนดหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหารสถานศึกษา
 - 2.1 ทราบแนวทางแก้ปัญหาการสอนพูดภาษาต่างประเทศในสถานศึกษาของตน
 - 2.2 สามารถกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน วิธีการสอน และสื่อการสอนภาษาต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม
3. ผู้สอน
 - 3.1 มีแนวการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการพูดได้อย่างแท้จริง
 - 3.2 ได้บทเรียนที่ใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียน
 - 3.3 สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาต่างประเทศของผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน
4. ผู้เรียน
 - 4.1 ได้เรียนพูดภาษาต่างประเทศที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
 - 4.2 สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ตรงตามความต้องการอย่างมั่นใจ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนนักศึกษาในภาคเหนือที่เรียนภาษาเยอรมัน
2. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่สาขาวิชาภาษาเยอรมัน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่รับเข้าเป็นนักศึกษา
โครงการเรียนดี นักเรียนที่สอบผ่านการสอบโควต้าภาคเหนือของสาขาวิชาภาษาเยอรมัน
นักศึกษาวิชาเอกภาษาเยอรมันชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 รวมทั้งสิ้น 22 คน

3. ระยะเวลา

4 อาทิตย์ ในช่วงเดือนเมษายน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement
teaching method)

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

ความสามารถทางการพูด

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนประชากร โดยปกตินักเรียนนักศึกษาที่เลือกเรียน
ภาษาเยอรมันตามโรงเรียนต่างๆ ในภาคเหนือมีจำนวนน้อยอยู่แล้ว การจะรับกลุ่มตัวอย่างเฉพาะจากนักเรียนใน
จังหวัดเชียงใหม่ที่เรียนอยู่ระดับชั้นเดียวกันตามโรงเรียนต่างๆ ซึ่งมีอยู่ 4 โรงเรียนไม่สามารถทำได้ เพราะการวิจัยครั้ง
นี้ทำในช่วงปิดภาคเรียน นักเรียนที่จะขึ้นชั้น 4 ซึ่งเป็นชั้นที่จะเริ่มเรียนภาษาเยอรมันไม่สามารถเลือกมาเป็น
กลุ่มตัวอย่างได้เพราะยังไม่มีความรู้ภาษาเยอรมันมาก่อน นักเรียนที่จะขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือ 6 ซึ่งได้
เรียนภาษาเยอรมันไปแล้ว 1 และ 2 ปีตามลำดับต้องเรียนภาคฤดูร้อนที่ทางโรงเรียนจัดให้ ทำให้ไม่สามารถ
จัดหาเวลาเรียนให้แก่แก่นักเรียนดังกล่าวได้

สำหรับนักเรียนที่ทราบผลการคัดเลือกโครงการเรียนดีและผลการสอบโควต้าภาคเหนือของสาขาวิชา
ภาษาเยอรมัน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และน่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดีที่สุดของการทดลอง
กลับพบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่สามารถเดินทางมาเรียนได้ ในกลุ่ม
นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ยังพบต่อไปว่า นักเรียนบางคนมีคุณสมบัติไม่ตรงตามเงื่อนไข เช่น
เป็นนักเรียนที่มีประสบการณ์ในประเทศเยอรมันมาแล้ว เป็นนักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นคนเยอรมัน เป็นต้น

นักเรียนซึ่งน่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมแก่การทดลองที่สุดอีกกลุ่มหนึ่งได้แก่นักเรียนที่ทำการ
สอบระบบแอดมิสชัน การจะทดลองการวิจัยครั้งนี้จึงจะต้องเริ่มในเดือนเมษายนเพื่อรับเอานักเรียนกลุ่มนี้เข้าร่วม
โครงการเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้เพราะนักเรียนกลุ่มนี้จะทราบผลโอเน็ตและเอนีตในต้นเดือนเมษายนและยังจะต้องรอ
ประกาศผลจากระบบแอดมิสชันของมหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่งด้วย จึงทำให้ผู้วิจัยต้องตัดสินใจเลือกกลุ่มตัวอย่าง
จากนักศึกษาวิชาเอกภาษาเยอรมันที่จะขึ้นปี 2 และปี 3 เข้ามาเสริมในกลุ่มตัวอย่าง

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งของการวิจัยครั้งนี้คือการเลือกทำการวิจัยในช่วงเดือนเมษายนซึ่งเป็นเทศกาล
สงกรานต์ การสอนที่กำหนดเอาไว้ 4 อาทิตย์ต่อเนื่องกันตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ต้องมีการสอนเสริมในวันเสาร์
และวันอาทิตย์เพื่อจะได้ทำการหยุดสอนในช่วงสงกรานต์และเพื่อจะทำให้การสอนเสร็จสิ้นลงได้ภายในเดือน
เมษายน

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) หมายถึง วิธีการสอนที่ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 2 หลักการ ได้แก่

1. การให้รางวัล

ผู้สอนจะให้รางวัลแก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนแสดงความสามารถในการพูด คำว่ารางวัลในที่นี้หมายถึง การชมเชยความสามารถด้วยวาจาเช่น เก่งจัง วิเศษ เยี่ยมมาก ถูกต้อง ยอดไปเลย หรือการให้คะแนนพิเศษ หรือการให้สิ่งของ เช่น ดินสอ สมุด ปากกา ดวงตราไปรษณียากร

2. การกระตุ้น

ผู้สอนจะทำการกระตุ้นผู้เรียนในช่วงท้ายของแต่ละคาบเรียนด้วยการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนในคาบเรียนนั้นๆ ด้วยการเปรียบเทียบความสามารถและการพัฒนาของแต่ละคนระหว่างคาบเรียนก่อนกับคาบเรียนปัจจุบัน ผู้เรียนที่แสดงความก้าวหน้าในคาบเรียนจะได้รับการยืนยันจากผู้สอนถึงความก้าวหน้า และได้รับการกระตุ้นให้พยายามทำให้ดีขึ้นไปอีกในคาบเรียนถัดไป ผู้เรียนที่ยังมีข้อบกพร่องจะได้รับคำแนะนำให้ทำการปรับปรุง โดยผู้สอนจะระบุวิธีปรับปรุงอย่างชัดเจนพร้อมกับให้กำลังใจ อาจมีการปรึกษาหารือกับผู้เรียนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

3. การให้รางวัลและการกระตุ้นจะทำได้ด้วยความจริงใจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์

การเรียนรู้ภาษาเป็นพฤติกรรมหนึ่งของมนุษย์ที่เริ่มเมื่ออายุเพียงไม่กี่เดือนและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาได้ในเวลาอันรวดเร็ว จนสามารถพูดและเข้าใจภาษาได้อย่างสมบูรณ์แบบเมื่ออายุยังไม่ถึง 3 ขวบ ความสามารถทางสมองที่เกี่ยวกับภาษาจะพัฒนาต่อไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งอายุ 10-12 ขวบ จากนั้นการพัฒนาของสมองดูเหมือนจะจบขบวนการพัฒนาเพียงแค่นั้น สิ่งที่กล่าวมานี้ได้รับการพิสูจน์และการยืนยันจากนักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามากมาย อาทิเช่น รายเนอร์ ดีทริค (Rainer Dietrich 2002), ยีน เอทชีสัน (Jean Aitchison 1982), เฮอเบิร์ต คลาร์ก / อีฟ วี คลาร์ก (Herbert H. Clark / Eve V. Clark 1977) แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์จะไม่สามารถเรียนรู้ภาษาได้เมื่ออายุเกินวัยรุ่นขึ้นไป ความจริงมีอยู่ว่าความสามารถในการเรียนภาษานั้นจะไม่รวดเร็วและมีความสมบูรณ์เท่ากับเรียนภาษาเมื่อวัยเด็กหรือในช่วงวัยรุ่น

การศึกษาเรื่องการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์แบ่งแยกออกเป็น 3 กลุ่มแนวคิด ได้แก่ กลุ่มที่เชื่อว่าความสามารถในการเรียนรู้ภาษาติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิด (native concept) กลุ่มที่เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับความจำ (cognitive concept) และกลุ่มที่เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ (interactive concept) ทั้งสามแนวต่างมีเหตุและผลของตน ดีทริค (Dietrich 2002 : 90) กล่าวว่ากลุ่มที่ศึกษาเรื่องความจำได้พิสูจน์ให้เห็นว่า การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซ้ำ ๆ และการฝึกทำสิ่งนั้นต่อไปเรื่อย ๆ จะทำให้เกิดความเคยชินขึ้นได้

คลาร์ก และ คลาร์ก (Clark / Clark 1977 : 150-151) สรุปเรื่องความจำเอาไว้ว่า การที่คนเราจดจำประโยคอะไรและจดจำได้อย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับว่าคนเรามีประสบการณ์กับประโยคนั้นๆ ในตอนแรกอย่างไร ถ้าคนเราไม่ให้ความหมายแก่ประโยคที่กำลังเรียนอยู่ในตอนแรกคนเราจะไม่สามารถจดจำประโยคนั้นได้ ข้อมูลที่สามารถเรียกคืนจากความจำได้คือข้อมูลที่ได้รับการตอกย้ำในตอนเรียน ซึ่งมีความหมายเท่ากับการสอนมีผลต่อการเรียนนั่นเอง คลาร์ก และ คลาร์ก กล่าวเสริมต่อไปว่า การสอนให้จดจำความหมายและการสอนให้จดจำรูปประโยคมีผลต่อความจำที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การเน้นให้จดจำรูปประโยคจะทำให้เรียกความจำรูปประโยคได้ยาก ในขณะที่การเน้นให้จดจำความหมายจะทำให้จำความหมายและรูปประโยคได้ง่ายกว่า

ทฤษฎีการให้รางวัลเป็นสิ่งที่ บี เอฟ สกินเนอร์ (B. F. Skinner 1957) นักจิตวิทยาด้านพฤติกรรมได้พิสูจน์ให้เห็นมาแล้วในการทดลองเรื่องการเรียนรู้และการพัฒนาพฤติกรรมของสัตว์และมนุษย์ การให้รางวัลเมื่อการทำได้สิ่งหนึ่งสำเร็จย่อมสร้างความยินดี ความภูมิใจ ทำให้เกิดความมั่นใจและอยากจะทำงานต่อไปหรืออยากจะทำพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้นเพื่อหวังการได้รับรางวัลที่มีค่ามากขึ้น

เอริค เฮนเนเบิร์ก และ เอลิซาเบธ เฮนเนเบิร์ก (Eric H. Lenneberg / Elizabeth Lenneberg 1975 : 216-217) สรุปทฤษฎีการให้รางวัลของสกินเนอร์ว่า แม้ว่าจะงานวิจัยหลายชิ้นยืนยันไว้ว่า เด็กจะพูดเองไม่จำเป็นว่าการให้รางวัลจากคนรอบข้างหรือไม่ แต่มีการพิสูจน์ในงานวิจัยเช่นกันว่าการให้รางวัลอย่างเปิดเผยไม่ใช่สิ่งที่ไม่สำคัญเสียเลย มันดูเหมือนว่าในการใช้ภาษาแม่ที่มีไวยากรณ์ที่ถูกต้องเด็กจะเรียนรู้ได้ดีกว่าและเร็วกว่าถ้ามี

พ่อแม่คอยให้รางวัลอย่างจริงจัง สิ่งสำคัญที่ เลนเนเบิร์ก และ เลนเนเบิร์ก ย้ำในประเด็นของการให้รางวัลคือ การให้รางวัลไม่ใช่เป็นการทำให้เด็กเลิกการทำผิดไวยากรณ์ แต่เด็กจะถูกกระตุ้นให้อยากพูดมากขึ้นและการถูกกระตุ้นให้พูดมากขึ้นอาจทำให้เด็กมีความพยายามที่จะทำประโยคให้มีความสมบูรณ์และถูกต้องทางไวยากรณ์มากขึ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยจะหมายถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นหลักทำให้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากมาย ภาษาเยอรมันแม้ว่าจะเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีการสอนในประเทศไทยทั้งในระดับโรงเรียนและระดับอุดมศึกษา มาแล้วไม่ต่ำกว่า 40 ปี มีการใช้ภาษาเยอรมันสื่อสารในด้านการทูต ในวงการธุรกิจและการค้า และในด้านการท่องเที่ยว แต่ภาษาเยอรมันไม่เหมือนภาษาอังกฤษ ผู้รู้และผู้เรียนภาษาเยอรมันมีจำนวนน้อย และดูเหมือนว่าไม่มีใครให้ความสนใจที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาเยอรมันในประเทศไทยอย่างจริงจัง งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเยอรมันที่มีอยู่ เช่น เอนก (2542) เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแปลภาษาเยอรมันเป็นภาษาไทย ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ดังนั้น การนำเสนอเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงเป็นการศึกษาวิจัยภาษาอังกฤษทั้งหมดโดยขอนำเสนอในหัวข้อดังนี้

1. สมมุติฐานในการเรียนรู้ภาษา
2. การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
3. กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล / การเล่นบทบาทในสถานการณ์จำลอง
4. การสร้างชุดการสอน

เอกสารเกี่ยวกับสมมุติฐานในการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์

สตีเฟน คราเชน (Stephen Krashen 1987 : 35-40) ได้กล่าวถึงสมมุติฐานในการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 ประการ มีสมมุติฐานที่น่าสนใจ 3 ประการได้แก่

1. สมมุติฐานเกี่ยวกับการเรียนและการรู้ภาษา (The Acquisition Learning Hypothesis)
สมมุติฐานนี้แบ่งการเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 แบบ คือ แบบรู้ภาษา (Acquisition) และแบบเรียนภาษา (Learning) ซึ่งทั้งสองแบบให้ผลที่ต่างกัน คือ การเรียนแบบรู้ภาษาช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว การเรียนแบบเรียนภาษาช่วยในด้านการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่เรียน
2. สมมุติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis)
สมมุติฐานนี้สรุปได้ว่า การรู้ภาษามีขั้นตอนเรียน เช่น ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อน โครงสร้างอื่นๆ รู้เอกรรพประโยคก่อนเรียนรู้ขยประโยค เป็นต้น
3. สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis)
สมมุติฐานนี้สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านเจตคติ เช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ความอาย ความมั่นใจ ฯลฯ เป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้ แม้ผู้เรียนจะทราบหรือเข้าใจข้อมูลที่กำลังเรียนรู้ แต่ก็รู้ยากก็ตาม

เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 91-112) ได้รวบรวมวิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไว้ 9 วิธี มีวิธีการสอน 3 วิธีที่น่าสนใจสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. วิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia)

วิธีนี้เป็นวิธีสอนที่เน้นการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียนให้กำจัดความรู้สึกว่าตนเองจะไม่ประสบความสำเร็จ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้พลังสมองของตนเองอย่างเต็มที่ ผู้เรียนควรได้เรียนด้วยความสนุกสนานและผ่อนคลายทางจิต โดยจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่สะดวกสบาย ไม่ตึงเครียด

2. วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning)

การสอนวิธีนี้เน้นไม่ให้ผู้สอนคำนึงถึงแต่ความรู้สึกละและสติปัญญาของผู้เรียนเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิกิริยาตอบโต้และความต้องการของผู้เรียน ยึดผู้เรียนเป็นหลัก เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร วิธีนี้นำเอาหลักการแนวความคิดการเรียนรู้แบบการปรึกษา (Counseling Learning Approach) เข้ามาใช้ด้วย โดยภายหลังที่เรียนแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันพูดถึงปัญหาที่เรียน ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่ได้เรียนไปหรือกิจกรรมที่ได้ทำไป

3. วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The communicative Approach)

วิธีนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสาร มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม รู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะทำ และควรจะทำอะไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน ในลักษณะอย่างไร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 109-120) ได้สรุปขั้นตอนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารเอาไว้ดังนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา เป็นขั้นที่เน้นการให้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา
2. ขั้นการฝึก เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึก โดยผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกด้วยจุดประสงค์ให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาให้ได้
3. ขั้นการประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนถามผู้เรียนถึงความเข้าใจในเนื้อหาของประโยค หรือสำนวนที่ใช้ในการสนทนาเพื่อตรวจสอบดูว่าผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาและวิธีการใช้บทสนทนาได้ถูกต้อง

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2523 : 191-192) กล่าวว่า สำหรับการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน โดยจะทำการทดสอบหรือไม่ทำการทดสอบก็ได้ สำหรับการประเมินผลโดยไม่มี การทดสอบนั้นอาจทำได้โดยการสังเกตความสนใจและความเอาใจใส่การเรียนของผู้เรียน

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทยที่วิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นมีอยู่หลายเรื่องด้วยกัน ต่อไปนี้เป็นผลการศึกษาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธัญญา มีชัย (2545 : 43-44) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มคำรูปแบบ (formulaic chunks) ที่มีต่อความสามารถทางการพูดและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนกลุ่มคำรูปแบบมีพัฒนาการความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นและมีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ระดับ 3 นักเรียนที่ได้รับการสอนกลุ่มคำรูปแบบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนดีกว่าก่อนได้รับการสอนกลุ่มคำรูปแบบ ทั้งนี้ ธัญญา มีชัย อธิบายเสริมว่า การเรียงลำดับเนื้อหาที่ใช้สอนเป็นไปตามขั้นตอนจากเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนและจำเป็นในการใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันไปสู่เรื่องที่ไกลตัวออกไปทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดี และบรรยากาศการเรียนการสอนที่ช่วยเอื้อให้

นักเรียนได้ฝึกพูดได้ดีขึ้น ได้แก่ สัมพันธภาพที่ดีและเป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเองและกล้าแสดงออก ไม่เกิดความวิตกกังวลในการฝึกพูด

ปนัดดา จินประชา (2545 : 52-53) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล / การเล่นเกมบทบาทในสถานการณ์จำลอง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารจำนวนหนึ่งได้สร้างกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap Activities) ขึ้นเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ทำกิจกรรมร่วมกัน กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลหมายถึงกิจกรรมที่จำลองขึ้น เช่น การแนะนำตัวเอง การแนะนำผู้อื่น การทักทาย การสอบถามข้อมูล ฯลฯ โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม อย่างน้อย 2 คนได้รับใบงานหรือกิจกรรมที่มีข้อมูลคนละส่วนซึ่งแตกต่างกันปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสองฝ่ายจะต้องพยายามแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเพื่อทำให้ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่คล้ายกับการสื่อสารโดยการสวมบทบาทในสถานการณ์จำลอง (Role Play) ต่อไปนี้เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องบางส่วน

ปิยะรัตน์ แชรรัมย์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการใช้กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า หลังการเรียนการสอนด้วยวิธีกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล นักเรียนส่วนใหญ่มีการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับ ดี คือ นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารในด้านการใช้กลวิธีอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 75) ด้านการใช้ภาษามีการพัฒนาอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 61.36) และด้านภาษาสังคมมีการพัฒนาอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 59.09)

สุมิตา เรือนแป้น (2546 : 51) ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง พบว่า ความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทั้งหมดหลังการใช้สถานการณ์จำลอง มีคะแนนความสามารถทางการพูดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และผลการศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองก่อนและหลังการเรียนสถานการณ์จำลอง พบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในระดับคุณภาพปานกลาง

นพพร สโรบล (2532 : 56) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้หลักการกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap Principle) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

สุรชาติ รัศมี (2544 : 54-55) ศึกษาการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษด้วยสื่อ CAI และกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลของนักเรียนกลุ่มเรียนอ่อนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อ CAI และกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.5 คะแนนทดสอบหลังการเรียนการสอน 1 เดือนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 คะแนนด้านทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษโดยรวมทั้ง 4 ทักษะอยู่ในระดับ ดี คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับ ดี คือ พฤติกรรมแสดงความสนใจกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรม พฤติกรรมตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย พฤติกรรมรับผิดชอบการเรียนของตนและเพื่อน และพฤติกรรมมีความซื่อสัตย์และตรงต่อเวลา นอกเหนือจากนี้ยังพบว่า การมีความพึงพอใจและเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อ CAI และกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลโดยรวมอยู่ในระดับ มาก (4.14)

เอกสารเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอน

สุรีย์มาศ สุขกสิ (2547 : 80-83) ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกอบบรมครูเรื่อง การใช้ชุดฝึกสนทนาภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเมืองตราด สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า ครูกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดฝึกอบบรมครูฯ มีผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าครูกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีปกติ มีพฤติกรรมการสอนสูงกว่าครูกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกอบบรมครู มีพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

อุบล พวงสุวรรณ (2544 : 54) ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นสภาพจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นสภาพจริงมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจริง ทั้งนี้ อุบล พวงสุวรรณ ได้กล่าวในอภิปรายผลการวิจัยว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองอาจเนื่องจากมีขั้นตอนตามลำดับจากง่ายไปหายากที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจจนสามารถทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบหลังทดลองได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น การจัดกิจกรรมที่มีขั้นตอนสื่อสารที่เริ่มจากง่ายไปหายากและให้นักเรียนพยายามคิดค้นคำตอบด้วยการทำกิจกรรมแต่ละขั้นจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้

ผู้วิจัยได้นำทฤษฎี แนวคิดและผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ อันได้แก่สื่อการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน มีการจัดลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ มีการจัดวางประโยคและสำนวนที่ผู้เรียนมีความจำเป็นในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากประโยคเกี่ยวกับตัวผู้เรียน เช่น การแนะนำตัวเอง การพูดถึงบุคคลในครอบครัว แล้วขยายออกไปสู่ผู้อื่นและสิ่งรอบข้าง รวมไปถึงประโยคและสำนวนที่ใช้สนทนากับผู้อื่นในสถานการณ์และโอกาสต่างๆ

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอนโดยดำเนินการตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนเช่นกัน คือ ขั้นเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึก และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง ในแต่ละครั้งที่ทำการสอนจะมีทั้งสามขั้นตอนนี้ครบอยู่ในคาบที่สอนทุกๆ ครั้ง กล่าวคือ หลังจากที่ได้สอนการออกเสียงประโยคที่ใช้ในสถานการณ์เฉพาะและได้อธิบายความหมายของประโยคตลอดจนโครงสร้างของคำกริยาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงหลายครั้งจนมั่นใจว่าผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว ผู้วิจัยจึงกำหนดสถานการณ์จำลองและกำหนดบทบาทของผู้เรียนขึ้นมาทันทีแล้วให้ผู้เรียนทำการสนทนากันในกรอบของสถานการณ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาการทดลองสอนของผู้วิจัยจะเห็นว่า กิจกรรมมีความคล้ายคลึงกับกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลที่ใช้คนอย่างน้อย 2 คนและให้ใบงานหรือกิจกรรมที่มีข้อมูลคนละส่วนซึ่งแตกต่างกันปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสองฝ่ายจะต้องพยายามแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเพื่อทำ

ให้ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลและการทดลอง รูปแบบการสอนภาษาเยอรมันแบบเข้มข้นอยู่ที่การทดลองสอนในงานวิจัยนี้มุ่งเน้นเรื่องการพูดล้วนๆ ไม่มีการฟัง การอ่านหรือการเขียนเข้ามาเกี่ยวข้องเลยแม้แต่น้อย ในขณะที่งานวิจัยที่ใช้กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการพัฒนาทักษะทั้งสี่ไปพร้อมๆ กันมากกว่าจะเน้นเรื่องทักษะการพูดแต่อย่างเดียว

ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) มาใช้ในการสอนซึ่งเป็นวิธีสอนที่มีลักษณะคล้ายกันกับวิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) โดยเชื่อว่าวิธีนี้จะทำให้ผู้เข้าร่วมฯ เกิดความฮึกเหิมที่จะพัฒนาขีดความสามารถของตนให้ดียิ่งขึ้น เช่น การใช้คำพูดว่า ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง วิเศษ ยอดไปเลย เยี่ยมมาก แจ๋วจริงๆ ฯลฯ หรือการชูหัวแม่มือ การแสดงสีหน้าชื่นชม การเปล่งเสียงที่แสดงถึงความชื่นชมยินดีทั้งหลายในระหว่างการฝึก

ผู้วิจัยเน้นผู้เรียนเป็นหลัก ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แสดงความเอาใจใส่อย่างจริงจัง ต่อผู้เรียน ให้ออกาสผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและยอมรับข้อเสนอของผู้เรียนซึ่งเป็นวิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning)

ผู้วิจัยเดินตามหลักการแนวคิดการเรียนรู้แบบการปรึกษา (Counseling Learning Approach) โดยประเมินผลและสรุปผลการฝึกของผู้เรียนแต่ละคนให้ฟังทุกครั้งก่อนหมดชั่วโมงสอน และกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความสามารถที่ครอบครองอยู่ให้มากยิ่งขึ้น ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำที่ชัดเจนแก่ผู้เรียนที่ยังมีข้อบกพร่องในการพูดได้นำไปแก้ไข เช่น ให้ระมัดระวังโครงสร้างของคำกริยา ให้รู้จักการออกเสียงที่ถูกต้อง ให้จดจำความหมาย ให้นึกถึงสิ่งที่ต้องการสื่อมากกว่าประโยคที่จะใช้ในการสื่อ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นและมีฉันทะที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาเยอรมัน สามารถพูดภาษาเยอรมันได้แบบเป็นธรรมชาติ และด้วยความมั่นใจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรที่ศึกษา
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนนักศึกษาในภาคเหนือที่เรียนภาษาเยอรมันมาแล้วอย่างน้อย 2 ภาคการศึกษา ไม่มีบิดาหรือมารดาที่พูดภาษาเยอรมันเป็นภาษาแม่และไม่เคยอาศัยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาเยอรมันเป็นภาษาราชการมาก่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากนักเรียนที่สาขาวิชาภาษาเยอรมัน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่รับเข้าเป็นนักศึกษาโครงการเรียนดี นักเรียนที่สอบผ่านการสอบโควต้าภาคเหนือของสาขาวิชาภาษาเยอรมัน นักศึกษาวิชาเอกภาษาเยอรมันชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 รวมทั้งหมด 22 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชุด ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนสำหรับ 20 คาบๆ ละ 2 ชั่วโมง ได้แก่ บทเรียน 1 ชุด ประกอบด้วยบทสนทนา 10 บท และกิจกรรมบทบาทสมมุติ การได้มาซึ่งแผนการสอนมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าใจทฤษฎีและแนวคิดการสอนภาษาต่างประเทศ
- 1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป้าหมาย เนื้อหาและวิธีสอนแบบการให้รางวัล ร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method)

1.3 สร้างแผนการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ได้แก่ การแนะนำตัวเอง การแนะนำบุคคลอื่น การทักทาย การกล่าวคำอำลาและการฝากความคิดถึง การขอพรและการขอโทษ บ้านและครอบครัว การต้อนรับอย่างมีไมตรีจิต อาหารและภัตตาหาร small talk และการเดินทาง โดยได้จัดลำดับการสอนแต่ละคาบไว้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ผู้สอนอ่านประโยคของสถานการณ์ย่อยที่จัดเอาไว้ในกรอบให้ผู้เรียนฟัง แล้วให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามทีละประโยคจนจบประโยคของสถานการณ์ย่อย จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงทีละคนๆ ละประโยค 2-3 รอบ ผู้สอนปรับปรุงแก้ไขการออกเสียงของผู้เรียน ผู้สอนอธิบายความหมายตลอดจนบริบทของการใช้ประโยคหรือสำนวนที่ฝึกอ่าน ผู้เรียนดูคำแปลที่พิมพ์ขนานไปกับประโยคที่ใช้ฝึกพร้อมกันไปด้วย ในการ

อธิบายความหมายจะมีการยกตัวอย่างประกอบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้อาศัยตัวอย่างในการจดจำความหมายและประโยค

ขั้นตอนที่ 2 ผู้สอนจะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้สอนจะฟังจนผู้เรียนทำกิจกรรมเสร็จจึงทำการแก้ไข ผู้สอนให้ผู้เรียนทุกคนได้ทำกิจกรรมและให้ทำกิจกรรมซ้ำอย่างน้อย 2 ครั้ง

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการประเมินและอภิปราย ขั้นตอนนี้ผู้สอนจะทำเฉพาะในกลุ่มทดลองเท่านั้น เพราะต้องการทราบว่าภาระกระตุ้นมีผลต่อการเรียนของผู้เรียนหรือไม่

แผนการสอนและเนื้อหาเป็นดังนี้

แผนการสอน	
คาบที่	เนื้อหา
1	บทที่ 1
2	บทที่ 2
3	บทที่ 3
4	กิจกรรมบทบาทสมมติ
5	บทที่ 4
6	กิจกรรมบทบาทสมมติ
7	บทที่ 5
8	กิจกรรมบทบาทสมมติ
9	บทที่ 6
10	กิจกรรมบทบาทสมมติ
11 – 12	บทที่ 7
13	กิจกรรมบทบาทสมมติ
14	บทที่ 8
15	กิจกรรมบทบาทสมมติ
16	บทที่ 9
17	กิจกรรมบทบาทสมมติ
18	บทที่ 10
19	กิจกรรมบทบาทสมมติ
20	ฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติ 10 สถานการณ์
21	ประเมินการพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบสอบถามก่อนเข้าร่วมโครงการ เป็นแบบสอบถามเพื่อหาข้อมูลและความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เรียน แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วนต่อไปนี้

- ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมการทดลอง ได้แก่ ชื่อ นามสกุล อายุ สถานที่ติดต่อ หมายเลขโทรศัพท์ ชื่อโรงเรียนที่เริ่มเรียนภาษาเยอรมัน และจำนวนเทอมที่ได้เรียนภาษาเยอรมัน

- การประเมินความสามารถในการพูดของผู้เข้าร่วมโครงการ
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพูดของผู้เข้าร่วมโครงการ
- การคาดหวังจากการได้เข้าร่วมโครงการ

2.2 แบบประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่ต้องการวัดความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันก่อนและหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น การประเมินก่อนการสนทนาแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นเพื่อนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมาเรียงลำดับ สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นรายคู่จากคะแนนต่ำไปหาคะแนนสูง หลังการสนทนาแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นมีการประเมินกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งหนึ่ง คะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการประเมินทั้งสองครั้งนำไปหาค่าสถิติพื้นฐานและค่า t

ประเด็นที่ให้พูด 5 ประเด็น ได้แก่

- แนะนำตัวเอง
- พูดถึงสมาชิกในครอบครัวว่ามีใครทำอะไร บ้านเป็นอย่างไร
- พูดถึงโรงเรียน มหาวิทยาลัย ครู เพื่อน ๆ และสิ่งที่กำลังเรียนอยู่
- พูดถึงสิ่งที่ตนเองชอบและไม่ชอบ พร้อมกับให้เหตุผล
- พูดถึงความต้องการจะเป็น จะทำในอนาคต พร้อมกับให้เหตุผล

2.3 แบบประเมินการพูดตามบทบาทสมมติ เป็นแบบประเมินที่ใช้วัดความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันในสถานการณ์จำลอง มีจุดประสงค์เพื่อพิสูจน์ข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้และเพื่อวัดความน่าเชื่อถือได้ของการให้คะแนนของผู้ประเมิน 2 คน

เครื่องมือในการให้คะแนนการพูดซึ่งใช้สำหรับแบบประเมินในข้อ 2.2 และ 2.3 ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

เกณฑ์	ความหมาย
ความคล่องแคล่ว	การพูดต่อเนื่องได้อย่างลื่นไหล ได้ใจความ ไม่พูดตะกุกตะกัก ไม่พูดวกไปวนมา
การออกเสียง	การออกเสียงที่ชัดเจน ฟังแล้วเข้าใจได้ว่ากำลังพูดถึงอะไร
ไวยากรณ์	วลีหรือประโยคที่พูดมีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เยอรมัน
ศัพท์	คำศัพท์หรือสำนวนที่ใช้พูดมีความถูกต้อง

(หมายเหตุ การใช้ศัพท์หรือวลีที่ยากร่วมกับประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนจะได้คะแนนมากกว่าการใช้ศัพท์หรือวลีที่ง่ายร่วมกับประโยคที่มีโครงสร้างง่าย แม้ว่าในกรณีหลังจะไม่มีการใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดเลยก็ตาม)

การให้คะแนนการพูดมีเกณฑ์ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
1	ไม่ดีเลย
2	ไม่ดี
3	ปานกลาง
4	ดี
5	ดีมาก

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการสร้างเชื่อมั่นในการพูดภาษาเยอรมันโดยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ใช้แบบสอบถามก่อนการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลและความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เรียน
2. ประเมินความสามารถของกลุ่มตัวอย่างก่อนการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น โดยใช้แบบประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ
3. คะแนนที่ได้จากการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อนำมาเรียงลำดับ สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นรายคู่จากคะแนนต่ำไปหาคะแนนสูง
4. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้แบบเรียนที่รวบรวมการพูดในชีวิตประจำวันตามสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้วิธีสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น วันละ 2 ชั่วโมงเป็นจำนวน 20 ครั้ง (หรือ 4 อาทิตย์)
5. ดำเนินการสอนกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบเรียนที่รวบรวมการพูดในชีวิตประจำวันตามสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ วันละ 2 ชั่วโมงเป็นจำนวน 20 ครั้ง (หรือ 4 อาทิตย์)
6. เมื่อการสอนครบ 20 ครั้งทำการทดสอบผู้เรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้สถานการณ์จำลองและใช้เครื่องมือการให้คะแนนชนิดเดียวกันกับการประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ โดยการประเมินนี้มีผู้ประเมิน 2 คน คือ ผู้วิจัยและเจ้าของภาษา
7. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการประเมินโดยผู้วิจัยและเจ้าของภาษาไปวิเคราะห์
8. ประเมินความสามารถของกลุ่มตัวอย่างหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น โดยใช้แบบประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ
9. คะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อนำไปวิเคราะห์
10. ใช้แบบสอบถามหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลและความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เรียน
11. สรุปผลการวิเคราะห์และอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้แล้วนำไปวิเคราะห์โดยโปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (T - Test) และค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability Coefficients)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในการพูดภาษาเยอรมันโดยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) ในกลุ่มทดลองจำนวน 11 คนที่เข้าร่วมโครงการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามแบบประเมิน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินการพูดตามบทบาทสมมุติ
2. ผลการวิเคราะห์แบบประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ
3. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามก่อนการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
4. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินการพูดตามบทบาทสมมุติ

การวิเคราะห์ในขั้นนี้เป็นการวิเคราะห์ผลการใช้วิธีการสอนแบบการให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) โดยประเมินพัฒนาการด้านการสนทนาภาษาเยอรมันของผู้เรียน หลังจากเรียนครบ 20 ครั้งด้วยการให้ผู้เรียนสนทนากันตามหัวข้อและกรอบสถานการณ์ที่กำหนดไว้ ผู้ทำการประเมินประกอบด้วยผู้สอน 1 คน และเจ้าของภาษาอีก 1 คน การประเมินเป็นแบบต่างคนต่างให้คะแนน คู่สนทนาได้รับการประเมินแบบแยกตามความสามารถของแต่ละคน

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนทดสอบที่ได้มาจากผู้ประเมิน 2 คนหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t

กลุ่มตัวอย่าง	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ยของผลต่าง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง	t	df	Sig
ทดลอง	11	64.3636	7.78810	17.2727	10.88201	5.264	10	.000
ควบคุม	11	47.0909	9.93433					

*** $p < .001$

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ผลต่างของคะแนนทดสอบที่ได้มาจากผู้ประเมิน 2 คนหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ที่ได้จากผู้ให้คะแนน 2 คน

ค่าความน่าเชื่อถือ		
จำนวนกรณีศึกษา	จำนวนผู้ให้คะแนน	ค่า r
22	2	.8129

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากผู้ให้คะแนน 2 คน คือ ผู้สอนและเจ้าของภาษา อยู่ในระดับสูง ($r = .8129$) แสดงถึง ความเชื่อถือได้ของเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของผู้เรียนที่ได้จากผู้ให้คะแนน 2 คน (interrater correlation)

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนเฉพาะด้าน 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t

ทักษะเฉพาะด้าน	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ความคล่องแคล่ว	กลุ่มทดลอง	11	4.2727	.64667	-.690
	กลุ่มควบคุม	11	4.4545	.82020	
การออกเสียง	กลุ่มทดลอง	11	3.9091	.83121	.430
	กลุ่มควบคุม	11	3.8182	.87386	
ไวยากรณ์	กลุ่มทดลอง	11	4.0909	.53936	-1.336
	กลุ่มควบคุม	11	4.5455	.82020	
ศัพท์	กลุ่มทดลอง	11	4.000	.89443	-1.242
	กลุ่มควบคุม	11	4.4545	.82020	

จากตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉพาะด้าน 4 ด้าน คือ 1. ด้านความคล่องแคล่ว 2. ด้านการออกเสียง 3. ด้านไวยากรณ์ 4. ด้านศัพท์ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น พบว่า คะแนนที่ต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นมีทักษะเฉพาะด้านไม่แตกต่างไปจากผู้เรียนที่ไม่ได้รับการสอนด้วยแบบดังกล่าว

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นในกลุ่มทดลอง โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t

กลุ่มทดลอง	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ยของผลต่าง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง	t	df	Sig
ก่อน	11	67.0000	17.25688	-.0909	16.71200	-.018	10	.986
หลัง	11	67.0909	9.79239					

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นในกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นในกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t

กลุ่มควบคุม	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ยของผลต่าง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง	t	df	Sig
ก่อน	11	64.7273	14.19219	1.6364	8.07803	.672	10	.517
หลัง	11	65.0909	11.59702					

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นในกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ หลังการ
สอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็น
ค่าสถิติพื้นฐานและค่า t

กลุ่ม ตัวอย่าง	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย ของผลต่าง	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน ของ ผลต่าง ๆ	t	df	Sig
ทดลอง	11	67.0909	9.79239	2.0000	3.57771	1.854	10	.093
ควบคุม	11	65.0909	11.59702					

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ หลังการสอนด้วยวิธีการสอน
แบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแยกเป็นค่าสถิติพื้นฐานและค่า t

กลุ่ม ตัวอย่าง	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย ของผลต่าง	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน ของ ผลต่าง ๆ	t	df	Sig
ทดลอง	11	12.2727	10.65918	6.2727	7.53778	2.760	10	.020
ควบคุม	11	6.0000	5.34790					

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ผลต่างของคะแนนการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามก่อนการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น

แบบสอบถามที่ให้ผู้เรียนกรอกก่อนการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น เป็นแบบสอบถามที่มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเยอรมันของตนเอง ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพูดภาษาอังกฤษเยอรมันและแสดงความคาดหวังจากโครงการนี้ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามชุดนี้มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 8 ร้อยละระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเยอรมันของผู้เรียน

ประเด็นคำถาม: ท่านคิดว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเยอรมันของท่านอยู่ในระดับใด (เลือกตอบเพียงหนึ่งข้อ)	
ระดับความสามารถ	N = 22
พูดไม่ได้เลย	
พูดได้บ้างเป็นคำๆ	1 (4.5%)
พูดได้เป็นประโยคสั้นๆ เพียงไม่กี่ประโยค	14 (63%)
พูดประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนได้	7 (31.5%)

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ผู้เรียนร้อยละ 63 พูดได้เป็นประโยคสั้นๆ เพียงไม่กี่ประโยค ร้อยละ 31.5 สามารถพูดประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนได้ ร้อยละ 4.5 พูดได้บ้างเป็นคำๆ สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ของผู้เข้าร่วมโครงการพูดภาษาอังกฤษเยอรมันได้เป็นประโยคสั้นๆ เพียงไม่กี่ประโยค

ตารางที่ 9 ร้อยละหัวข้อที่ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบภาษาเยอรมันได้

ประเด็นคำถาม: ท่านคิดว่าหัวข้อต่อไปนี้เป็นหัวข้อที่ท่านสามารถพูดโต้ตอบภาษาเยอรมันได้ (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)	
หัวข้อที่พูดโต้ตอบภาษาเยอรมันได้	N = 22
การทักทาย	22 (100%)
การพูดถึงตัวเองและครอบครัว	20 (90%)
การพูดถึงผู้อื่น	15 (67.5%)
การบรรยายลักษณะคน/สัตว์/สิ่งของ	14 (63%)
การให้คำอวยพร	13 (58.5%)
การออกคำสั่ง	6 (27%)
การแสดงความรู้สึก	11 (50%)
การบอกเวลา	12 (54%)
การบอกจำนวน	15 (67.5%)
การถาม/บอกราคา	15 (67.5%)
การนัดหมาย	4 (18%)
การตอบรับ/ตอบปฏิเสธ	9 (40.5%)

จากตารางที่ 9 แสดงว่า ร้อยละ 100 สามารถพูดทักทายได้ ร้อยละ 90 สามารถพูดถึงตัวเองและครอบครัว ร้อยละ 67.5 สามารถพูดถึงผู้อื่น บอกจำนวน ถามและบอกราคา ร้อยละ 63 สามารถบรรยายลักษณะคน/สัตว์/สิ่งของ ร้อยละ 58.5 สามารถพูดอวยพร ร้อยละ 54 สามารถบอกเวลา ร้อยละ 40.5 สามารถตอบรับ/ตอบปฏิเสธ ร้อยละ 27 สามารถออกคำสั่ง ร้อยละ 18 สามารถพูดนัดหมาย

ตารางที่ 10 ร้อยละความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนพูดภาษาเยอรมันไม่ได้

ประเด็นคำถาม: ท่านคิดว่าสาเหตุข้อใดที่ทำให้ท่านพูดภาษาเยอรมันไม่ได้ (เลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)	
สาเหตุ	N = 22
ไม่เคยพูด	1 (4.5%)
ไม่เคยพยายามจะพูด	9 (40.5%)
ไม่รู้จะพูดกับใคร	17 (76.5%)
ไม่เคยได้ยินการพูดภาษาเยอรมันเลยไม่ว่าในชีวิตประจำวันหรือทางสื่อ	10 (45%)
ขาดบทสนทนาให้ฝึก	14 (63%)
บทสนทนาไม่น่าฝึก	1 (4.5%)
ไม่เห็นประโยชน์ของการฝึกพูด	1 (4.5%)
ไม่มีการสอบการพูดในโรงเรียน	4 (18%)
ไม่มีการสอนการพูดในโรงเรียน	2 (9%)
ภาษาเยอรมันออกเสียงยากจึงไม่อยากฝึก	2 (9%)
ผู้สอนไม่พูดภาษาเยอรมันระหว่างการสอน	
พูดแล้วผู้สอนไม่เคยชม	1 (4.5%)
พูดแล้วผู้สอน罵แต่แก้ไขจนหมดอารมณ์ที่จะพูด	1 (4.5%)
อายเพื่อน	5 (22.5%)
จำใจต้องเรียนภาษาเยอรมัน	

ตารางที่ 10 แสดงว่า ผู้เรียนพูดภาษาเยอรมันไม่ได้มีสาเหตุมาจากสิ่งต่อไปนี้ ไม่รู้จะพูดกับใคร ร้อยละ 76.5 ขาดบทสนทนาให้ฝึก ร้อยละ 63 ไม่เคยได้ยินการพูดภาษาเยอรมันเลยไม่ว่าในชีวิตประจำวันหรือทางสื่อ ร้อยละ 45 ไม่เคยพยายามจะพูด ร้อยละ 40.5 อายเพื่อน ร้อยละ 22.5 ไม่มีการสอบการพูดในโรงเรียน ร้อยละ 18 ไม่มีการสอนพูดในโรงเรียนและภาษาเยอรมันออกเสียงยากจึงไม่อยากฝึก ร้อยละ 9 ไม่เคยพูด บทสนทนาไม่น่าฝึก ไม่เห็นประโยชน์ของการฝึกพูด พูดแล้วผู้สอนไม่เคยชมและพูดแล้วผู้สอน罵แต่แก้ไขจนหมดอารมณ์ที่จะพูด ร้อยละ 4.5 สรุปว่า ส่วนใหญ่พูดภาษาเยอรมันไม่ได้มาจากสาเหตุไม่รู้จะพูดกับใคร ร้อยละ 76.5 รองลงมาได้แก่ขาดบทสนทนาให้ฝึก ร้อยละ 63

ตารางที่ 11 ร้อยละความคาดหวังเรื่องระดับการพูดภาษาเยอรมัน

ประเด็นคำถาม: ท่านคาดว่าโครงการนี้จะช่วยให้ท่านพูดภาษาเยอรมันได้ในระดับใด (เลือกตอบได้เพียงหนึ่งข้อ)	
ระดับ	N = 22
จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้ตอบได้บ้างเป็นคำๆ	
จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ	1 (4.5%)
จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน	
จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ	1 (4.5%)
จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน	3 (13.5%)
จากพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน	17 (76.5%)

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ผู้เรียนร้อยละ 76.5 คาดว่าเมื่อเข้าร่วมโครงการฯ นี้แล้วระดับการพูดภาษาเยอรมันของตนเองจะเปลี่ยนจากการที่พูดได้เป็นประโยคง่ายๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน ร้อยละ 13.5 คาดว่าระดับการพูดภาษาเยอรมันของตนเองจะเปลี่ยนจากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน ร้อยละ 4.5 คาดว่าระดับการพูดภาษาเยอรมันของตนเองจะเปลี่ยนจากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ และจากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ สรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่คาดหวังสูงมากจากการได้เข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 12 ร้อยละความคาดหวังเรื่องทักษะการพูดภาษาเยอรมัน

ประเด็นคำถาม: ท่านคาดว่าโครงการนี้จะช่วยให้ทักษะการพูดภาษาเยอรมันของท่านเป็นอย่างไร (เลือกตอบได้หลายข้อ)	
ความคาดหวังในด้านทักษะการพูด	N = 22
พูดได้ชัดถ้อยชัดคำ	14 (63%)
พูดโต้ตอบได้ฉับไว	18 (81%)
พูดได้ถูกต้องตามไวยากรณ์	13 (58.5%)
พูดโดยใช้ศัพท์ที่ถูกต้อง	14 (63%)
พูดด้วยความมั่นใจ	20 (90%)

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 90 คาดว่าเมื่อโครงการเสร็จสิ้นลงจะพูดภาษาเยอรมันด้วยความมั่นใจ ร้อยละ 81 คาดว่าจะพูดโต้ตอบได้ฉับไว ร้อยละ 63 คาดว่าจะพูดได้ชัดถ้อยชัดคำ พูดโดยใช้ศัพท์ที่ถูกต้อง ร้อยละ 58.5 คาดว่าจะพูดได้ถูกต้องตามไวยากรณ์ สรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่คาดว่าจะหลังจากได้ร่วมโครงการจะทำให้ตนพูดภาษาเยอรมันได้ด้วยความมั่นใจ

ตารางที่ 13 ร้อยละความคาดหวังจากสิ่งที่จะช่วยให้พูดภาษาเยอรมันได้

ประเด็นคำถาม: ท่านคาดว่าจะหากทำสิ่งต่อไปนี้แล้วจะทำให้ท่านพูดภาษาเยอรมันได้ (ให้ตอบทุกข้อ)		
N = 22		
ความคาดหวังจากสิ่งที่จะช่วยให้พูดภาษาเยอรมันได้	ใช่	ไม่ใช่
พูดภาษาเยอรมันกับเจ้าของภาษาบ่อยๆ	22 (100%)	
พูดภาษาเยอรมันกับผู้สอน	22 (100%)	
เรียนภาษาเยอรมันไปเรื่อยๆ	11 (50%)	11 (50%)
ท่องบทสนทนาสำเร็จรูปให้ขึ้นใจ	13 (58.5%)	9 (40.5%)
ผู้สอนชมเชยทุกครั้งทีพูดภาษาเยอรมัน	6 (27.5%)	16 (72.5%)
ผู้สอนติการพูดและคอยแก้ไขการออกเสียงและไวยากรณ์อยู่เสมอ	22 (100%)	

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ 100 คาดว่าจะพูดภาษาเยอรมันได้ ถ้าพูดภาษาเยอรมันกับเจ้าของภาษาบ่อยๆ พูดภาษาเยอรมันกับผู้สอน ผู้สอนติการพูดและคอยแก้ไขการออกเสียงและไวยากรณ์อยู่เสมอ ร้อยละ 58.5 คาดว่าท่องบทสนทนาสำเร็จรูปให้ขึ้นใจแล้วจะพูดได้ ร้อยละ 50 คาดว่าเรียนภาษาเยอรมันไปเรื่อยๆ ก็จะพูดเป็นเอง ร้อยละ 27.5 คาดว่า ผู้สอนชมเชยทุกครั้งทีพูดภาษาเยอรมันแล้วจะทำให้พูดได้

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น

ตารางที่ 14 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างในการพูดภาษาเยอรมันก่อนและหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น

ประเด็นคำถาม :		
ท่านคิดว่าความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันของท่านก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ มีความแตกต่างกันหรือไม่		
ความแตกต่าง	กลุ่มทดลอง (N=11)	กลุ่มควบคุม (N=11)
มีความแตกต่าง	11 (100%)	11 (100%)
ไม่มีความแตกต่าง		

ตารางที่ 14 แสดงว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมร้อยละ 100 คิดว่า ความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันของตนเองก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการมีความแตกต่างกัน

ประเด็นคำถาม : ถ้าความสามารถในการพูดของท่านมีความแตกต่าง อยากทราบว่าความต่างนั้นคือข้อใด (เลือกได้เพียงหนึ่งข้อ)		
ระดับความแตกต่าง	กลุ่มทดลอง (N=11)	กลุ่มควบคุม (N=11)
จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้ตอบได้บ้างเป็นคำๆ	1 (9.09%)	
จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ		
จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน	1 (9.09%)	
จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ	3 (27.27%)	1 (9.09%)
จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน	3 (27.27%)	3 (27.27%)
จากพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน	3 (27.27%)	7 (63.63%)

จากตารางที่15 แสดงว่า ระดับของความแตกต่างของกลุ่มควบคุม เป็นดังนี้ ร้อยละ 63.63 จากพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน ร้อยละ 27.27 จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน ร้อยละ 9.09 จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ

ระดับของความแตกต่างของกลุ่มทดลอง เป็นดังนี้ จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน และจากพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน ร้อยละ 27.27 เท่ากัน ร้อยละ 9.09 จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้ตอบได้บ้างเป็นคำๆ จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน

ตารางที่ 16 ร้อยละหัวข้อที่สามารถพูดได้หลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น

ประเด็นคำถาม : ท่านคิดว่าหลังจากได้เข้าร่วมโครงการท่านสามารถพูดได้ตอบภาษาเยอรมันหัวข้อใดได้ (เลือกได้มากกว่าหนึ่งข้อ)		
หัวข้อ	กลุ่มทดลอง (N=11)	กลุ่มควบคุม (N=11)
การทักทาย	11 (100%)	11 (100%)
การพูดถึงตัวเองและครอบครัว	11 (100%)	11 (100%)
การพูดถึงผู้อื่น	10 (90.90%)	10 (90.90%)
การบรรยายลักษณะคน/สัตว์/สิ่งของ	6 (54.54%)	7 (63.63%)
การให้คำอวยพร	11 (100%)	10 (90.90%)
การออกคำสั่ง	7 (63.63%)	7 (63.63%)
การแสดงความรู้สึก	7 (63.63%)	7 (63.63%)
การบอกเวลา	8 (72.72%)	6 (54.54%)
การบอกจำนวน	8 (72.72%)	7 (63.63%)
การถาม/บอกราคา	10 (90.90%)	6 (54.54%)
การนัดหมาย	9 (81.81%)	9 (81.81%)
การตอบรับ/ตอบปฏิเสธ	11 (100%)	10 (90.90%)

จากตารางที่ 16 แสดงว่า จำนวนหัวข้อที่เกี่ยวกับการสนทนา 12 หัวข้อ ซึ่งได้แก่ การทักทาย การพูดถึงตัวเอง และครอบครัว การพูดถึงผู้อื่น การบรรยายลักษณะคน/สัตว์/สิ่งของ การให้คำอวยพร การออกคำสั่ง การแสดงความรู้สึก การบอกเวลา การบอกจำนวน การถาม/บอกราคา การนัดหมาย และการตอบรับ/ตอบปฏิเสธ

กลุ่มทดลองร้อยละ 63.63 – 100 ตอบว่าสามารถพูดได้ 11 หัวข้อ 1 หัวข้อที่กลุ่มทดลองมีร้อยละการพูดได้ที่ค่อนข้างต่ำ ได้แก่ การบรรยายลักษณะคน/สัตว์/สิ่งของ ร้อยละ 54.54

กลุ่มควบคุมร้อยละ 63.63 – 100 ตอบว่าสามารถพูดได้ 10 หัวข้อ มี 2 หัวข้อที่กลุ่มควบคุมมีร้อยละการพูดได้ที่ค่อนข้างต่ำ ได้แก่ การบอกเวลา การถาม/บอกราคา ร้อยละ 54.54

ประเด็นคำถาม :		
หลังจากได้เข้าร่วมโครงการท่านคิดว่าท่านสามารถพูดสนทนาได้ในสถานการณ์ใด (เลือกตอบได้หลายข้อ)		
สถานการณ์	กลุ่มทดลอง (N=11)	กลุ่มควบคุม (N=11)
การทักทายทั่วไป	11 (100%)	11(100%)
การแนะนำให้รู้จักกัน	11 (100%)	11(100%)
การเชื้อเชิญทั่วไป	11 (100%)	11(100%)
การอวยพรในวาระต่างๆ	10 (90.90%)	10 (90.90%)
การสั่งอาหาร	11 (100%)	11(100%)
การขอคืนอาหาร	9 (81.81%)	7 (63.63%)
การชำระเงิน	9 (81.81%)	9 (81.81%)
การให้เงินทิป	10 (90.90%)	8 (72.72%)
การจองโต๊ะ	11 (100%)	11(100%)
การจองห้องพัก	8 (72.72%)	10 (90.90%)
การฝากข้อความและการถามถึงข้อความในโรงแรม	10 (90.90%)	8 (72.72%)
การฝากสวัสดี	10 (90.90%)	5 (45.45%)
การขอโทษและการยกโทษ	10 (90.90%)	8 (72.72%)
การรับแขกที่สนามบิน / สถานีรถไฟ	11 (100%)	9 (81.81%)
การบอกและถามทิศทาง	11 (100%)	10 (90.90%)
การพูดแบบ small talk	10 (90.90%)	10 (90.90%)

จากตารางที่ 17 แสดงว่า ในจำนวนสถานการณ์จำลอง 16 สถานการณ์ ซึ่งได้แก่ การทักทายทั่วไป การแนะนำให้รู้จักกัน การเชื้อเชิญทั่วไป การอวยพรในวาระต่างๆ การสั่งอาหาร การขอคืนอาหาร การชำระเงิน การให้เงินทิป การจองโต๊ะ การจองห้องพัก การฝากข้อความและการถามถึงข้อความในโรงแรม การฝากสวัสดี การขอโทษ และการยกโทษ การรับแขกที่สนามบิน / สถานีรถไฟ การบอกและถามทิศทาง การพูดแบบ small talk กลุ่มทดลอง ร้อยละ 72.72 – 100 สามารถพูดได้ทุกสถานการณ์ กลุ่มควบคุมร้อยละ 63.63 – 100 สามารถพูดได้ 15 สถานการณ์ มีเพียง 1 สถานการณ์ คือ การฝากสวัสดี ที่กลุ่มควบคุมร้อยละ 45.45 พูดได้

ประเด็นคำถาม :		
หลังจากได้เข้าร่วมโครงการท่านคิดว่าทักษะการพูดภาษาเยอรมันของท่านเป็นอย่างไร (เลือกตอบได้หลายข้อ)		
ทักษะการพูด	กลุ่มทดลอง (N=11)	กลุ่มควบคุม (N=11)
พูดโดยใช้ศัพท์ที่ถูกต้องมากขึ้น	9 (81.81%)	10 (90.90%)
พูดได้ถูกต้องตามไวยากรณ์มากขึ้น	8 (72.72%)	9 (81.81%)
พูดได้ชัดถ้อยชัดคำมากขึ้น	8 (72.72%)	8 (72.72%)
พูดโต้ตอบได้จับใจ	6 (54.54%)	4 (36.36%)
พูดด้วยความมั่นใจมากขึ้น	10 (90.90%)	11 (100%)

จากตารางที่ 18 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 90.90 – 100 ให้ความเห็นว่า พูดภาษาเยอรมันด้วยความมั่นใจยิ่งขึ้น ร้อยละ 81.81 – 90.90 พูดโดยใช้ศัพท์ที่ถูกต้องมากขึ้น ร้อยละ 72.72 – 81.81 พูดได้ถูกต้องตามไวยากรณ์มากขึ้น ร้อยละ 72.72 พูดได้ชัดถ้อยชัดคำมากขึ้น และร้อยละ 36.36 – 54.54 พูดโต้ตอบได้จับใจ

ตารางที่ 19 ร้อยละสาเหตุทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการพูดภาษาเยอรมันได้

ประเด็นคำถาม :				
สาเหตุที่ทำให้ท่านพูดภาษาเยอรมันได้หลังจากได้เข้าร่วมโครงการ (ให้ตอบทุกข้อ)				
	กลุ่มทดลอง (N=11)		กลุ่มควบคุม (N=11)	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
มีบทสนทนาให้ฝึก	11(100%)		11(100%)	
บทสนทนาเป็นเรื่องที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	10(90.90%)	1(9.09%)	10(90.90%)	1(9.09%)
บทสนทนาแบ่งหัวข้อชัดเจน	10(90.90%)	1(9.09%)	10(90.90%)	1(9.09%)
ได้ฝึกพูดบทสนทนาสมมุติซ้ำๆ	11(100%)		11(100%)	
อยากพูดได้จึงไม่อายที่จะพูด	11(100%)		10(90.90%)	1(9.09%)
ท่องจำบทสนทนาจึงพูดได้	10(90.90%)	1(9.09%)	10(90.90%)	1(9.09%)
ได้เรียนพูดอย่างต่อเนื่องทุกวัน(ยกเว้นช่วงสงกรานต์)	10(90.90%)	1(9.09%)	11(100%)	
เรียนพูดอย่างเดียว ไม่มีการอธิบายไวยากรณ์ให้ยุ่งยาก	6(54.54%)	5(45.45%)	5(45.45%)	6(54.54%)
มีการบอกให้จดจำโครงสร้างของคำกริยา	10(90.90%)	1(9.09%)	11(100%)	
ผู้เรียนมีโอกาสพูดภาษาเยอรมันมาก	11(100%)		11(100%)	
จำนวนผู้เรียนไม่มากทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึก	11(100%)		10(90.90%)	1(9.09%)
ได้รับคำชมจากผู้สอนเมื่อสามารถพูดได้ตอบได้	7(63.63%)	4(36.36%)	7(63.63%)	4(36.36%)
ผู้สอนให้การกระตุ้นทุกชั่วโมงการสอน	11(100%)		11(100%)	
ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่เหมือนเวลาเรียนในชั้นเรียนปกติ	10(90.90%)	1(9.09%)	11(100%)	
ผู้สอนพูดภาษาเยอรมันมากกว่าภาษาไทยระหว่างการสอน	6(54.54%)	5(45.45%)	5(45.45%)	6(54.54%)
ผู้สอนเข้มงวดให้ผู้เรียนออกเสียงและไวยากรณ์ให้ถูกต้อง	11(100%)		11(100%)	
ผู้สอนไม่ตำหนิเวลาพูดผิดในตอนฝึก	2(18.18)	9(81.81%)	5(45.45%)	6(54.54%)

จากตารางที่ 19 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันในเรื่องสาเหตุที่ทำให้พูดภาษาเยอรมันได้หลังจากได้เข้าร่วมโครงการ ดังนี้ ร้อยละ 100 ตอบว่า มีบทสนทนาให้ฝึก ได้ฝึกพูดบทสนทนาสมมุติซ้ำๆ ผู้เรียนมีโอกาสพูดภาษาเยอรมันมาก ผู้สอนให้การกระตุ้นทุกชั่วโมงการสอน ผู้สอนเข้มงวดให้ผู้เรียนออกเสียงและไวยากรณ์ให้ถูกต้อง ร้อยละ 90.90 ตอบว่า บทสนทนาเป็นเรื่องที่ใช้ในชีวิตประจำวัน บทสนทนาแบ่งหัวข้อชัดเจน ท่องจำบทสนทนาจึงพูดได้

ตารางที่ 20 ร้อยละวิธีที่จะพัฒนาทักษะการพูดต่อไป

ประเด็นคำถาม :				
วิธีใดที่ท่านคิดว่าจะพัฒนาทักษะการพูดของท่านต่อไป				
วิธีพัฒนาทักษะการพูด	กลุ่มทดลอง (N=11)		กลุ่มควบคุม (N=11)	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
พยายามพูดภาษาเยอรมันกับเจ้าของภาษาให้มากขึ้น	11(100%)		11(100%)	
พยายามพูดภาษาเยอรมันกับผู้สอนที่เป็นคนไทยให้มากขึ้น	11(100%)		11(100%)	
พยายามพูดภาษาเยอรมันกับเพื่อนร่วมชั้นให้มากขึ้น	11(100%)		11(100%)	
ทำการทอบบทสนทนาที่ได้มาจากโครงการต่อไปเรื่อยๆ	10(90.90%)	1(9.09%)	9(81.81%)	2(18.18%)
แสวงหาและรวบรวมบทสนทนาให้หลากหลายยิ่งขึ้น	11(100%)		11(100%)	
พูดบทสนทนาหน้ากระจกเหมือนกับการซ้อมละคร	8(72.72%)	3(27.27%)	7(63.63%)	4(36.36%)
หาโอกาสใช้ภาษาเยอรมันโดยการไปยังสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาเยอรมัน	11(100%)		11(100%)	
ติดตั้งจานดาวเทียมเพื่อดูรายการภาษาเยอรมัน	6(54.54%)	5(45.45%)	3(27.27%)	8(72.72%)

จากตารางที่ 20 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นตรงกันในวิธีที่จะพัฒนาทักษะการพูดของตนต่อไป ดังนี้ ร้อยละ 100 คิดว่า พยายามพูดภาษาเยอรมันกับเจ้าของภาษาให้มากขึ้น พยายามพูดภาษาเยอรมันกับผู้สอนที่เป็นคนไทยให้มากขึ้น พยายามพูดภาษาเยอรมันกับเพื่อนร่วมชั้นให้มากขึ้น แสวงหาและรวบรวมบทสนทนาให้หลากหลายยิ่งขึ้น หาโอกาสใช้ภาษาเยอรมันโดยการไปยังสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาเยอรมัน

ตารางที่ 21 คำถามปลายเปิด

ประเด็น : ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนของผู้สอน	
กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
- มีวิธีการสอนที่แตกต่างจากการเรียนในห้องเรียน คือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ ได้ฝึกพูด ไม่ใช่เพียงแต่ฟังหรือรอพูดพร้อมทุกคน - อาจารย์มีประสิทธิภาพมาก มีความแม่นยำในเรื่องไวยากรณ์ การออกเสียงและการฟังดีมาก อาจารย์สามารถปรับการรับฟังให้เข้ากับนักเรียนได้ดี พยายามเข้าใจสิ่งที่นักเรียนต้องการพูด มีความเป็นกันเอง - เป็นวิธีที่น่าสนใจ มีการกระตุ้นให้นักศึกษามีการตื่นตัวตลอดเวลา สอนสนุกดี - ดีมาก ผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนดีมาก สอนโครงสร้างไวยากรณ์ที่ไม่ยุ่งยาก ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความท้อแท้ในการเรียน มีการให้กำลังใจกับผู้เรียน เมื่อเวลาพูดผิดก็แก้ไข สอดแทรกและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ผู้สอนชี้ให้เห็นจุดอ่อนของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถไปพัฒนาตนในภายหลังได้ - วิธีสอนของอาจารย์ดีมากค่ะ อาจารย์จะฟังและคอยช่วยเหลือ ช่วยแก้ทุกครั้งที่นักเรียนต้องฝึกพูดภาษาเยอรมัน สอนวิธีการออกเสียง จำนวนต่างๆ มารยาทของชาวต่างชาติที่เป็นมารยาทสากลทุกคนจำเป็นต้องรู้ ทำให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมและถูกตามกาลเทศะ - อาจารย์ผู้สอนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการถ่ายทอดความรู้ และไม่เคร่งครัดมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่เกร็งและกล้าที่จะพูด - เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงทุกคน ทำให้เพิ่มความกล้าแสดงออก	- อาจารย์สอนให้เข้าใจหลักการพูดมากขึ้น และมีโครงสร้างการพูดที่จำได้ง่าย สามารถประยุกต์ใช้ได้ - ผู้สอนมีการชื่นชมและติข้อผิดพลาดเสมอจึงทำให้อยากที่จะพูด - ผู้สอนมีความเอาใจใส่ต่อผู้เรียนทุกคน มีการแก้ไขด้านการออกเสียงแก่ผู้ที่พูดผิด รวมทั้งผู้สอนยังให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับประเทศเยอรมันด้วย - มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดประกายในการคิด ผู้สอนสอนดี มีความตั้งใจ - ค่อนข้างดี ให้ความรู้รอบตัวเกี่ยวกับประเทศเยอรมัน ทำให้นักศึกษาสนุกกับการฝึกฝน และรักภาษาเยอรมันมากขึ้น - ข้าพเจ้าคิดว่า วิธีการสอนของผู้สอนเป็นวิธีการที่ดีเพราะได้ฝึกพูดทุกวัน ทราบศัพท์เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ แต่ไม่ค่อยได้ฝึกฟัง - อาจารย์สอนได้สนุกดีค่ะ ไม่เหมือนกับที่สอนในห้องเรียนปกติ ดูเป็นกันเอง มีเรื่องเล่าหลากหลายดีค่ะ การที่อาจารย์เข้มงวดก็เป็นผลดีแก่นักศึกษามากค่ะ - กระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ทุกคน - วิธีการสอนทำให้น่าสนใจในการเรียน และนักเรียนยังสามารถที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้สอนอย่างใกล้ชิด - ดร. สอนดีมาก อย่างเช่นเวลาออกเสียงผิด ก็แก้ไขและบอกว่ามันเป็นเสียงแบบนี้ และสอนได้ทั่วถึงทุกคน ให้ทุกคนมีโอกาสได้พูด

อีกทั้งยังทำให้มีการฝึกบทสนทนาต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ - ผู้สอนมีวิธีสอนโดยให้พูดโต้ตอบเป็นภาษาเยอรมันกับเพื่อน ข้าพเจ้าคิดว่าทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้จริงๆ และทำให้ตอบได้ฉับไวมากขึ้น - เป็นวิธีการสอนที่เน้นการพูดให้ถูกต้องและคล่องแคล่วเป็นหลัก ฝึกหัดผู้เรียนที่ยังไม่กล้าให้สามารถกล้าแสดงออก กล้าพูดขึ้นได้ และมีความเป็นมิตรและมีความขี้มียิ้มแย้มแจ่มใส เป็นกันเองกับผู้เรียน - เป็นการสอนที่ดี โดยการเรียนครั้งนี้ผู้สอนได้ทบทวนกับนักเรียนเป็นอย่างมากในการฝึกพูดภาษาเยอรมัน ทำให้การเรียนมีความหนักแน่นในทางความรู้เป็นอย่างมาก - ผู้สอนจะกระตุ้นให้นักเรียนจดจำบทสนทนา และสามารถพูดโต้ตอบได้อย่างฉับไวโดยการให้สนทนาในหัวข้อเดิมซ้ำๆ และเพิ่มเรื่องใหม่เข้าไปครั้งละไม่มากนัก และให้นักเรียนสามารถแสดงได้ทุกบทบาท ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพดี ใช้ได้ผล	หมด - ดีมากค่ะ เพราะผู้สอนพยายามสอนโดยให้ทุกคนมีโอกาสได้พูดหมด คำไหนที่ออกเสียงไม่ชัดผู้สอนก็สอนใหม่ ผู้สอนได้กระตุ้นให้ผู้เรียนมาเรียนทุกวันเพื่อจะได้เนื้อหาให้มากขึ้น ดีค่ะ
--	---

ตารางที่ 22 คำถามปลายเปิด

ประเด็น : ความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอน	
กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
- ดี : เนื่องจากมีคนน้อย ทำให้น่าเรียน การเรียนไม่น่าเบื่อ - ดี บรรยากาศไม่ตึงเครียด ให้ทุกคนมีโอกาสได้พูดหรือแนะนำคำศัพท์ใหม่ๆ มีความเป็นกันเอง - บรรยากาศดี ไม่แออัด สบาย - บรรยากาศดีมาก แอร์เย็น อาจารย์สอนแบบเป็นกันเอง ไม่มีคะแนนกดดันผู้เรียน ทั้งผู้สอนและผู้เรียนร่วมมือกันเป็นอย่างดี - บรรยากาศเป็นกันเอง ไม่ทำให้นักศึกษาใหม่ (ที่เพิ่งจะเข้ามาใหม่) นั้นรู้สึกเกร็งหรือไม่มั่นใจ เวลาเรียนถึงแม้จะเครียดบ้างแต่ก็เป็นสิ่งที่ดีที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกดีหรือร้อนที่จะพยายามทำให้ดีขึ้นกว่าเดิมในทุกๆ ด้าน - บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนไม่อายที่จะแสดงออก แม้จะพูดผิดก็ตาม - บรรยากาศการเรียนการสอนค่อนข้างเครียด เข้มงวดเช่นกัน - สนุกมาก เพราะเพื่อนๆ พี่ๆ เป็นกันเอง ทำให้ไม่เครียด - ผู้เรียนไม่เยอะทำให้ไม่อึดอัดและสามารถเรียนรู้กันเองภายในกลุ่มได้ง่าย ผู้สอนไม่กดดัน ทำให้ผู้เรียนสามารถทำตัวสบายๆ ผ่อนคลายไม่เครียดเมื่อถึงเวลาที่ตนต้องพูด - สนุกสนาน เนื่องจากได้เรียนกับเพื่อนๆ ในช่วงอายุใกล้เคียงกัน - บรรยากาศดี ไม่อึดอัด สามารถพูดคุยได้อย่างเป็นธรรมชาติ	- ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย ทั้งการอธิบายแบบภาษาไทยและการสร้างประโยคเยอรมัน - บรรยากาศไม่ตึงเครียด เป็นกันเอง จึงทำให้นักเรียนสนุกสนานมาก - บรรยากาศการเรียนไม่เครียด มีความสนุกสนาน ทุกคนต้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา - ไม่เครียด ไม่กดดันจนเกินไป - ค่อนข้างสบายๆ ทำให้หัวงนอน ควรจะมีกิจกรรมสนทนาให้ร่วมแสดงจะทำให้เกิดความสนุกที่ได้เรียนการพูด - สนุกสนาน ไม่เครียด ทำให้ผู้เรียนกล้าพูดเวลาไม่มากเกินไป - บรรยากาศการเรียนการสอนราบรื่นและเป็นกันเองดีค่ะ ไม่เคร่งเครียด เรียนสบายๆ เข้าใจง่ายดีค่ะ - สนุกสนาน เป็นกันเอง เข้าใจง่าย - เป็นกันเอง ทำให้ไม่เครียด - การเรียนการสอนเป็นกันเองมาก คือไม่อายเวลาพูดผิด เพราะในห้องเรียนบรรยากาศเป็นกันเอง จึงไม่รู้สึกเกรง - บรรยากาศการเรียนการสอนก็ดีค่ะ มีจำนวนคนน้อย สามารถพูดคุยกันอย่างทั่วถึง มีการคุยกันบ้าง เพื่อไม่ให้เกิดการเรียนที่น่าเบื่อเกินไป ในห้องก็แอร์เย็นดีค่ะ

--	--

ตารางที่ 23 คำถามปลายเปิด

ประเด็น : ความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจฝึกของตนเอง	
กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
- พอใช้ ควรจะได้ฝึกมากกว่านี้ ควรมีความมั่นใจในการพูดมากกว่านี้ - การเรียนครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ตั้งใจในชั้นเรียนมาก ถ้านับจากการเรียนที่ผ่านมาครั้งนี้สามารถนำไปใช้ได้จริง และมี sentence ที่ครอบคลุมในการสนทนาได้ดี - ก็ดี พยายามตั้งใจจดจำอย่างสม่ำเสมอ - ก็ดี จากที่ไม่เคยสนใจเลย ทำให้ไม่สามารถพูดได้ จนปัจจุบันพอพูดประโยคง่ายๆ ได้ - หลังจากที่ได้รับฟังอาจารย์ comment ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะพัฒนาให้ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน เพราะว่าสิ่งที่เป็นอย่างที่คิดว่าพอ มันยังไม่พอ ชอบคุณที่อาจารย์ให้ความสนใจและชอบคุณสำหรับกำลังใจที่คอยให้ตลอดระยะเวลาการเรียนนี้ค่ะ - จากโอกาสที่ได้รับในการเรียนภาษาเยอรมันในครั้งนี้ทำให้ตัวเองทบทวนสิ่งที่เรียนอยู่เป็นประจำเกือบทุกวัน บางครั้งที่เจอกับชาวต่างชาติ จากปกติที่คอยจะเลี่ยง ก็กลายเป็นอยากที่จะเข้าไปพูดคุยด้วย - มีความพยายามในการจำคำศัพท์และบทสนทนาดี ถึงแม้บางครั้งอาจจะลืม แต่ก็พยายามฝึกฝนต่อไปเพื่อทักษะที่ดีของตนเอง - ข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะพูดภาษาเยอรมันให้ได้ เพราะข้าพเจ้าอยากใช้พูดได้ตอบมากกว่าเรียนไวยากรณ์ - ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการพยายามฝึกกับโครงการนี้ เพราะข้าพเจ้าคิดว่ามันจะเป็น	- จากการได้เข้าร่วมโครงการทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการพยายามพูดมากขึ้น - พยายามฝึกมากๆ และชอบการเรียนการสอนครั้งนี้มาก จากพื้นฐานที่อยากจะฝึกพูดอยู่แล้ว การเรียนครั้งนี้ทำให้ฝึกถึงประเทศเยอรมันมากขึ้น - อยากให้มีโครงการนี้ต่อไปเรื่อยๆ - หมั่นฝึกฝนทุกวันกับเพื่อนร่วมชั้นก่อนเข้าเรียน - พอใช้ได้ ยังต้องฝึกฝนอีกมาก รู้สึกว่ามีพัฒนาการทางการพูดมากขึ้น แต่ก็ยังลืบทบทวนบางบท - ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในขณะเรียนดี แต่อยู่หอไม่ค่อยได้กลับไปฝึกเอง - ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนทุกครั้งไม่มีเลท อยู่ในเกณฑ์ที่มีความตั้งใจดีมากเลยคะ แต่บางครั้งพอข้าพเจ้ากลับบ้านก็ไม่ได้เอาไปฝึกนะคะ แต่ก็ฝึกนะคะ อยู่ในเกณฑ์ดีคะ - ตั้งใจเรียนมากพอสมควร แต่บางครั้งก็พูดกันในชั้นเรียนบ้าง - การเรียนใน class นี้ทำให้มีความสนใจและความตั้งใจในการเรียนภาษาเยอรมันมากยิ่งขึ้น - ก็พยายามท่อง แต่บางครั้งมันก็ลืมเพราะมีหลายแบบ เลยเอาท่องมาชกกัน แต่มันก็จะมีประโยคหลักๆ ที่ใช้ได้แต่ก็ไม่สามารถทำได้หลากหลายเพราะมันลืมบ้าง แต่ก็ถือว่าสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประโยชน์ต่อตัวข้าพเจ้ามากที่สุด และ ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ต่อไปใน ภายหน้า - เมื่อเรียนเสร็จใน 1 วัน ตัวผมเองก็จะกลับไป ทบทวนแทบทุกวัน - ตั้งใจฝึกออกเสียงในอักษรหรือคำที่ออกเสียง ไม่ชัด แต่ยังไม่ได้ผลดี 100%	- หนูคิดว่าความตั้งใจฝึกของหนูก็มีมากนะคะ พยายามที่จะพูดให้ได้ บางครั้งก็พยายาม จดจำประโยคที่ผู้สอนให้มาเพื่อจะได้พูดเป็น ให้มากขึ้น แต่บางครั้งก็ลืม นึกประโยคไม่ ออก ก็เลยเหมือนพูดไม่ได้
--	---

ตารางที่ 24 คำถามปลายเปิด

ประเด็น : อื่นๆ	
กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
- ถ้าหากมีโครงการนี้ ก็มีความสนใจที่จะมาเรียนอีก เพราะคิดว่าเป็นเพราะการได้ฝึกแบบนี้ ทำให้สามารถจดจำบทสนทนาต่างๆ ได้แม่นยำขึ้น - ชอบคุณมากที่ช่วยพัฒนาทุกๆ ด้านในภาษาเยอรมันของหนูให้ดีขึ้นกว่าเดิมค่อนข้างมากค่ะ - อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนเช่นนี้อีก แต่อยากให้วันหยุด 1 วันของสัปดาห์ที่เรียน - ข้าพเจ้าเคยคิดว่า ผู้สอนน่าจะดุและดูน่ากลัว จึงไม่ค่อยได้พูดได้ตอบในตอนเรียนในชั้นเรียนปกติ แต่จากโครงการนี้ทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อผู้สอนก็เปลี่ยนไป ทำให้ข้าพเจ้าสามารถพูดได้ตอบและแสดงความสามารถได้อย่างกล้ามากขึ้น - ขอให้การเรียนในครั้งนี้มีโครงการที่ 2 ต่อไป	- อยากให้มีการทำโครงการเช่นนี้อีก เพราะเพิ่มความรู้และความมั่นใจของผู้เข้าร่วมโครงการ - อยากให้มีการเรียนการสอนอย่างนี้นี้อีกเรื่อยๆ จะทำให้พูดได้เร็วขึ้น - นอกจากฝึกพูดแล้วอยากให้ฝึกฟังด้วย เพราะข้าพเจ้าพูดได้มากกว่าเดิมแต่ฟังเจ้าของภาษาไม่ค่อยเข้าใจ - การสอนอาจจะมีการปรับเปลี่ยนเวลาให้เหมาะสม อาจจะไม่ใช้ตอนบ่ายเพราะมันร้อนค่ะ - อยากให้มีสอนตอนเปิดเทอมด้วย - อยากให้มีโครงการแบบนี้อีกต่อไปเรื่อยๆ อยากให้ผู้สอนพูดกับนักศึกษาเป็นภาษาเยอรมันเหมือนสนทนากันทั่วไป ไทย-เยอ ปนกันไป เพราะบางครั้งผู้เรียนสามารถพูดได้เฉพาะที่ผู้สอนนำมาสอน มีแบบฟอร์มให้ท่อง บางทีนอกเหนือจากนี้อาจพูดกันไม่เป็น แต่การเรียนครั้งนี้ก็ทำให้ผู้เรียนมีความรู้มากขึ้นกล้าพูดมากขึ้น โดยรวมแล้วดีมากเลยค่ะ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น” ศึกษาการสร้างเชื่อมั่นในการพูดภาษาเยอรมันโดยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) และการสร้างแบบเรียนเข้มข้นที่มุ่งเน้นทักษะการพูดภาษาเยอรมันในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนจากโครงการเรียนดี จำนวน 3 คน จากการสอบโควต้าภาคเหนือจำนวน 4 คน นักศึกษาวิชาเอกภาษาเยอรมัน ชั้นปีที่ 1 จำนวน 9 คน นักศึกษาวิชาเอกภาษาเยอรมัน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอน จัดทำในลักษณะรูปแบบการสอนภาษาเยอรมันเพื่อการสนทนาและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้
 - 1) บทเรียนการสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ 10 สถานการณ์ คือ การแนะนำตัวเอง การแนะนำบุคคลอื่น การทักทาย การกล่าวคำอำลาและการฝากความคิดถึง การอวยพร และการขอโทษ บ้านและครอบครัว การต้อนรับอย่างมีไมตรีจิต อาหารและภัตตาหาร small talk กำลังเดินทาง และกิจกรรมบทบาทสมมติที่แทรกระหว่างบทเรียน
 - 2) แบบฝึกกิจกรรมการสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ 10 สถานการณ์ คือ การทักทาย และแนะนำให้รู้จัก ที่บ้านเจ้าภาพ ที่ภัตตาหาร การพูดคุยระหว่างรับประทานอาหารและการร้องเรียน การรับแขกที่สนามบิน การพูดคุยระหว่างไปโรงแรม การเข้าพักโรงแรม การพูดคุยที่แผนกต้อนรับของโรงแรม การถามทาง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผล ได้แก่
 - 1) แบบสอบถามก่อนการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
 - 2) แบบประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ
 - 3) แบบประเมินการพูดตามบทบาทสมมติ
 - 4) แบบสอบถามหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น

ผู้สอนให้ผู้เข้าร่วมโครงการกรอกแบบสอบถามก่อนการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น จากนั้นผู้สอนประเมินผู้เรียนด้วยแบบประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปแยกผู้เรียนออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้สอนจะสอนกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น จำนวน 20 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมงเป็นเวลา 4 สัปดาห์ต่อเนื่องกันด้วยบทเรียนการสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ 10 สถานการณ์พร้อมกับทำกิจกรรมการสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้สอนกำหนด ในขณะเดียวกันจะสอนกลุ่มควบคุมด้วยบทเรียนและทำกิจกรรมเดียวกันด้วยจำนวนชั่วโมงการสอนที่เท่ากันด้วยวิธีการสอนปกติ ในการเรียนครั้งที่ 20 มีการให้ผู้เรียนจับฉลากกิจกรรมสถานการณ์จำลอง 10 สถานการณ์เพื่อเป็นการชักจูงและมอบกิจกรรมทั้ง 10 สถานการณ์ให้ผู้เรียนนำไปฝึกที่บ้าน วันต่อมาผู้วิจัยทำการประเมินผู้เรียนร่วมกับเจ้าของภาษาโดยให้กลุ่มตัวอย่างจับฉลากกิจกรรมสถานการณ์จำลอง 2 สถานการณ์ ผู้ประเมินให้

คะแนนผู้ถูกประเมินแบบแยกกัน คะแนนที่ได้จากการประเมินนำไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (T-Test) และค่าความน่าเชื่อถือ จากนั้นผู้วิจัยประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ คะแนนที่ได้นำไปวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานและค่า t อันดับสุดท้ายผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมโครงการกรอกแบบสอบถามหลังการ สอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นเพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าร้อยละและรวบรวมความคิดเห็น

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังนี้

ผลการศึกษาความสามารถทางด้านการพูดภาษาเยอรมันของกลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น พบว่า การเปรียบเทียบคะแนนการพูดตามบทบาทสมมุติระหว่างของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. การที่คะแนนการพูดตามบทบาทสมมุติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมของกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เพราะผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น ทำให้กลุ่มทดลองเกิดความฮึกเหิม ตั้งใจฝึกฝน มีความมั่นใจในการพูดภาษาเยอรมัน มีความสนุกสนานกับการเรียน ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพราะผู้สอนให้คำชมเชยเมื่อผู้เรียนในกลุ่มทดลองแสดงความสามารถในการพูด ผู้สอนให้คำแนะนำและวิธีแก้ไขเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการเรียน ผู้สอนกระตุ้นกลุ่มทดลองโดยชี้ให้เห็นพลังและความสามารถในการในตัวผู้เรียนที่ยังไม่ได้นำออกมาใช้อย่างเต็มที่ สร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีแต่ความผ่อนคลายและความสนุก สอดคล้องกับวิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เน้นการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียนให้กำจัดความรู้สึกว่าตนเองจะไม่ประสบความสำเร็จ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้พลังสมองของตนเองอย่างเต็มที่ สร้างบรรยากาศการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยความสนุกสนานและผ่อนคลายทางจิต โดยจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่สะดวกสบาย ไม่ตึงเครียด

การให้คำชมจะทำเมื่อผู้เรียนในกลุ่มทดลองแสดงความสามารถออกมาจริงๆ ไม่ชมโดยไม่มีเหตุผล ไม่มีการเสแสร้ง ไม่มีการชมที่ลำเอียง การให้คำแนะนำจะให้ด้วยความจริงใจ เมื่อกลุ่มทดลองได้เห็นความตั้งใจจริงและความห่วงใยของผู้สอน ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและกลุ่มทดลองจึงเกิดขึ้น ผู้สอนไม่เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนกับผู้เรียน แต่จะเปรียบเทียบความสามารถและพัฒนาการด้านการพูดของผู้เรียนในกลุ่มทดลองแต่ละคนในแต่ละวัน ทำให้กลุ่มทดลองไม่รู้สึกว่าการเรียนเป็นคู่แข่งในการเรียน แต่เป็นคู่แข่งกันที่จะทำให้แต่ละคนมีความก้าวหน้าในการฝึกฝน จึงทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกัน และเกิดความกล้าที่จะพูด

ผู้สอนให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่ช่วงสุดท้ายของคาบเรียนแต่ละครั้ง โดยผู้สอนจะใช้ช่วงเวลานี้สำหรับการประเมินความสามารถและความก้าวหน้าของผู้เรียนในกลุ่มทดลองแต่ละคน สอบถามถึงปัญหาการเรียนการสอนในคาบที่เรียน ให้คำแนะนำแก่กลุ่มทดลอง สลับกับการปรึกษาหารือกับกลุ่มทดลองเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับวิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) และหลักการแนวคิดการเรียนรู้แบบการปรึกษา (Counseling Learning Approach) ที่เน้นไม่ให้ผู้สอนคำนึงถึงแต่

ความรู้สึกและสติปัญญาของผู้เรียนเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิกริยาตอบโต้และความต้องการของผู้เรียน ยึดผู้เรียนเป็นหลัก เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยภายหลังที่เรียนแล้วผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันพูดถึงปัญหาที่เรียน ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่ได้เรียนไปหรือกิจกรรมที่ได้ทำไป สอดคล้องกับ ปันดดา จินประชา (2545 : 52-53) ที่ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลในการเรียนของนักเรียน และพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

2. การที่ผลการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนการทดสอบการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ก่อนและหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 น่าจะมาจากการที่กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นซึ่งส่งผลให้สามารถทำคะแนนได้ดีกว่าก่อนการได้รับการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น

3. ข้อควรสังเกตอีกประการหนึ่งคือ ในกลุ่มทดลอง 11 คนมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถึง 7 คน ในขณะที่ในกลุ่มควบคุม 11 คน ทั้งหมดเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาเยอรมันชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก) เมื่อเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบของทั้งสองกลุ่มแล้ว กลุ่มทดลองจะเสียเปรียบในเรื่องของประสบการณ์ในภาษาเยอรมันเพราะเรียนมาน้อยกว่า และเสียเปรียบในเรื่องความรู้จักคุ้นเคยกันเพราะผู้เรียนในกลุ่มทดลองมาจากต่างโรงเรียน แต่เมื่อผู้สอนได้ใช้วิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นกับกลุ่มทดลองทำให้กลุ่มทดลองเกิดแรงกระตุ้น กอปรกับการเรียนกับผู้สอนและเนื้อหาที่เรียนเป็นสิ่งที่ใหม่ บรรยากาศใหม่สำหรับกลุ่มทดลอง และเป็นสิ่งคุ้นเคยและไม่น่าตื่นเต้นสำหรับกลุ่มควบคุมเพราะรู้จักคุ้นเคยกับผู้สอนและวิธีการสอน จึงทำให้กลุ่มควบคุมขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียน ผลที่ตามมาคือ คะแนนของกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. การที่การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญนั้น น่าจะมาจากหลายสาเหตุประกอบกัน สาเหตุประการที่หนึ่งน่าจะเกี่ยวกับความเคยชินในการพูด เนื้อหาของการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ ซึ่งเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับการแนะนำตนเอง การพูดถึงครอบครัว เพื่อน โรงเรียน ฯลฯ กลุ่มตัวอย่างอาจจะมีอุปนิสัยที่จะพูดในลักษณะที่เคยพูดมา เมื่อให้ทำการพูดในประเด็นเดิมอีกครั้งหนึ่งกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มจะพูดอย่างเดิม อีกประการหนึ่งผู้ประเมินอาจจะคาดหวังสูงจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยความคิดว่า ผู้สอนได้สอนด้วยวิธีการให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นไปแล้ว กลุ่มตัวอย่างน่าจะทำได้ดีกว่าในการพูดตอนประเมินครั้งแรกก็เป็นได้ เมื่อเหตุการณ์ไม่เป็นตามที่คุณสอนคาดหวัง อาจมีกระทบต่อการประเมินซึ่งผู้สอนเป็นผู้ประเมินเอง ในทางตรงกันข้ามเมื่อเนื้อหาในการพูดเป็นสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นสิ่งน่าสนใจกว่า อีกทั้งมีหนังสือประกอบการเรียนและการฝึก อีกทั้งมีการสอนแบบการกระตุ้นร่วมกับการให้รางวัลจึงทำให้ผลของการเปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การใช้บทเรียนสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันทำให้กลุ่มตัวอย่างพูดภาษาเยอรมันได้ ซึ่งได้รับการยืนยันในแบบสอบถามหลังเข้าร่วมโครงการทั้งจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมร้อยละ 100 ว่าความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันก่อนเข้าร่วมโครงการและหลังเข้าร่วมโครงการมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่ ตอบว่า ความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันเปลี่ยนจากพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน กลุ่มทดลองมีความเห็นค่อนข้างกระจาย คือ จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน และจากพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามหลังเข้าร่วมโครงการยังพบต่อไปว่า ร้อยละ 76.5 ให้ความเห็นว่าสาเหตุที่พูดภาษาเยอรมันไม่ได้เพราะ ไม่รู้จะพูดกับใคร ร้อยละ 63 ขาดบทสนทนาให้ฝึก แสดงว่า บทสนทนาสำหรับฝึกมีความสำคัญต่อความสามารถในการพูดภาษาเยอรมัน

จำนวนหัวข้อที่เกี่ยวกับการสนทนา 12 หัวข้อ เช่น การทักทาย การพูดถึงตัวเองและครอบครัว การพูดถึงผู้อื่น การบรรยายลักษณะคน/สัตว์/สิ่งของ การให้คำขอพร กลุ่มตัวอย่างสามารถพูดได้ 10 หัวข้อขึ้นไปด้วยจำนวนร้อยละ 63.63 – 100 ในจำนวนสถานการณ์จำลอง 16 สถานการณ์ เช่น การทักทายทั่วไป การแนะนำให้รู้จักกัน การซื้อเชิญทั่วไป การขอพรในวาระต่างๆ กลุ่มตัวอย่างสามารถพูดได้ตั้งแต่ 15 สถานการณ์ขึ้นไปด้วยจำนวนร้อยละ 63.63 – 100 กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 90.90 – 100 ให้ความเห็นว่า หลังเข้าร่วมโครงการแล้วพูดภาษาเยอรมันด้วยความมั่นใจยิ่งขึ้น

บทเรียนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้วางขั้นตอนการสอนไว้ ดังนี้ ขั้นเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึก และขั้นการประเมินผล สอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ที่พูดถึงขั้นตอนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับ สุมิตา เรือนแป้น (2546) ที่ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และพบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งหมดหลังการใช้สถานการณ์จำลอง มีคะแนนความสามารถทางการพูดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และผลการศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองก่อนและหลังการเรียนสถานการณ์จำลอง พบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในระดับคุณภาพปานกลาง สอดคล้องกับ ัญญา มีชัย (2545) ที่ศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มคำรูปแบบ (formulaic chunks) ที่มีต่อความสามารถทางการพูดและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียน และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนกลุ่มคำรูปแบบมีพัฒนาการความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นและมีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนดีกว่าก่อนได้รับการสอนกลุ่มคำรูปแบบ

การเรียงลำดับเนื้อหาที่ใช้สอนเป็นไปตามขั้นตอนจากเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียนและจำเป็นในการใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันไปสู่เรื่องที่ไกลตัวออกไปทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดี และบรรยากาศการเรียนการสอนที่ช่วยเอื้อให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดได้ดีขึ้น ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเองและกล้าแสดงออก ไม่เกิดความวิตกกังวลในการฝึกพูด สอดคล้องกับ อุบล พวงสุวรรณ (2544) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นสภาพจริง สำหรับนักเรียน และพบว่า ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นสภาพจริงมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจริง อุบล พวงสุวรรณ ให้ข้อสังเกตว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองอาจเนื่องจากมีขั้นตอนตามลำดับจากง่ายไปหายากที่ช่วย

ให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจจนสามารถทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบหลังทดลองได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ นพพร สโรบล (2532) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก โดยใช้หลักการกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap Principle) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง “การทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น” เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการพูดภาษาเยอรมันโดยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น และสร้างแบบเรียนเข้มข้นที่มุ่งเน้นทักษะการพูดภาษาเยอรมันในสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการดังนี้

1. วิธีการสอนแบบการให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น ซึ่งได้พิสูจน์ให้เห็นสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาครั้งนี้ ควรได้รับการส่งเสริมให้แพร่หลายในสถานศึกษาอย่างยิ่ง เพราะทุกวันนี้การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นไปแบบเร่งรีบและแข่งขันกัน ผู้สอนต้องการสอนให้จบและให้ครบหลักสูตร ผู้เรียนต้องการได้คะแนนจากการเรียน ทำให้การเรียนการสอนขาดการให้คำชมจากผู้สอน ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถจรรโลงใจผู้เรียนให้รู้สึกชื่นชมยินดีในความสามารถของตน ขาดการให้การกระตุ้นจากผู้สอน ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถผลักดันผู้เรียนให้มีฉันทะและวิริยะในการพูดภาษาต่างประเทศ

2. การส่งเสริมวิธีสอนแบบการให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นสามารถทำได้โดยการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้และเพื่อสาธิตให้ผู้สอนภาษาต่างประเทศได้เห็นและเกิดความเข้าใจ หรืออาจทำในรูปแบบอื่น เช่น การนิเทศตามสถานศึกษาต่างๆ ที่ให้ความสนใจ การหาพันธมิตรที่มีแนวคิดการสอนในลักษณะคล้ายกัน การเขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์และวารสาร การให้สัมภาษณ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ เพื่อประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ ให้ผู้สนใจได้ทราบ

3. การจัดทำบทเรียนที่เป็นบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง เพราะเป็นบทเรียนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง และโอกาสในการใช้ความรู้ที่ได้จากบทเรียนดังกล่าวมีความเป็นไปได้สูง สำหรับบทสนทนาที่ใช้ในสถานการณ์เฉพาะ เช่น การแจ้งความที่สถานีตำรวจ การฟ้องร้อง การระดมทุนเพื่อมูลนิธิการกุศล สามารถทำได้เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการพูดขั้นต่อไปของผู้เรียน

4. สัมฤทธิ์ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้เป็นสิ่งยืนยันได้ว่า วิธีการสอนแบบการให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นที่ใช้ร่วมกับบทเรียนที่เป็นบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันสามารถทำให้ผู้เรียนพูดภาษาเยอรมันได้จริงโดยไม่ต้องอาศัยโสตทัศนูปกรณ์หรือแม้แต่เจ้าของภาษาในการสอนแต่อย่างใด จึงเป็นวิธีการสอนและสื่อการสอนที่สามารถนำไปใช้ได้ในทุกภูมิภาคของประเทศ ประหยัดงบประมาณ และเห็นผลภายในระยะเวลาอันสั้น ส่วนการจะเสริมการสอนด้วยโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งจะให้เจ้าของภาษาเป็นผู้สอนย่อมทำได้

5. ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นต่อไปในสาขาวิชาภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อปัญหาการพูดภาษาต่างประเทศของคนไทยที่กำลังอยู่ในขั้นวิกฤตจะได้รับการแก้ไขให้หมดไปในที่สุด

6. กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดให้วิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นเป็นวิธีการสอนภาษาต่างประเทศวิธีหนึ่งในแผนการศึกษาแห่งชาติ

7. เมื่อสิ้นสุดโครงการการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น ได้มีการติดตามผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะเวลาหนึ่งภาคการศึกษา พบว่า ผลการเรียนด้านภาษาเยอรมันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในตอนปลายภาคไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นอย่างนี้จะมีสาเหตุมาจากองค์ประกอบต่างๆ ต่อไปนี้

ก. ระยะเวลาของการสอนแบบการกระตุ้นร่วมกับการให้รางวัลสั้นเกินไป ความอึดเหนี่ยวและการฝึกเรียนที่ได้รับการปลูกฝังยังไม่มีความคงทนจึงเสื่อมสลายไปในระยะเวลาอันรวดเร็ว

ข. จำนวนกระบวนวิชาภาษาเยอรมันของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันมาก กลุ่มควบคุมซึ่งตอนนี้อยู่มาเป็นนักศึกษาชั้นปี 2 และ 3 เรียน 3 กระบวนวิชา ขณะที่กลุ่มควบคุมซึ่งตอนนี้อยู่มาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เรียนเพียง 1 กระบวน

ค. เนื้อหากระบวนวิชาของกลุ่มควบคุมเป็นเรื่องการพูด 1 กระบวนวิชา ซึ่งน่าจะเป็นตัวช่วยให้ผลการเรียนของกลุ่มควบคุมดีขึ้น ขณะที่เนื้อหากระบวนวิชาของกลุ่มทดลองเป็นการปูพื้นฐานซึ่งเน้นเรื่องไวยากรณ์เป็นสำคัญ

ท้ายนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้นสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความอึดเหนี่ยวในการอยากพูดภาษาเยอรมันได้จริง แต่การกระตุ้นต้องใช้เวลามากกว่าที่ทำไปในการวิจัยครั้งนี้ อาจจะเป็นหนึ่งภาคหรือสองภาคการศึกษา การกระตุ้นต้องทำอย่างต่อเนื่องและทำโดยผู้สอนคนเดียวกัน ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า ผู้สอนเป็นผู้ที่เห็นพัฒนาการ และเข้าใจผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนจะได้เกิดความคุ้นเคยและมีความเชื่อมั่นในการจะพูดกับผู้สอน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ธัญญา มีชัย. (2545). ผลของการเรียนรู้กลุ่มคำรูปแบบที่มีต่อความสามารถทางการพูดและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (อัคราณา)
- นพพร สโรบล. (2532). ประสิทธิภาพของกิจกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้หลักการ Information Gap Principle. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัคราณา)
- ปนัดดา จินประชา. (2545). การใช้วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ และเพื่อลดความวิตกกังวลในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (อัคราณา)
- ปรารธนา กาลนกุล. (2548). ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ. รายงานการวิจัยเสนอสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (อัคราณา)
- ปิยะรัตน์ แซ่ รมย์. (2542). การใช้กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุมิตา เรือนแป้น. (2546). การใช้สถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (อัคราณา)
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรชาติ รัตมี. (2544). การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษด้วยสื่อ CAI และกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล. รายงานการวิจัย. โรงเรียนนครพนมวิทยาคม นครพนม. (อัคราณา).
- สุรีย์มาศ สุขกลี. (2547). การพัฒนาชุดฝึกอบรมครูเรื่อง การใช้ชุดฝึกสนทนาภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเมืองตราด สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. รายงานการวิจัย. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด. (อัคราณา).
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2523). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- อุบล พวงสุวรรณ. (2544). **การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นสภาพจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. รายงานการวิจัย. หน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5. (อัดสำเนา)
- เอนก กิมสุวรรณ. (2548). **ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ**. รายงานการวิจัยเสนอสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาต่างประเทศ

- Aitchison, Jean (1982). *Der Mensch – das sprechende Wesen. Eine Einführung in die Psycholinguistik*. Tübingen: Gunter Narr.
- Baxter, Beverly (2002). *Das richtige Wort am richtigen Ort. Training freies Sprechen, Argumentierung und Diskutieren*. Mülheim a.d.R.: Verlag an der Ruhr.
- Clark, Herbert H./ Clark, Eve V. (1977). *Psychology and Language. An Introduction to Psycholinguistics*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Dietrich, Rainer (2002). *Psycholinguistik*. Stuttgart: Metzler.
- Hohenadl, Christa (2002). *Kommunikationstraining: Richtig hören, verstehen, reden. Sekundarstufe II. 20 Arbeitsblätter mit didaktisch-methodischen Kommentaren*. 4. Aufl. Stuttgart: Klett.
- Hörmann, Hans (1978). *Meinen und Verstehen. Grundzüge einer psychologischen Semantik*. Frankfurt a.M.: Suhrkamp.
- Klippert, Heinz (1999). *Kommunikationstraining. Übungsbausteine für den Unterricht II*. 6. Auflage. Frankfurt: Beltz.
- Krashen, Stephen D. (1987). "Theoretical Research and Second Language Acquisition Theory." *Methodology in TESOL : A Book of Readings*. Sydney : Newbury House Publishers.
- Lenneberg, Eric H./ Lenneberg, Elizabeth (1975). *Foundations of Language Development. A Multidisciplinary Approach*. Volume I. New York: Academic Press.
- Skinner, B.F. (1957). *Verbal Behavior*. New York: Appleton-Century-Crofts.

ภาคผนวก ก

ผลการดำเนินงานของโครงการตามแผนงาน

รายละเอียดผลการดำเนินงานของโครงการตามแผนงานโดยสรุป

วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่วางแผนไว้	กิจกรรมที่ดำเนินการมา	ผลที่ได้รับตลอดโครงการ	หมายเหตุ
- เพื่อสร้างแบบเรียนเข้มข้นที่มุ่งเน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ	1. จัดเตรียมบทสนทนา รวบรวมสถานการณ์จำลอง แบบสอบถาม วัสดุ และอุปกรณ์การสอน	- บทสนทนาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เตรียมไว้สำหรับแยกแยะเป็นสถานการณ์จำลองต่างๆ - แบบสอบถามต่างๆ	- บทสนทนาที่มีการคัดแยกและจัดเป็นสถานการณ์จำลองต่างๆ ที่มีหลากหลายสำนวนให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม - แบบสอบถามประเมินตนเองก่อนเข้าร่วมโครงการฯ - แบบประเมินทักษะการพูดก่อนเข้าร่วมโครงการฯ โดยพูดตามประเด็น 5 ข้อ ประเมินจากแถบเสียงโดยผู้วิจัย - แบบประเมินทักษะการพูดสนทนาหลังเข้าร่วมโครงการฯ โดยพูดตามประเด็น 5 ข้อ ประเมินจากแถบเสียงโดยผู้วิจัย - แบบประเมินทักษะการพูดหลังเข้าร่วมโครงการฯ โดยพูดตามประเด็น 5 ข้อ ประเมินจากแถบเสียงโดยผู้วิจัย - แบบสอบถามประเมินตนเองหลังเข้าร่วมโครงการฯ	ช่วงที่ใช้ทดลองการสอนเป็นช่วงการศึกษาภาคฤดูร้อน ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ส่วนหนึ่งเรียนภาคฤดูร้อน ทำให้การตกลงเวลาในการทดลองมีความถูกละหุในระยะแรก เมื่อหาเวลาเรียนที่แน่นอนได้แล้วมีปัญหาตามมาคือเรื่องห้องเรียน ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้บ้านตนเองซึ่งอยู่ไม่ไกลจากมหาวิทยาลัยเป็นห้องเรียน ซึ่งพอที่จะบรรจุผู้เรียนกลุ่มละ 11 คนได้พอดี ห้องเรียนมีเครื่องปรับอากาศ และอุปกรณ์การสอนพร้อมคือ โต๊ะ เก้าอี้ กระดาน
	2. - 3. การทดลองการพูดของผู้เข้ารับการทดลองมีการบันทึกเทปเพื่อนำไปประเมินผล	การบันทึกเทปการพูดของผู้เข้าร่วมโครงการฯ โดยพูดตามประเด็น 5 ข้อ	คะแนนจากการประเมินการพูดโดยพูดตามประเด็น 5 ข้อนำไปใช้ในการแบ่งผู้เข้าร่วมโครงการฯ เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	

- เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการพูดภาษาเยอรมันโดยวิธีการสอนแบบการให้รางวัล ร่วมกับการกระตุ้นผู้เรียน	4. – 5. สอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 6. – 7. ทำการทดสอบด้านการพูดของผู้เข้ารับการทดลอง ตรวจสอบคำตอบในเทปและให้คะแนนการทดสอบ มีการบันทึกเทปเพื่อนำไปประเมินผล	การสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบด้านการพูดของผู้เข้าร่วมโครงการฯ	สอนกลุ่มทดลองในช่วงเช้าวันละ 2 ชั่วโมงตั้งแต่เวลา 10 – 12 โมง สอนกลุ่มควบคุมในช่วงบ่ายวันละ 2 ชั่วโมงตั้งแต่เวลา 14 – 16 โมง กลุ่มละ 20 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน ถึง 2 พฤษภาคม - ผู้วิจัยและเจ้าของภาษาประเมินทักษะการพูดสนทนาของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มหลังเข้าร่วมโครงการฯ นำคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน - ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมโครงการฯ พูดตามประเด็น 5 ข้อ มีการบันทึกเสียง จากนั้นประเมินโดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดโดยพูดตามประเด็น 5 ข้อ คะแนนที่ได้จากแบบประเมินนำไป	เนื่องจากในช่วงสงกรานต์มีการสาดน้ำ ผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีความลำบากในการเดินทาง จึงมีการเรียนเสริมในวันเสาร์อาทิตย์ เพื่อจะได้ทำการหยุดในวันที่ 12 – 16 เมษายน แม้ว่าการสอนจะไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้คือ เรียนตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์เป็นเวลา 4 อาทิตย์ต่อเนื่องกัน แต่การขาดการต่อเนื่องในระยะเวลาอันสั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการทักษะการพูดของผู้เข้าร่วมโครงการฯ เพราะผู้สอนให้ผู้เรียนได้พูดทบทวนประโยคและสำนวนต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้วทุกครั้งก่อนที่จะขึ้นสถานการณ์ใหม่ ในแผนงาน ผู้วิจัยต้องการอัดเสียงการสนทนาของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ตามสถานการณ์ แต่เมื่อผู้ร่วมประเมินซึ่งเป็นเจ้าของภาษาต้องเดินทางกลับประเทศในวันถัดมาทำให้ต้องเปลี่ยนแปลงแผนไปเป็น ไม่มีการบันทึกเสียง
---	---	--	--	---

	8. สรุปและเขียนผลการวิจัย 9. ทำรายงานเสนอ สกว.	สรุปและเขียนผลการวิจัย ได้ทำรายงานครั้งที่ 1 ส่ง สกว.	วิเคราะห์คู่มือพัฒนาการทักษะการพูดเฉพาะด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม รายงานฉบับสมบูรณ์ รายงานครั้งที่ 1	แม้ว่าการทดลองสอนจะเสร็จสิ้นแล้วและรายงานฉบับสมบูรณ์ได้เขียนเสร็จเรียบร้อยแล้วเช่นกัน แต่ตามสัญญาว่า รับทุนอุดหนุนการวิจัยมีเงื่อนไขว่า ต้องทำรายงานการติดตามผลการเรียนของกลุ่มทดลองในภาคเรียนถัดไป ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจึงขอส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์เมื่อได้ผลการติดตามผลการเรียนฯ แล้ว ซึ่งคาดว่าจะทราบตอนเดือนตุลาคม จากนั้นจึงจะทำรายงานเพิ่มเติมในรายงานฉบับสมบูรณ์เพื่อส่ง สกว. ต่อไป
--	--	---	--	--

ภาคผนวก ข

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง
การแบ่งกลุ่ม
การประเมิน

รายนามนักเรียน / นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ

ลำดับที่	ชื่อ	ชั้น / ชั้นปี
1	ธวัชชัย แมตสอง	ปี 2
2	พัชรกุล ทศพะรินทร์	ปี 2
3	จิราพร แก้วไข	ปี 2
4	กนกสุดา พรหมโลก	ปี 2
5	สายทิพย์ เม่นแต้ม	ปี 2
6	วศินี วรณวิจิตร	ปี 2
7	วัชรินทร์ กระจำง	ปี 1
8	สุวัฒน์พงษ์ รักษาธรรม	ปี 1
9	อัจฉรา ยอดชมภู	ปี 1
10	พิทยา ธิสา	ปี 1
11	พัชรรัตน์ ทับทิม	ปี 1
12	วิยาพร ชิดนายี	ปี 1
13	ยุวธิดา เตชะตา	ปี 1
14	รัชวิชญ์ กิตติกา	ปี 1
15	สุนทรี บุญมี	ปี 1
16	รัชดาภรณ์ เพื่อนฝูง	ม.6 โครงการเรียนดี
17	ชมพูนุช วิสฤตไพศาล	ม.6 โครงการเรียนดี
18	อชฌา ติโลกวิชัย	ม.6 โครงการเรียนดี
19	ณภัครวัค วรอุไร	ม.6 โค้วต้าภาคเหนือ
20	นิลนัยน์ กันธปัญญา	ม.6 โค้วต้าภาคเหนือ
21	กฤษณ์ บุญอุดมพร	ม.6 โค้วต้าภาคเหนือ
22	จุฑาภรณ์ กันทะมารี	ม.6 โค้วต้าภาคเหนือ

การประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ
ก่อนการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
ของกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อ	ข้อ 1				ข้อ 2				ข้อ 3				ข้อ 4				ข้อ 5				รวม
		a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	
1	อัจฉรา	4	4	4	3	3	4	3	2	3	3	2	2	2	3	2	1	1	3	2	1	52
2	ยุวธิดา	5	5	5	4	4	5	3	3	4	5	3	3	3	5	3	3	3	5	3	3	77
3	สุนทรี	5	5	4	4	5	5	4	3	5	5	3	3	5	5	3	3	5	4	4	4	84
4	สุวัฒน์พงษ์	5	4	5	5	3	5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2	67
5	พิทยา	4	3	4	4	3	4	2	3	2	3	2	2	2	4	2	2	1	2	2	1	52
6	พัชรรัตน์	5	5	5	4	2	3	2	1	2	4	2	2	2	3	2	2	3	2	2	2	55
7	วิยาพร	5	4	4	5	3	4	3	3	2	3	2	2	2	2	2	2	3	3	2	2	58
8	วัชรินทร์	3	3	3	3	2	3	2	2	1	3	2	2	1	3	2	2	1	3	1	2	44
9	รัชวิชญ์	5	5	5	5	4	4	3	3	4	4	3	4	4	4	3	3	4	5	4	4	80
10	ชมพูนุช	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4	4	3	4	4	4	3	4	4	3	3	83
11	กฤษณ์	5	5	5	5	4	5	4	3	4	5	4	3	4	5	3	4	4	5	4	4	85
12	ณภัทรภัค	5	5	4	4	5	5	3	3	4	5	3	3	3	3	2	2	4	5	2	2	72
13	กนกสุดา	3	4	3	3	3	4	3	3	3	4	3	3	3	5	3	2	3	3	2	2	62
14	สายทิพย์	5	5	5	5	4	4	2	2	4	4	3	2	3	4	2	2	3	4	2	2	67
15	ธวัชชัย	4	4	3	2	2	3	3	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2	3	2	2	50
16	จุฑาภรณ์	2	3	3	2	2	2	2	2	1	2	1	1	1	2	2	1	2	2	1	1	35
17	อัมมา	5	5	5	4	5	5	5	4	3	5	4	2	3	5	4	2	3	4	3	2	78
18	วศินี	5	5	5	5	4	5	4	4	4	5	4	3	4	5	4	4	4	5	3	3	85
19	นิลนัย	5	5	5	4	3	3	3	2	2	4	3	3	1	4	2	2	1	4	2	2	60
20	รัชดาภรณ์	4	5	5	5	4	5	5	4	4	5	5	4	4	5	4	3	4	5	5	5	90
21	พัชรกุล	5	5	4	3	5	5	4	3	4	4	3	3	4	4	3	3	4	5	4	4	79
22	จิราพร	4	3	3	3	3	3	3	2	3	4	3	3	2	4	2	2	1	4	2	2	56

หมายเหตุ : a = ความคล่องแคล่ว b = การออกเสียง c = ไวยากรณ์ d = ศัพท์

การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง							
กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
ลำดับที่	ชื่อ	ชั้น / ชั้นปี	คะแนน	ลำดับที่	ชื่อ	ชั้น / ชั้นปี	คะแนน
1	จุฑาภรณ์	ม.6	35	1	ธวัชชัย	ปี 2	50
2	วัชรินทร์	ปี 1	44	2	อัจฉรา	ปี 1	52
3	จิราภรณ์	ปี 2	56	3	พิทยา	ปี 1	52
4	นิลนัยน์	ม.6	60	4	พัชรรัตน์	ปี 1	55
5	สายทิพย์	ปี 2	67	5	วิยาพร	ปี 1	58
6	ณภัทรภักดิ์	ม.6	67	6	กนกสุดา	ปี 2	62
7	สุวิวัฒน์พงษ์	ปี 1	72	7	ยุวธิดา	ปี 1	77
8	อัชฌา	ม.6	78	8	พัชรกุล	ปี 2	79
9	ชมพูนุท	ม.6	83	9	รัชวิญญ์	ปี 1	80
10	กฤษณ์	ม.6	85	10	สุนทรี	ปี 1	84
11	รัชดาภรณ์	ม.6	90	11	วศินี	ปี 2	85
รวม			737	รวม			734

การประเมินการพูดตามบทบาทสมมติ
หลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
ของกลุ่มทดลอง
โดยผู้สอนและเจ้าของภาษา

ลำดับที่	ชื่อ	ผู้สอน	เจ้าของภาษา	รวมคะแนน
1	จุฑาภรณ์	30	30	60
2	วัชรินทร์	35	40	75
3	จิราพร	26	30	56
4	นิลนัยน์	32	19	51
5	สายทิพย์	31	37	68
6	ณภัทรภัค	35	27	62
7	สุวิวัฒน์พงษ์	31	30	61
8	อัชฌา	34	32	66
9	ชมพูนุท	30	34	64
10	กฤษณ์	37	30	67
11	รัชดาภรณ์	39	39	78
	รวม	360	348	708

การประเมินการพูดตามบทบาทสมมุติ
หลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
ของกลุ่มควบคุม
โดยผู้สอนและเจ้าของภาษา

ลำดับที่	ชื่อ	ผู้สอน	เจ้าของภาษา	รวมคะแนน
1	ธวัชชัย	26	29	55
2	อัฉรดา	21	18	39
3	พิทยา	17	19	36
4	พัชรรัตน์	18	16	34
5	วิยาพร	21	18	39
6	กนกสุดา	27	36	63
7	ยุวธิดา	21	28	49
8	พัชรกุล	32	27	59
9	รัชวิชญ์	22	23	45
10	สุนทรี	21	22	43
11	วศินี	31	25	56
	รวม	257	261	518

การประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ
หลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
ของกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อ	ข้อ 1				ข้อ 2				ข้อ 3				ข้อ 4				ข้อ 5				รวม
		a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	
1	อัจฉรา	5	5	5	5	2	3	3	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2	1	1	54
2	ยุวธิดา	5	5	5	5	5	5	4	3	3	4	3	3	4	4	4	3	3	5	2	2	77
3	สุนทรี	5	4	5	5	5	3	3	3	2	3	3	2	4	4	3	3	4	4	2	3	70
4	สุวัฒน์	4	4	4	4	4	4	4	3	2	3	2	2	3	4	2	2	3	3	3	2	62
5	พิทยา	4	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	2	3	3	2	2	3	3	4	3	58
6	พัชรรัตน์	5	3	5	5	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2	3	2	2	62
7	วิทยาพร	3	2	4	4	2	2	3	2	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	1	1	43
8	วัชรินทร์	4	4	4	3	4	4	4	4	3	4	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	72
9	รัชนีขวัญ	5	4	5	5	5	4	3	4	4	3	3	3	4	4	3	4	4	4	3	3	77
10	ชมพูนุช	5	4	4	5	5	4	4	4	4	4	3	4	4	3	4	3	3	3	2	2	74
11	กฤษณ์	3	3	4	3	3	3	3	3	2	3	2	2	2	2	3	2	2	2	3	2	52
12	ณภัทรภาค	5	5	4	4	4	4	3	3	4	4	3	3	4	3	3	3	4	4	4	4	75
13	กนกสุดา	4	4	5	5	3	3	2	3	3	3	2	2	3	3	2	3	3	3	3	2	61
14	สายทิพย์	5	4	5	5	3	2	2	2	2	4	3	3	3	4	2	2	3	3	2	2	61
15	ธวัชชัย	3	4	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2	2	3	4	3	3	59
16	จุฑาภรณ์	4	2	4	3	4	3	3	3	2	2	3	2	3	2	3	2	4	3	3	3	58
17	อัสมา	4	4	4	5	4	4	4	4	4	3	4	3	4	4	4	5	3	2	3	3	75
18	วศินี	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	3	4	3	3	3	3	3	4	4	3	76
19	นิลนัย	4	4	4	4	3	4	3	3	2	5	3	3	4	4	3	3	3	4	2	3	68
20	รัชดา	5	5	5	5	3	5	5	3	4	4	5	5	2	4	3	2	4	5	5	5	84
21	พัชรกุล	5	4	5	5	5	4	5	5	4	4	3	3	4	4	3	3	3	4	3	3	79
22	จิราพร	4	4	3	3	3	3	3	2	4	3	3	3	3	2	2	2	2	3	3	2	57

หมายเหตุ : a = ความคล่องแคล่ว b = การออกเสียง c = ไวยากรณ์ d = ศัพท์

การประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ
หลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
ของกลุ่มทดลอง

		ข้อ 1				ข้อ 2				ข้อ 3				ข้อ 4				ข้อ 5				
ลำดับที่	ชื่อ	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	รวม
1	กฤษณ์	3	3	4	3	3	3	3	3	2	3	2	2	2	2	3	2	2	2	3	2	52
2	จิราพร	4	4	3	3	3	3	3	2	4	3	3	3	3	2	2	2	2	3	3	2	57
3	จุฑาภรณ์	4	2	4	3	4	3	3	3	2	2	3	2	3	2	3	2	4	3	3	3	58
4	สายทิพย์	5	4	5	5	3	2	2	2	2	4	3	3	3	4	2	2	3	3	2	2	61
5	สุวัฒน์	4	4	4	4	4	4	4	3	2	3	2	2	3	4	2	2	3	3	3	2	62
6	นิลนัย	4	4	4	4	3	4	3	3	2	5	3	3	4	4	3	3	3	4	2	3	68
7	วัชรินทร์	4	4	4	3	4	4	4	4	3	4	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	72
8	ชมพูนุช	5	4	4	5	5	4	4	4	4	4	3	4	4	3	4	3	3	3	2	2	74
9	ณภัทรภัก	5	5	4	4	4	4	3	3	4	4	3	3	4	3	3	3	4	4	4	4	75
10	อัสมา	4	4	4	5	4	4	4	4	4	3	4	3	4	4	4	5	3	2	3	3	75
11	รัชดา	5	5	5	5	3	5	5	3	4	4	5	5	2	4	3	2	4	5	5	5	84
																						738

หมายเหตุ : a = ความคล่องแคล่ว b = การออกเสียง c = ไวยากรณ์ d = ศัพท์

การประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ
หลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
ของกลุ่มควบคุม

		ข้อ 1				ข้อ 2				ข้อ 3				ข้อ 4				ข้อ 5				
ลำดับที่	ชื่อ	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d	รวม
1	วิยาพร	3	2	4	4	2	2	3	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	1	1		43
2	อัจฉรา	5	5	5	5	2	3	3	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2	1	1	54
3	พิทยา	4	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	2	3	3	2	2	3	3	4	3	58
4	ธวัชชัย	3	4	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2	2	3	4	3	3	59
5	กนกสุดา	4	4	5	5	3	3	2	3	3	3	2	2	3	3	2	3	3	3	3	2	61
6	พัชรรัตน์	5	3	5	5	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2	3	2	2	62
7	สุนทรี	5	4	5	5	5	3	3	3	2	3	3	2	4	4	3	3	4	4	2	3	70
8	วศินี	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	3	4	3	3	3	3	3	4	4	3	76
9	ยุวธิดา	5	5	5	5	5	5	4	3	3	4	3	3	4	4	4	3	3	5	2	2	77
10	รัชวิชัย	5	4	5	5	5	4	3	4	4	3	3	3	4	4	3	4	4	4	3	3	77
11	พัชรกุล	5	4	5	5	5	4	5	5	4	4	3	3	4	4	3	3	3	4	3	3	79
																						716

หมายเหตุ : a = ความคล่องแคล่ว b = การออกเสียง c = ไวยากรณ์ d = ศัพท์

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

โครงการ “การทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น”

ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมโครงการ

1. ชื่อ นามสกุล	
2. อายุ	
3. สถานที่ติดต่อ	
4. เบอร์โทรศัพท์	
5. เบอร์มือถือ (ถ้ามี)	
6. ชื่อโรงเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเยอรมัน	
7. จำนวนเทอมที่ได้เรียนภาษาอังกฤษเยอรมันมาแล้ว	

ความเห็น: การประเมินความสามารถในการพูดของผู้เข้าร่วมโครงการ

1. ท่านคิดว่าความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันของท่านอยู่ในระดับใด (เลือกตอบเพียงหนึ่งข้อ)
- ☐ พูดไม่ได้เลย
- ☐ พูดได้บ้างเป็นคำๆ เช่น ja, nein, danke, gut, auf Wiedersehen, ein bisschen
- ☐ พูดได้เป็นประโยคสั้นๆ เพียงไม่กี่ประโยค เช่น
- Ich danke Ihnen.
- Sie sind schön.
- Deutsch ist schwer.
- Ich spreche ein bisschen Deutsch.
- ☐ พูดประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนได้ เช่น
- Ich glaube, dass Deutsch schwer ist.
- Der Mann mit der Brille ist mein Lehrer.
2. ท่านคิดว่าหัวข้อใดต่อไปนี้เป็นหัวข้อที่ท่านสามารถพูดได้ตอบภาษาเยอรมันได้ (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)
- ☐ การทักทาย เช่น
- Guten Tag, wie geht es Ihnen.
- Danke gut. Und Ihnen?

- ☐ การพูดถึงตัวเองและครอบครัว เช่น Ich heiße Stephan. Mein Vater ist Journalist und meine Mutter ist Lehrerin.
- ☐ การพูดถึงผู้อื่น เช่น Er ist Amerikaner.
Sie mag ihn nicht.
Das Auto ist sehr teuer.
- ☐ การบรรยายลักษณะคน/สัตว์/สิ่งของ เช่น Der Tisch ist rund, schwarz und klein.
- ☐ การให้คำอวยพร เช่น Viel Glück.
Schönen Tag noch.
Guten Appetit.
- ☐ การออกคำสั่ง เช่น Bringen Sie mir ein Buch!
Lernen Sie jeden Tag Deutsch!
- ☐ การแสดงความรู้สึก เช่น Ich lese gern deutsche Bücher.
Er gefällt mir nicht.
- ☐ การบอกเวลา เช่น Es ist acht Uhr. Wir fangen um zehn Uhr.
Am Abend treiben wir Sport.
- ☐ การบอกจำนวน เช่น Das Buch kostet fünfzehn Baht.
Wir haben achtzig Lehrer.
- ☐ การถาม/บอกราคา เช่น Wie viel kostet das? Es kostet 10 Baht.
- ☐ การนัดหมาย เช่น Wir haben uns um zwanzig Uhr im Amari Rincom Hotel verabredet.
- ☐ การตอบรับ/ตอบปฏิเสธ เช่น Gerne, ich werde zu Ihnen kommen.
Es tut mir Leid. Ich muss am Samstag arbeiten.

ส่วนที่ 3

ความเห็น: ปัญหาการพูดของผู้เข้าร่วมโครงการ

ท่านคิดว่าสาเหตุข้อใดต่อไปนี่ที่ทำให้ท่านพูดภาษาเยอรมันไม่ได้ (เลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)

- ☐ เพราะไม่เคยพูด
- ☐ เพราะไม่เคยพยายามจะพูด
- ☐ เพราะไม่รู้จะพูดกับใคร
- ☐ เพราะไม่เคยได้ยินการพูดภาษาเยอรมันเลยไม่ว่าในชีวิตประจำวันหรือทางสื่อ
- ☐ เพราะขาดบทสนทนาให้ฝึก
- ☐ เพราะบทสนทนาไม่น่าฝึก
- ☐ เพราะไม่เห็นประโยชน์ของการฝึกพูด

- ☐ เพราะไม่มีการสอบการพูดในโรงเรียน
- ☐ เพราะไม่มีการสอนการพูดในโรงเรียน
- ☐ เพราะภาษาเยอรมันออกเสียงยากจึงไม่อยากฝึก
- ☐ เพราะผู้สอนไม่พูดภาษาเยอรมันระหว่างการสอน
- ☐ เพราะพูดแล้วผู้สอนไม่เคยชม
- ☐ เพราะพูดแล้วผู้สอนมัวแต่แก้ไขจนหมดอารมณ์ที่จะพูด
- ☐ เพราะอายเพื่อน
- ☐ เพราะจำใจต้องเรียนภาษาเยอรมัน

ส่วนที่ 4

การคาดหวังของผู้เข้าร่วมโครงการ

1. ท่านคาดว่าโครงการนี้จะช่วยทำให้ท่านพูดภาษาเยอรมันได้ในระดับใด (เลือกตอบได้เพียงหนึ่งข้อ)

- ☐ จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้ตอบได้บ้างเป็นคำๆ
- ☐ จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ
- ☐ จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน
- ☐ จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ
- ☐ จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน
- ☐ จากพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน

2. ท่านคาดว่าโครงการนี้จะช่วยทำให้ทักษะการพูดภาษาเยอรมันของท่านเป็นอย่างไร (เลือกตอบได้หลายข้อ)

- ☐ พูดได้ชัดถ้อยชัดคำ
- ☐ พูดได้ตอบโต้ฉับไว
- ☐ พูดได้ถูกต้องตามไวยากรณ์
- ☐ พูดโดยใช้ศัพท์ที่ถูกต้อง
- ☐ พูดด้วยความมั่นใจ

3. ท่านคิดว่าหากทำสิ่งต่อไปนี้แล้วจะทำให้ท่านพูดภาษาเยอรมันได้ใช่หรือไม่ใช่ (ให้ตอบทุกข้อ)

	ใช่	ไม่ใช่
ก. พูดภาษาเยอรมันกับเจ้าของภาษาบ่อยๆ ก็จะพูดเป็นเอง		
ข. พูดภาษาเยอรมันกับผู้สอน ก็จะพูดเป็นเอง		
ค. เรียนภาษาเยอรมันไปเรื่อยๆ ก็จะพูดเป็นเอง		
ง. ท่องบทสนทนาสำเร็จรูปให้ขึ้นใจแล้วจะพูดเป็น		
จ. ผู้สอนชมเชยทุกครั้งทีพูดภาษาเยอรมัน		

จ. ผู้สอนติการพูดและคอยแก้ไขการออกเสียงและไวยากรณ์อยู่เสมอ		
--	--	--

แบบประเมินการพูดตามประเด็นที่กำหนด 5 ข้อ
(ก่อนและหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น)

ชื่อผู้เข้าร่วมวิจัย

(หมายเหตุ 1 = ไม่ได้เลย 2 = ไม่ดี 3 = ปานกลาง 4 = ดี 5 = ดีมาก)

1. ผู้เรียนแนะนำตัวเอง

ความคล่องแคล่ว					การออกเสียง					ไวยากรณ์					ศัพท์				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

2. ผู้เรียนพูดถึงจำนวนสมาชิกในครอบครัวว่ามีใคร ทำอะไร บ้านเป็นอย่างไร

ความคล่องแคล่ว					การออกเสียง					ไวยากรณ์					ศัพท์				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

3. ผู้เรียนพูดถึงโรงเรียน มหาวิทยาลัย ครู เพื่อน ๆ และสิ่งที่ท่านเรียนอยู่ เช่น วิชาเอก วิชาโท

ความคล่องแคล่ว					การออกเสียง					ไวยากรณ์					ศัพท์				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

4. ผู้เรียนพูดถึงสิ่งที่ตนเองชอบและไม่ชอบ พร้อมกับการให้เหตุผล

ความคล่องแคล่ว					การออกเสียง					ไวยากรณ์					ศัพท์				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

5. ผู้เรียนพูดถึงความต้องการจะเป็น จะทำในอนาคต พร้อมกับการให้เหตุผล

ความคล่องแคล่ว					การออกเสียง					ไวยากรณ์					ศัพท์				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

หลักเกณฑ์

ความคล่องแคล่ว	หมายถึง การพูดต่อเนื่องได้อย่างลื่นไหล ได้ใจความ ไม่พูดตะกุกตะกัก ไม่พูดวกไปวนมา
การออกเสียง	หมายถึง การออกเสียงที่ชัดเจน ฟังแล้วเข้าใจได้ว่ากำลังพูดคำอะไร
ไวยากรณ์	หมายถึง วลีหรือประโยคที่พูดมีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เยอรมัน
ศัพท์	หมายถึง คำศัพท์หรือสำนวนที่ใช้พูดมีความถูกต้อง

(หมายเหตุ การใช้ศัพท์หรือวลีที่ยากร่วมกับประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนจะได้คะแนนมากกว่าการใช้ศัพท์หรือวลีที่ง่ายร่วมกับประโยคที่มีโครงสร้างง่าย แม้ว่าในกรณีหลังจะไม่มีการใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดเลยก็ตาม)

แบบประเมินการพูดตามบทบาทสมมุติ

ชื่อผู้ประเมิน (Name des Prüfers)

บทสนทนาที่ (Dialognummer)

ชื่อนักศึกษา (Name des Studenten)

ความคล่องแคล่ว Fluïgkeit					การออกเสียง Aussprache					ไวยากรณ์ Grammatik					ศัพท์ Wortschatz					
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	3	4	5	1	2	3	4	5

ชื่อนักศึกษา (Name des Studenten)

ความคล่องแคล่ว Fluïgkeit					การออกเสียง Aussprache					ไวยากรณ์ Grammatik					ศัพท์ Wortschatz					
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	3	4	5	1	2	3	4	5

บทสนทนาที่ (Dialognummer)

ชื่อนักศึกษา (Name des Studenten)

ความคล่องแคล่ว Fluïgkeit					การออกเสียง Aussprache					ไวยากรณ์ Grammatik					ศัพท์ Wortschatz					
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	3	4	5	1	2	3	4	5

ชื่อนักศึกษา (Name des Studenten)

ความคล่องแคล่ว Fluïgkeit					การออกเสียง Aussprache					ไวยากรณ์ Grammatik					ศัพท์ Wortschatz					
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	3	4	5	1	2	3	4	5

(Bemerkung: 1 = sehr schwach 2 = schwach 3 = befriedigend 4 = gut 5 = ausgezeichnet)

แบบสอบถามหลังการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น
โครงการ “การทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น”

ส่วนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมโครงการ

1. ชื่อ นามสกุล	
2. จำนวนครั้งที่ท่านขาดการเข้าร่วมโครงการ	

ส่วนที่ 2

ความเห็นเกี่ยวกับความสามารถของผู้เข้าร่วมโครงการ

1. ท่านคิดว่าความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันของท่านก่อนเข้าร่วมโครงการและหลังเข้าร่วมโครงการมีความแตกต่างกันหรือไม่

(ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐)

☐ มีความแตกต่าง

☐ ไม่มีความแตกต่าง

(หมายเหตุ ผู้ที่ตอบว่า “ไม่มีความแตกต่าง” ให้ข้ามไปตอบส่วนที่ 4 คำถามปลายเปิด)

2. ถ้าความสามารถในการพูดของท่านมีความแตกต่าง อยากทราบว่าความแตกต่างนั้นคือข้อใดต่อไปนี้

(เลือกได้เพียงหนึ่งข้อ)

☐ จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้ตอบได้บ้างเป็นคำๆ

☐ จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ

☐ จากพูดไม่ได้เลยเป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน

☐ จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ

☐ จากพูดได้เป็นคำๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน

☐ จากพูดได้เป็นประโยคง่ายๆ เป็นพูดได้เป็นประโยคซับซ้อน

3. ท่านคิดว่าหลังจากได้เข้าร่วมโครงการท่านสามารถพูดได้ตอบภาษาเยอรมันหัวข้อใดต่อไปนี้ได้
(เลือกได้มากกว่าหนึ่งข้อ)

- ☐ การทักทาย
- ☐ การพูดถึงตัวเองและครอบครัว
- ☐ การพูดถึงผู้อื่น
- ☐ การบรรยายลักษณะคน/สัตว์/สิ่งของ
- ☐ การให้คำอวยพร
- ☐ การออกคำสั่ง
- ☐ การแสดงความรู้สึก
- ☐ การบอกเวลา
- ☐ การบอกจำนวน
- ☐ การถาม/บอกราคา
- ☐ การนัดหมาย
- ☐ การตอบรับ/ตอบปฏิเสธ

4. หลังจากได้เข้าร่วมโครงการท่านคิดว่าท่านสามารถพูดสนทนาได้ในสถานการณ์ใดต่อไปนี้
(เลือกตอบได้หลายข้อ)

- ☐ การทักทายทั่วไป
- ☐ การแนะนำให้รู้จักกัน
- ☐ การเชื้อเชิญทั่วไป
- ☐ การอวยพรในวาระต่างๆ
- ☐ การสั่งอาหาร
- ☐ การขอคืนอาหาร
- ☐ การชำระเงิน
- ☐ การให้เงินทิป
- ☐ การจองโต๊ะ
- ☐ การจองห้องพัก
- ☐ การฝากข้อความและการถามถึงข้อความในโรงแรม
- ☐ การฝากสวัสดี
- ☐ การขอโทษและการยกโทษ
- ☐ การรับแขกที่สนามบิน / สถานีรถไฟ

☐ การบอกและถามทิศทาง

☐ การพูดแบบ small talk

5. หลังจากได้เข้าร่วมโครงการท่านคิดว่าทักษะการพูดภาษาเยอรมันของท่านเป็นอย่างไร

(เลือกตอบได้หลายข้อ)

☐ พูดโดยใช้ศัพท์ที่ถูกต้องมากขึ้น

☐ พูดได้ถูกต้องตามไวยากรณ์มากขึ้น

☐ พูดได้ชัดถ้อยชัดคำมากขึ้น

☐ พูดโต้ตอบได้ฉับไว

☐ พูดด้วยความมั่นใจมากขึ้น

ส่วนที่ 3

ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการพูดภาษาเยอรมันได้

1. สาเหตุต่อไปนี้ทำให้ท่านพูดภาษาเยอรมันได้หลังจากได้เข้าร่วมโครงการ ใช่หรือไม่ใช่ (ให้ตอบทุกข้อ)

	ใช่	ไม่ใช่
เพราะมีบทสนทนาให้ฝึก		
เพราะบทสนทนาเป็นเรื่องที่ใช้ในชีวิตประจำวัน		
เพราะบทสนทนาแบ่งหัวข้อชัดเจน		
เพราะได้ฝึกพูดบทบาทสมมติซ้ำๆ		
เพราะอยากพูดได้จึงไม่อายที่จะพูด		
เพราะต้องจำบทสนทนาจึงพูดได้		
เพราะได้เรียนพูดอย่างต่อเนื่องทุกวัน (ยกเว้นช่วงสงกรานต์)		
เพราะเรียนพูดอย่างเดียว ไม่มีการอธิบายไวยากรณ์ให้ยุ่งยาก		
เพราะมีการบอกให้จดจำโครงสร้างของคำกริยา		
เพราะผู้เรียนมีโอกาสพูดภาษาเยอรมันมาก		
เพราะจำนวนผู้เรียนไม่มากทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึก		
เพราะได้รับคำชมจากผู้สอนเมื่อสามารถพูดโต้ตอบได้		
เพราะผู้สอนให้การกระตุ้นทุกชั่วโมงการสอน		
เพราะผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่เหมือนเวลาเรียนในชั้นเรียนปกติ		
เพราะผู้สอนพูดภาษาเยอรมันมากกว่าภาษาไทยระหว่างการสอน		
เพราะผู้สอนเข้มงวดให้ผู้เรียนออกเสียงและไวยากรณ์ให้ถูกต้อง		
เพราะผู้สอนไม่ดำเนินเวลาพูดผิดในตอนฝึก		

2. เวลานี้ท่านพูดภาษาเยอรมันได้แล้ว ท่านคิดว่าวิธีที่จะพัฒนาทักษะการพูดของท่านต่อไปคือวิธีต่อไปนี้ ใช่หรือไม่ใช่

	ใช่	ไม่ใช่
พยายามพูดภาษาเยอรมันกับเจ้าของภาษาให้มากขึ้น		
พยายามพูดภาษาเยอรมันกับผู้สอนที่เป็นคนไทยให้มากขึ้น		
พยายามพูดภาษาเยอรมันกับเพื่อนร่วมชั้นให้มากขึ้น		
ทำการท่องบทสนทนาที่ได้มาจากโครงการต่อไปเรื่อยๆ		
แสวงหาและรวบรวมบทสนทนาให้หลากหลายยิ่งขึ้น		
พูดบทสนทนาหน้ากระจกเหมือนกับการซ้อมละคร		
หาโอกาสใช้ภาษาเยอรมันโดยการไปยังสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาเยอรมัน		
ติดตั้งจานดาวเทียมเพื่อดูรายการภาษาเยอรมัน		

ส่วนที่ 4

คำถามปลายเปิด

1. จงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนของผู้สอน

2. จงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอน

3. จงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจฝึกของท่าน

4. อื่นๆ

แบบเรียน

การพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น

ในสถานการณ์จำลอง

ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.เอนก กิมสุวรรณ

2549

คำนำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยในปัจจุบันนี้กำลังตกอยู่ในสภาพวิกฤต จากผลการวิจัยโครงการชุด “ข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย” พบว่า นักเรียน นักศึกษา รวมทั้งผู้สอน ขาดทักษะทางการพูดภาษาต่างประเทศ เรื่องนี้จึงเป็นปัญหาใหญ่ที่จะต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน

บทเรียนเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “การทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันแบบเข้มข้น” ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองรูปแบบการสอนเสริมทักษะการพูดภาษาเยอรมันด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching method) บทเรียนมีทั้งหมด 10 บท สำหรับการเรียน 20 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง การใช้บทเรียนให้ศึกษาขั้นตอนการสอนประกอบ กิจกรรมบทบาทสมมุติมีสอดแทรกอยู่ในทุกบทเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทำylemยังมีกิจกรรมบทบาทสมมุติที่ดัดแปลงมาจากกิจกรรมแต่ละบทรวบรวมไว้เพื่อทดสอบทักษะการพูดของผู้เรียนเมื่อการเรียนสิ้นสุดลง

รองศาสตราจารย์ ดร. เอนก กิมสุวรรณ

30 พฤษภาคม 2549

แผนการสอน

แผนการสอน	
คาบที่	เนื้อหา
1	บทที่ 1
2	บทที่ 2
3	บทที่ 3
4	กิจกรรมบทบาทสมมุติ
5	บทที่ 4
6	กิจกรรมบทบาทสมมุติ
7	บทที่ 5
8	กิจกรรมบทบาทสมมุติ
9	บทที่ 6
10	กิจกรรมบทบาทสมมุติ
11 – 12	บทที่ 7
13	กิจกรรมบทบาทสมมุติ
14	บทที่ 8
15	กิจกรรมบทบาทสมมุติ
16	บทที่ 9
17	กิจกรรมบทบาทสมมุติ
18	บทที่ 10
19	กิจกรรมบทบาทสมมุติ
20	ฝึกกิจกรรมบทบาทสมมุติ 10 สถานการณ์

ขั้นตอนการสอน

- ผู้สอนอ่านออกเสียงประโยคในกรอบ ผู้เรียนออกเสียงตาม ทำเช่นนี้ 2 – 3 ครั้ง
- ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงทีละคน ผู้สอนคอยแก้ไขการออกเสียงผิด ทำเช่นนี้ 2 – 3 ครั้ง
- เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนออกเสียงได้ชัดเจนทุกคนแล้ว ผู้สอนอ่านออกเสียงประโยคในกรอบถัดไป
- เมื่อผู้สอนเห็นว่าเนื้อความของประโยคในกรอบที่ทำไปสามารถทำการสนทนาได้ ให้ผู้สอนกำหนดเนื้อหาที่จะสนทนา และให้เวลาผู้เรียนจดจำศัพท์
- ผู้เรียนทำกิจกรรมตามที่กำหนดที่ละคู่
- หลังจากทำกิจกรรมไปหนึ่งรอบ ให้ผู้เรียนสลับบทบาทกัน
- เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนออกเสียงได้ชัดเจนทุกคนและพูดด้วยความคล่องแคล่วดีแล้ว ผู้สอนดำเนินการสอนต่อไปในลักษณะเดิมจนหมดชั่วโมง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	65
แผนการสอน	66
ขั้นตอนการสอน	67
บทที่ 1 แนะนำตนเอง (sich selbst vorstellen)	69
บทที่ 2 แนะนำบุคคลอื่น (andere vorstellen)	73
บทที่ 3 การทักทาย (Grüße)	77
บทที่ 4 การกล่าวคำอำลา (sich verabschieden) การฝากความคิดถึง (Grüße auftragen)	82
บทที่ 5 การอวยพร (gute Wünsche) การขอโทษ (sich entschuldigen)	88
บทที่ 6 บ้านและครอบครัว (Haus und Familie)	94
บทที่ 7 การต้อนรับอย่างมีไมตรีจิต (Gastfreundschaft)	101
บทที่ 8 อาหารและภัตตาคาร (Essen und Restaurant)	111
บทที่ 9 Small Talk	118
บทที่ 10 กำลังเดินทาง (Unterwegs)	124
บรรณานุกรม	132
บทบาทสมมุติ 10 สถานการณ์จำลอง	133

บทที่ 1

แนะนำตนเอง (sich selbst vorstellen)

คำถามพื้นฐาน

<u>ถามชื่อ</u> * Wie heißen Sie? * Wie ist Ihr Name? * Wie heißen Sie mit Vornamen? * Wie heißen Sie mit Nachnamen? <u>ถามถึงที่มา</u> * Woher kommen Sie? * Wo kommen Sie her? * Wo sind Sie her? <u>ถามถึงอาชีพ / ถามว่าขณะนี้ทำอะไร</u> * Was sind Sie von Beruf? * Was machen Sie beruflich? * Was machen Sie zur Zeit? <u>ถามถึงที่อยู่</u> * Wo wohnen Sie? <u>ถามถึงอายุ / น้ำหนัก / ส่วนสูง</u> * Wie alt sind Sie? * Wie viel wiegen Sie? * Wie groß sind Sie?	* คุณชื่ออะไร * คุณชื่ออะไร * คุณชื่ออะไร * คุณนามสกุลอะไร * คุณมาจากไหน * คุณมาจากไหน * คุณมาจากไหน * คุณทำอาชีพอะไร * คุณทำอาชีพอะไร * ขณะนี้คุณทำอะไร * คุณอาศัยอยู่ที่ไหน * คุณอายุเท่าไร * คุณน้ำหนักเท่าไร * คุณสูงเท่าไร (หมายเหตุ การถามถึงอายุ น้ำหนัก ความสูง ถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ตามปกติไม่ควรถาม)
--	--

คำตอบพื้นฐาน

* Mein Name ist Peter Meier. * Ich heiße Peter mit Vornamen. * Ich heiße Meier mit Nachnamen. * Ich komme / bin aus Thailand . * Ich bin Thai / Thailänder / Thailänderin. * Ich lerne (zur Zeit) an der Wattanothai Schule. * Ich gehe noch in die Schule.	* ผมชื่อเพเตอร์ ไมเออร์ * ผมชื่อเพเตอร์ * ผมนามสกุลไมเออร์ * ผมมาจากประเทศไทย * ผม / ดิฉัน เป็นคนไทย * ขณะนี้ผมเรียนที่โรงเรียนวัฒโนทัย * ผมยังไปโรงเรียนอยู่ (= ยังไม่ได้เข้ามหาวิทยาลัย)
--	---

* Ich lerne in M6. * Ich lerne bereits im Gymnasium. * Ich lerne Deutsch / Thai / Englisch / Landeskunde / Mathematik / Sport ... * Ich mache (zur Zeit) Abitur. * Ich studiere an der Universität Chiang Mai. * Ich bin Student vom ersten / zweiten / dritten / vierten Jahrgang. * Deutsch ist mein Hauptfach und Japanisch / Chinesisch / Englisch ist mein Nebenfach. * Ich bin 18 Jahre alt. * Ich bin (ein)hundertfünfundsechzig (Zentimeter) groß. * Ich wiege 60 Kilogramm. * Ich bin 60 Kilogramm schwer.	* ผมเรียนชั้น ม.6 * ผมอยู่มัธยมปลายแล้ว * ผมเรียนภาษาเยอรมัน / ภาษาไทย / ภาษาอังกฤษ / ภูมิศาสตร์-ประวัติศาสตร์ / เลข / กีฬา * ตอนนี้ผมกำลังเรียน ม.6 * ผมเรียนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ * ผมเป็นนักศึกษาชั้นปี 1 / 2 / 3 / 4 * วิชาเอกของผมคือภาษาเยอรมัน วิชาโทของผมคือ ภาษาญี่ปุ่น / ภาษาจีน / ภาษาอังกฤษ * ผมอายุ 18 ปี * ผมสูง 165 ซม. * ผมหนัก 60 กก. * ผมหนัก 60 กก.
--	--

ตัวอย่างการพูดแนะนำตัวเองหน้าชั้นเรียน

Mein Name ist Ali Kahn. Ali ist mein Vorname und Kahn ist mein Nachname. Ich spreche Arabisch und Französisch. Ich komme aus Tunesien und lerne Deutsch in Berlin. Ich wohne in der Albert Straße. Ich bin 20 Jahre alt.	ผมชื่ออาลี คาน อาลีเป็นชื่อและคานเป็นนามสกุลของผม ผมพูดภาษาอาหรับและภาษาฝรั่งเศส ผมมาจากประเทศตูนิเซียและเรียนภาษาเยอรมันที่กรุงเบอร์ลิน ผมพักอยู่ที่ถนนอัลแบร์ท ผมอายุ 20 ปีครับ
---	--

ตัวอย่างประโยคแนะนำตัวเองในการสนทนา

* Mein Name ist Meier. * Meier von der Firma Müller. * Ich bin Frau Mertes von der Firma Zander. * Gestatten, Müller. * Schmidt, guten Tag. * Darf ich mich vorstellen? Köhler. * Erlauben Sie, dass ich mich vorstelle? Wirtz ist mein Name. * Ich heiße Hannelore Herzog. * Oh, tut mir Leid, ich habe mich noch gar nicht vorgestellt. Mälzer ist mein Name.	* ผมชื่อไมเออร์ครับ * ไมเออร์จากบริษัทมุลเลอร์ * ดิฉันชื่อนางแมร์เทสจากบริษัทซันเดอร์ * ขออนุญาตครับ ผมมุลเลอร์ครับ * ผมชmidt สวัสดีครับ * ขออนุญาตแนะนำตัวเองค่ะ/ครับ ดิฉัน/ผมชื่อเคอร์เลอร์ * ขออนุญาตแนะนำตัวเองค่ะ ดิฉันชื่อเวียร์ทส์ * ดิฉันชื่อฮันเนโลเร แฮร์โซก * โอ ขออภัยครับ ผมยังไม่ได้แนะนำตัวเองเลย ผมชื่อเมลเซอร์ครับ
--	--

* Ich bin der neue Verkaufsleiter. Fetting ist mein Name. * Kennen wir uns schon. Ich bin Heidemarie Zauck. * Darf ich Ihnen meine Karte geben?	* ผมเป็นหัวหน้าฝ่ายขายคนใหม่ครับ ผมชื่อเฟตติง ครับ * เรารู้จักกันแล้ว ดิฉันชื่อไฮเดมารี เซาค์ * ดิฉัน/ผม ขอมอบนามบัตรของดิฉัน/ผม ค่ะ/ครับ
--	--

กิจกรรมประจำบทที่ 1

1. ผู้เรียนทุกคนพูดแนะนำตัวเอง บอกชื่อ นามสกุล ชื่อเล่น อายุ ที่มา ความสูง น้ำหนักตัว อาชีพ ทำที่
บริษัท หรือ เรียนชั้นปี สถานศึกษา
2. ผู้เรียนจับคู่สนทนา คนหนึ่งบอกให้อีกคนหนึ่งแนะนำตนเอง โดยให้คนหนึ่งถามตามเนื้อหาข้อ 1 อีกคน
หนึ่งเป็นคนตอบ
3. ผู้เรียนสลับคู่สนทนาที่ทำไปในข้อ 2
4. ทุกข้อให้ทำซ้ำๆ และให้ทุกคนได้ทำครบบทบาท

บทที่ 2

แนะนำบุคคลอื่น (andere vorstellen)

ตัวอย่างการแนะนำบุคคลอื่น

* Darf ich vorstellen? Herr Meier von der Firma Maas, Herr Müller, unser Exportleiter. * Frau Lehmann, darf ich Ihnen Herrn Katz vorstellen? * Herr Möller, gestatten Sie, dass ich Ihnen meinen Kollegen Merz vorstelle. Herr Merz aus Bremen, Herr Direktor Möller. * Darf ich Sie bekannt machen? Frau Doktor Bohm, Herr Professor Augst. * Ich glaube, Sie kennen sich noch nicht. Herr Voss, Herr Weller. * Das ist Frau Kluge, unsere Entwicklungsleiterin. * Ich möchte Sie mit meinem guten Freund Gerhard Marx bekannt machen.	* ผมขออนุญาตแนะนำหน่อยครับ คุณไมเออร์จากบริษัทมาส คุณมุลเลอร์หัวหน้าแผนกส่งออกของเรา * คุณเลมันน์ ผมขออนุญาตแนะนำคุณให้รู้จักกับคุณคัทส์ * คุณโมลเลอร์ ขออนุญาตครับ ผมขอแนะนำให้รู้จักกับเพื่อนร่วมงานของผมคุณแมร์ทส์ คุณแมร์ทส์จากเบรเมน ท่านผู้อำนวยการโมลเลอร์ * ขออนุญาตแนะนำให้รู้จักกันหน่อยครับ ดร.โบม ศาสตราจารย์เอกาสท์ * ผมคิดว่าพวกคุณยังไม่รู้จักกัน คุณวอส คุณเวลเลอร์ * นี่คือคุณคลูเก หัวหน้าแผนกพัฒนาของเรา * ผมอยากแนะนำคุณให้รู้จักเพื่อนรักของผม แกร์ฮาร์ด มาร์คส์
--	--

คำพูดที่ใช้ในกรณีได้รับการแนะนำให้รู้จักกัน

* Freut mich. – Ganz meinerseits. * Freut mich, Sie kennen zu lernen. – Sehr angenehm. * Ich wollte Sie schon lange kennen lernen. * Schön, dass wir uns mal persönlich kennen lernen. * Ich habe schon viel von Ihnen gehört. * Wir haben ja schon so oft miteinander telefoniert.	* ด้วยความยินดี – เชนเดียวกัน * ยินดีที่ได้รู้จักคุณ – ยินดีมาก * ผมอยากรู้จักคุณมานานแล้ว * วิเศษจริงที่เราได้รู้จักกัน (กรณีปรากฏตัวตอนทำความรู้จักกัน ไม่ใช่ทางโทรศัพท์หรืออีเมล) * ผมได้ยินชื่อท่านมากแล้ว * เราได้เคยโทรคุยกันบ่อยมากเลย
---	---

คำพูดที่ใช้ในกรณีได้ยินชื่อตอนแนะนำไม่ถนัด

* Wie war doch gleich Ihr Name?	* คุณชื่ออะไรนะครับ
* Entschuldigung, ich habe Ihren Namen nicht verstanden.	* ขอโทษ ผมได้ยินชื่อคุณไม่ชัด

ตัวอย่างแนะนำชื่อพร้อมตำแหน่ง / หน้าที่

* Mein Name ist Bergmann, und ich bin in dieser Firma für den Verkauf verantwortlich.	* ผมชื่อแบร์กมัน และผมดูแลเรื่องการขายของบริษัท
* Ich bin zuständig für den Kundendienst auf dem deutschen Markt.	* ผมรับผิดชอบการบริการลูกค้าของตลาดเยอรมัน
* Ich bin Geschäftsführer der Firma Bananas.	* ผมเป็นผู้จัดการของบริษัทบานานาส์

กรณีมอบ / ขอนามบัตร

* Mein Name ist Müller. Hier ist meine Karte.	* ผมชื่อมุลเลอร์ นี่นามบัตรผมครับ
* Wenn ich Ihnen meine Karte überreichen darf...	* ขออนุญาตมอบนามบัตรให้คุณหน่อยครับ
* Hätten Sie vielleicht eine Visitenkarte?	* คุณมีนามบัตรไหมครับ

กรณีเสนอให้คู่สนทนาใช้คำว่า du

* Wollen wir uns nicht duzen? Ich heiße Walter.	* เราจะไม่ใช้คำว่า du (ฉัน-เธอ / แก-กัน / เอง-ข้า / ลื้อ-อ้าว / มึง-กู) กันหรือ ฉัน / กัน / ข้า / อ้าว / กู ชื่อวัลเทอร์
* Bei uns duzen sich alle. Sag' doch einfach Gerd zu mir.	* ที่นี่เขาใช้ du (ฉัน-เธอ / แก-กัน / เอง-ข้า / ลื้อ-อ้าว / มึง-กู) กันทุกคนแหละ เรียกฉัน / กัน / ข้า / อ้าว / กู ว่าแกร์ดทึเพื่อน
* Wenn Sie nichts dagegen haben, können wir eigentlich zum „Du“ übergehen.	* จริงๆ แล้วเราสามารถเปลี่ยนไปใช้คำว่า du กันได้ หากคุณไม่มีอะไรต่อต้าน

กรณียอมรับการใช้คำว่า du

* Gern, ich heiße Erna.	* ด้วยความยินดี ฉันชื่อแอร์นา
* Ist mir recht, mein Vorname ist Hannes.	* สำหรับฉันไม่มีปัญหา ฉันชื่อฮันเนส

กรณียื่นกรานจะใช้คำว่า Sie ต่อไป

* Bleiben wir doch lieber beim „Sie“. * Ihr Angebot ehrt mich , aber ich würde doch lieber beim „Sie“ bleiben.	* ใช้คำว่า Sie (ผม/ดิฉัน-คุณ/ท่าน) ต่อไปดีกว่า * ข้อเสนอของท่านเป็นการให้เกียรติแก่ผม แต่ผมอยากจะขอใช้คำว่า Sie ต่อไปครับ
--	---

ตัวอย่างบทสนทนาการแนะนำบุคคลให้รู้จักกัน

Herr Bach : Guten Morgen, Frau Kluge. Frau Kluge : Guten Morgen, Herr Bach. B : Wie geht es Ihnen heute, Frau Kluge? K : Danke gut und Ihnen, Herr Bach? B : Darf ich vorstellen? Frau Kluge, das ist unser neuer Kollege, Herr Hansen. K : Freut mich, Herr Hansen. Hans Hansen : Angenehm, Frau Kluge.	นายบัค : สวัสดี คุณคลูเก นางคลูเก : สวัสดี คุณบัค บัค : วันนี้สบายดีไหม คุณคลูเก คลูเก : สบายดี แล้วคุณล่ะ คุณบัค บัค : ขออนุญาตแนะนำค่ะ คุณคลูเก นี่คือเพื่อนร่วมงานคนใหม่ของพวกเรา คุณฮันเซน คลูเก : ยินดีที่ได้รู้จัก คุณฮันเซน นายฮันเซน : ด้วยความยินดี คุณคลูเก
---	--

กิจกรรมประจำบทที่ 2

1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมของบทที่ 1 ก่อนเริ่มเรียนบทที่ 2
2. ให้ผู้เรียนแนะนำเพื่อนในชั้นเรียนให้รู้จักกัน ให้ผู้ที่รับคำแนะนำให้รู้จักกันพูดแสดงความคิดเห็นที่ได้รู้จักกัน หากได้ยินชื่อผู้ถูกแนะนำไม่ถนัดให้มีการถามซ้ำ ให้มีการขอหรือแลกนามบัตร
3. ให้ผู้เรียนแนะนำเพื่อนในชั้นเรียนให้รู้จักกัน ให้มีการเสนอใช้คำว่า du และทุกคนยอมรับใช้ du แล้วเรียกกันด้วยชื่อเล่น
4. ให้ผู้เรียนแนะนำเพื่อนในชั้นเรียนให้รู้จักกัน ให้มีการเสนอใช้คำว่า du ให้มีคณปฎิเสธและขอใช้คำว่า Sie ต่อไป
5. ทุกข้อให้ทำซ้ำๆ และให้ทุกคนได้ทำครบบทบาท

บทที่ 3

การทักทาย (Grüße)

การทักทายทั่วไป

* Guten Tag, Frau Müller.	* สวัสดี คุณมุลเลอร์
* Ja, Herr Dr. Müller.	* ครับ ดร.มุลเลอร์
* Meine Damen und Herren!	* ท่านสุภาพบุรุษและท่านสุภาพสตรี
* Meine Herren!	* ท่านสุภาพบุรุษทั้งหลาย
* Liebe Kolleginnen und Kollegen!	* สวัสดีเพื่อนร่วมงานทั้งชายและหญิง
* Liebe Kommilitoninnen und Kommilitonen!	* สวัสดีเพื่อนนักศึกษา
* Liebe Gäste aus Grönland!	* สวัสดีแขกจากประเทศกรีนแลนด์
* Sehr verehrte Frau Doktor Wörner!	* ดร.เวอร์เนอร์ที่เคารพยิ่ง

ทักทาย (แบบเพื่อน)

* Hallo, Heinz! * Grüß dich! * Tag! * Morgen! * N' Abend! * Servus! (ใช้ในเยอรมันตอนใต้, ในออสเตรีย) * Grüß Gott! (ใช้ในเยอรมันตอนใต้, ในออสเตรีย) * Grüezi (ใช้ในสวิตเซอร์แลนด์)	} ทุกคำมีความหมายว่า “สวัสดี”
--	-------------------------------

ทักทายคนรู้จักกัน

* Guten Tag, Herr Mahler!	* สวัสดี คุณมาเลอร์
* Guten Morgen zusammen!	* สวัสดีตอนเช้าทุกๆ คน
* Grüß Gott, Frau Gärtling!	* สวัสดี คุณแกร์ทลิง
* Schönen guten Tag, Frau Neumann!	* สวัสดี คุณนอยมัน

ทักทายเพื่อนๆ กรณีผู้ทักเข้ามาในกลุ่มทีหลัง

* Guten Tag zusammen! .	* สวัสดีทุกๆ คน
* Hallo, Leute!	* ฮัลโล เพื่อนๆ
* N' Abend allerseits!	* สวัสดี(ตอนเย็น) ทุกๆ คน

ทักทายผู้มาเยี่ยมเยียนอย่างเป็นทางการ

* Guten Tag, Herr Dr. Niemann. Schön, dass Sie kommen konnten. * Ich freue mich, Sie heute bei uns begrüßen zu können. * Im Namen der Geschäftsleitung heiße ich Sie herzlich willkommen.	* สวัสดี ดร.นีมัน เป็นที่น่ายินดีที่คุณสามารถมาได้ * ผมรู้สึกยินดีที่สามารถต้อนรับคุณในวันนี้(ที่บ้านผม / ที่บริษัทผม) * ในนามของฝ่ายจัดการข้าพเจ้าขอต้อนรับท่านด้วยความเต็มใจ
---	--

การเข้าไปทักทายคนที่ผู้ทักเองไม่มั่นใจว่าใช่คนที่ต้องการพูดด้วยหรือไม่

* Guten Tag. Sie sind sicher Herr Mahler. * Entschuldigung, sind Sie Frau Müller von der Firma Electron? * Herr Meier? * Entschuldigung, kennen wir uns nicht? * Haben wir uns nicht schon irgendwo gesehen?	* สวัสดี คุณต้องใช่คุณมาเลอร์แน่ๆ * ขอโทษ คุณคือคุณมุลเลอร์จากบริษัทอิเล็กทรอนิกส์ไหมครับ * คุณไมเออร์หรือเปล่าครับ * ขอโทษ เรารู้จักกันไม่ใช่หรือ * เราเคยเห็นกันมาก่อนมิใช่หรือ
--	---

กรณีผู้ทักทายต้องการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกทักทาย

* Kann ich Ihnen irgendwie behilflich sein? * Kann ich etwas für Sie tun? * Guten Tag. Kann ich Ihnen helfen?	* จะให้ผมช่วยเหลืออะไรไหมครับ * จะให้ผมช่วยอะไรไหมครับ * สวัสดี ให้ผมช่วยไหมครับ
---	--

กรณีต้องการขอความช่วยเหลือบนท้องถนน

* Guten Tag. Können Sie mir sagen, wo... * Entschuldigung, ich suche... * Verzeihung, können Sie mir eine Auskunft geben?	* สวัสดีครับ ช่วยบอกผมหน่อยได้ไหมครับว่า ... ที่ไหน * ขอโทษครับ ผมกำลังหา * ขอโทษครับ ช่วยให้ข้อมูลผมหน่อยได้ไหมครับ
---	---

ถาม-ตอบเรื่องสุขภาพตอนเริ่มต้นการสนทนา

* Wie geht' s? - So einigermaßen./ Bin zufrieden./ Kann nicht klagen. * Wie geht es Ihnen? - Danke, gut. Und Ihnen? - Ausgezeichnet./ Danke, es geht.	* เป็นไง - เรื่อยๆ / สบายๆ / ไข้ได้ * คุณเป็นไงบ้าง - ขอบคุณ ก็สบายดี แล้วคุณล่ะ - วิเศษ / ขอบคุณ ก็เรื่อยๆ
--	--

ตัวอย่างการเริ่มการสนทนา

* Gut, dass ich Sie treffe. * Ah, Herr Pott! Haben Sie einen Augenblick Zeit? * Was gibt's Neues? - Nichts Besonderes. * Lange nicht gesehen! – Ist das tatsächlich schon so lange her?	* ดีล่ะ ที่ได้พบคุณ * อ้อ คุณพอท มีเวลาสักครู่ไหม * มีอะไรใหม่ไหม – ไม่มีอะไรเป็นพิเศษ * ไม่เจอกันนานเชียว - นานขนาดนั้นเชียวหรือ
---	---

ตัวอย่างบทสนทนาการแนะนำบุคคลอื่นให้รู้จักกัน

Pavel: Hallo, Pedro, ist hier frei? Pedro: Ja, klar. Pavel: Das sind Beata und Maria. Pedro: Hallo! Seid ihr im Deutschkurs A? Beata: Nein, ich bin in Kurs B und Maria ist hier zu Besuch. Pedro: Und was macht ihr in Deutschland? Beata: Wir sind Aupairmädchen. Maria arbeitet in Hamburg. Ich wohne hier bei Frau Wohlfahrt. Pedro: Sabine Wohlfahrt, die Lehrerin? Beata: Ja, sie ist allein und hat zwei Kinder. Ich spreche zu Hause nur Deutsch. Pedro: Toll, dann sprichst du ja bald perfekt Deutsch. Woher kommt ihr? Maria: Aus Polen. Wir kommen aus Warschau. Und du? Pedro: Ich bin Argentinier. Trinkt ihr Kaffee, Tee oder ... ? Beata: Ich trinke lieber Mineralwasser. Was möchtest du, Maria? Maria: Kaffee mit Milch und Zucker, bitte.	พาเวล : สวัสดี เพโดร ตรงนี้ว่างไหม เพโดร : ว่าง พาเวล : นี่เบอาทาและมารีอา เพโดร : สวัสดี พวกเธออยู่ชั้นเรียนภาษาเยอรมัน เอ ใช่มั้ย เบอาทา : ไม่ใช่ ฉันอยู่ชั้นเรียนภาษาเยอรมัน บี และมารีอาที่นี้เพื่อเยี่ยมเยียน เพโดร : แล้วพวกเธอทำอะไรกันไนเยอรมัน เบอาทา : พวกเรามาเลี้ยงเด็ก มารีอาทำงานที่ฮัมบวร์ก ส่วนฉันอาศัยอยู่ที่บ้านคุณนายไวลฟาร์ท เพโดร : ซาบีนา ไวลฟาร์ท ที่เป็นครูนะหรือ เบอาทา : ใช่ หล่อนอยู่คนเดียวและมีลูกสองคน ที่บ้านฉันพูดแต่ภาษาเยอรมันเท่านั้น เพโดร : ยอดไปเลย จันเธอก็จะพูดเยอรมันได้เป็นอย่างดีในไม่ช้า พวกเธอมาจากที่ไหนกัน มารีอา : จากโปแลนด์ พวกเรามาจากกรุงวอร์ซอ แล้วเธอล่ะ เพโดร : ฉันเป็นคนอาเจนตินา พวกเธอดื่มกาแฟ หรือชา หรือ ... เบอาทา : ฉันขอน้ำเกลือแร่ เธอจะดื่มอะไร มารีอา มารีอา : ขอกาแฟใส่นมกับน้ำตาล
---	---

กิจกรรมประจำบทที่ 3

1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมของบทที่ 1 และ 2 ก่อนเริ่มเรียนบทที่ 3
2. ให้ผู้เรียนทักทายกันในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ทักทายทั่วไป ทักทายฉันท์เพื่อน ทักทายคนรู้จัก ทักทายเมื่อตนเองมาเข้ากลุ่มทีหลัง ทักทายอย่างเป็นทางการ การเข้าไปทักทายอย่างไม่น่าใจ ทักทายเพื่อให้ความช่วยเหลือหรือขอความช่วยเหลือ
3. ให้ผู้เรียนทักทายกันตามสถานการณ์ต่างๆ แล้วถามถึงสุขภาพ
4. ทุกข้อให้ทำซ้ำๆ และให้ทุกคนได้ทำครบบทบาท

กิจกรรมบทบาทสมมติ 1

สถานการณ์ 1 การแนะนำตัวเอง

ลำดับที่ เหตุการณ์

- 1 นาย ก ขอร้องให้ นาย ข แนะนำตัวเอง
- 2 นาย ข กล่าวคำสวัสดิ์ บอก ชื่อ นามสกุล ที่มา อายุ ส่วนสูง น้ำหนัก อาชีพ สถานที่ทำงาน หรือ กำลังเรียนอยู่ชั้น... โรงเรียน มหาวิทยาลัย คณะ วิชาเอก วิชาโท ที่อยู่

สถานการณ์ 2 แนะนำบุคคลอื่น

หมายเหตุ นาย ก เดินมากับ นาย ข, นาย ค เดินมากับ นาย ง
มีแต่ นาย ก กับ นาย ค เท่านั้นที่รู้จักกัน

ลำดับที่ เหตุการณ์

- 1 นาย ก ทักทาย นาย ค แบบเพื่อน
- 2 นาย ค ทักทายตอบ
- 3 นาย ก ถามถึงสุขภาพและเรื่องทั่วไปของ นาย ค
- 4 นาย ค ตอบตามที่ นาย ก ถาม
- 5 นาย ก เอะใจว่าเพื่อน ๆ ยังไม่รู้จักกันจึงขออนุญาตแนะนำให้นาย ข รู้จักกับ นาย ค
- 6 นาย ข พูดกับ นาย ค ตามมารยาทของการแนะนำ
- 7 นาย ค แนะนำ นาย ง ให้รู้จัก นาย ก และ นาย ข
- 8 นาย ง พูดกับ นาย ก และ นาย ข ตามมารยาทของการแนะนำ
- 9 นาย ข สงสัยว่าน่าจะรู้จัก นาย ง มาก่อน จึงถาม นาย ง
- 10 นาย ง ตอบว่า ไม่เคยรู้จัก นาย ข แต่เคยได้ยินชื่อมาก่อน
- 11 นาย ก ขอนามบัตรจาก นาย ง และมอบนามบัตรของตนให้นาย ง
- 12 นาย ง ขอบคุณ และมอบนามบัตรให้นาย ก
- 13 นาย ก ขอบคุณ
- 14 นาย ข ยื่นนามบัตรของตนให้นาย ง และ นาย ค
- 15 นาย ง และ นาย ค ขอบคุณ นาย ข พร้อมกับยื่นนามบัตรของตนให้นาย ข

บทที่ 4

การกล่าวคำอำลา (sich verabschieden)

การฝากความคิดถึง (Grüße auftragen)

การกล่าวคำอำลา (ฉันท์เพื่อน)

* Mach' s gut! / Macht' s gut! / Machen Sie's gut!	* โชคดีนะ
* Tschau!	* ลาก่อน

การกล่าวคำอำลาคนรู้จัก

* Bis bald / gleich / später / nachher.	* แล้วเจอกัน
* Bis dann.	* แล้วเจอกัน
* Bis morgen.	* เจอกันพรุ่งนี้
* Bis Montag.	* เจอกันวันจันทร์
* Tschüs. / Tschüss.	* ลาก่อน
* Servus. (ใช้ในออสเตรีย)	* ลาก่อน
* Ade (ใช้ในเยอรมันตอนใต้)	* ลาก่อน
* Adieu (ใช้ในสวิสเซอร์แลนด์)	* ลาก่อน

การบอกลาชั่วคราว

* Jetzt muss ich mich erst einmal von Ihnen verabschieden.	* ตอนนี้ผมต้องขอตัวก่อนละ
* Bis gleich, Frau Schmidt. Ich muss nur eben die Post wegbringen.	* เดี่ยวเจอกัน คุณสมิท ผมแค่ไปส่งจดหมายเท่านั้น

การกล่าวคำอำลาแบบทางการ

* Wir hören dann voneinander.	* แล้วเราติดต่อกันนะ
* Ich hoffe, wir sehen uns bald wieder.	* ผมหวังว่าเราจะเจอกันอีกในไม่ช้า
* Es war nett, Sie zu treffen.	* เป็นที่น่ายินดีที่ได้พบคุณ
* Es hat mich gefreut, Sie zu treffen.	* ผมรู้สึกยินดีที่ได้พบคุณ
* Hat mich sehr gefreut.	* ผมรู้สึกยินดีมาก
* Ich darf mich dann verabschieden. Auf Wiedersehen!	* ผมขออนุญาตลาไปก่อน แล้วเจอกันอีก
* Auf Wiedersehen, Frau Mayer!	* แล้วเจอกันอีก คุณไมเออร์
* Auf Wiederschaun!	* แล้วเจอกันอีก

* Und alles Gute! * Einen schönen Tag noch!	* ขอให้โชคดี * (เป็นคำกล่าวอำลาและอวยพรให้ผู้ที่เรากล่าวลานั้นมีความสุขสนุกสนานกันไป)
--	--

การพูดก่อนจะกล่าวลา

* Ich muss jetzt leider gehen. * Tut mir Leid, aber ich muss mich jetzt verabschieden. * Tja, jetzt muss ich leider weiter. * So, ich glaube, jetzt habe ich Sie lange genug aufgehalten. * Oh, es ist aber schon spät. Höchste Zeit, dass ich mich auf den Heimweg mache. * Oh, jetzt muss ich aber los. Mein Zug fährt in zehn Minuten.	* น่าเสียดายที่ผมจะต้องไปในขณะนี้ * เสียใจด้วย ผมจะต้องจากไปก่อนในตอนนี้นะ * เอาละ ตอนนี้ผมจะต้องไปต่อ * เออ ผมคิดว่า ตอนนี้ผมคงคงคุณไว้นานไปแล้ว * โอ มันสายมากแล้ว ถึงเวลาที่ผมจะต้องเตรียมตัวกลับบ้าน * โอ ตอนนี้ผมต้องไปแล้ว รถไฟของผมจะออกในอีก 10 นาทีนี้
--	--

การฝากความคิดถึง / ฝากสวัสดิ / ฝากกราบ

* Bitte grüßen Sie Frau Schmidt von mir! * Schöne Grüße an Herrn Maier! * Bestellen Sie ihm schöne Grüße von mir! * Grüßen Sie Ihre Gattin / Ihren Gatten von mir!	* ผมฝากความคิดถึงไปให้คุณชมิดท์ด้วยนะ * ฝากสวัสดิให้คุณไมเออร์ด้วย * กรุณาเรียนท่านด้วยว่าผมฝากกราบมา * ฝากสวัสดิภรรยา / สามีของคุณด้วย
---	--

คำพูดเมื่อมีการฝากความคิดถึง / ฝากสวัสดิ / ฝากกราบ

* Ich werd' s ausrichten. * Mach ich. Danke schön. * Ja, danke.	* ผมจะเรียนท่านครับ * ผมจะบอกเขา ขอขอบคุณมาก * ครับ ขอขอบคุณ
---	--

คำพูดที่แจ้งเรื่องการฝากความคิดถึง

* Ich soll Sie von Herrn Engel grüßen. * Schöne Grüße von Frau Tietze. * Herr Müller lässt Sie herzlich grüßen. * Ich soll Ihnen Grüße von Frau Direktor Fritsch ausrichten.	* คุณเองเกลฝากผมมาสวัสดิ์คุณ * คุณทีทเซฝากความคิดถึงมาแทนะ * คุณมุลเลอร์ฝากสวัสดิ์คุณ * ท่านผู้อำนวยการฟริทซ์ฝากความรำลึกถึงมาให้คุณ
---	---

คำพูดที่ใช้ในกรณีมีคนฝากความคิดถึงมาให้

* Danke. / Danke schön. / Vielen Dank. Wie geht es ihr / ihm denn? * Wie geht es eigentlich Herrn Engel? * Was macht eigentlich Frau Fritsch?	* ขอบใจ / ขอขอบคุณ / ขอขอบคุณมาก แล้วเขา / หล่อนสบายดีหรือ * แล้วคุณเองเคลสบายดีอยู่หรือ * แล้วคุณฟริทซ์สบายดีหรือ
--	---

กิจกรรมประจำบทที่ 4

1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมของบทที่ 1 โดยการแนะนำตัวเอง บอกชื่อ นามสกุล ชื่อเล่น อายุ ที่มา ความสูง น้ำหนักตัว อาชีพ ทำที่บริษัท หรือ เรียนชั้นปี สถานศึกษา
2. ให้ผู้เรียนแนะนำเพื่อนในชั้นเรียนให้รู้จักกัน ให้ผู้ที่รับคำแนะนำให้รู้จักกันพูดแสดงความคิดเห็นที่ได้รู้จักกัน หากได้ยินชื่อผู้ถูกแนะนำไม่ถนัดให้มีการถามซ้ำ ให้มีการขอหรือแลกเปลี่ยนบัตร
3. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา คนหนึ่งเสนอให้ใช้ du อีกคนตอบปฏิเสธ และให้ใช้ Sie ต่อไป
4. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา คนหนึ่งเสนอให้ใช้ du อีกคนตอบรับ และบอกให้เรียกตนเองด้วยชื่อเล่น
5. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา กล่าวคำอำลาหลายๆ แบบ และให้ฝากสวัสดีไปยังผู้อื่น
6. ให้ทุกคนได้ทำทุกข้อและครบทุกบทบาท

กิจกรรมบทบาทสมมติ 2

สถานการณ์ 1 พบเพื่อนสนิทโดยบังเอิญ

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก ทักทาย นาย ข ถามถึงสาระทุกข์สุขดิบ
2	นาย ข ทักทายตอบ และถามถึงสาระทุกข์สุขดิบตามธรรมเนียม
3	นาย ก ถามถึง ลูกชายของ นาย ข ว่า กำลังทำอะไรอยู่
4	นาย ข ตอบเรื่องลูกชาย (ในลักษณะบ่นว่า ลูกชายไม่เรียนหนังสือ เอาแต่เที่ยวเตร่ แล้วยกนาฬิกาขึ้นมาดู) แล้วพูดตามมารยาทเพื่อขอลา โดยมีการให้เหตุผลประกอบว่าทำไมต้องรีบไป
5	นาย ก บอกว่า น่าเสียดาย แล้วฝากสวัสดิ์ภรรยาของนาย ข
6	นาย ข ตอบว่า แล้วจะบอกให้ (พร้อมกับเดินจากไป)

สถานการณ์ 2 พบคนรู้จักโดยบังเอิญ

หมายเหตุ ให้ใช้เหตุการณ์ข้างบน แต่ให้เปลี่ยนการถามถึงลูกชาย ไปเป็นถามถึง ภรรยาของ นาย ข ซึ่ง นาย ข เล่าว่า ภรรยาอยู่บ้านเฉยๆ เป็นแม่บ้าน ให้อ้างเหตุผลการรีบจากไปโดยไม่ให้ซ้ำกับสถานการณ์ 1

สถานการณ์ 3 พบเพื่อนสนิทที่มากับเพื่อนที่ยังไม่รู้จัก

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก ทักทาย นาย ข ถามถึงสาระทุกข์สุขดิบ
2	นาย ข ทักทายตอบ และถามถึงสาระทุกข์สุขดิบตามธรรมเนียม
3	นาย ก ถามถึง งานที่ นาย ข กำลังทำอะไรอยู่
4	นาย ข ตอบว่า ไม่ชอบงานที่ทำอยู่ อาจจะหางานใหม่ หรืออาจจะเรียนต่อ (แล้วยกนาฬิกาขึ้นมาดู) แล้วพูดตามมารยาทเพื่อขอลา โดยมีการให้เหตุผลประกอบว่าทำไมต้องรีบไป
5	นาย ก บอกว่า น่าเสียดาย แล้วฝากสวัสดิ์พ่อแม่ของนาย ข
6	นาย ข ตอบว่า แล้วจะบอกให้ ก่อนจะเดินจากไป นาย ข ขอโทษ นาย ก ที่ลืมแนะนำให้รู้จัก นาย ค
7	นาย ก ทักทาย นาย ค ตามธรรมเนียม แล้วถาม นาย ค ว่า ทำงานอะไร
9	นาย ค ตอบว่า ทำงานบริษัทชื่อ ...
10	นาย ก ถาม นาย ค ว่า มีนามบัตรไหม พร้อมกับยื่นนามบัตรของตนให้
11	นาย ค รับนามบัตร บอกขอบคุณ แล้วยื่นนามบัตรของตนให้
12	นาย ข บอกว่า จะเชิญ นาย ก และ นาย ค ไปทานข้าวที่บ้านสักวันหนึ่ง

หมายเหตุ ให้ผู้เรียนสลับบทบาทกัน และให้เปลี่ยนเหตุผลในการรีบไป เปลี่ยนคนที่ฝากสวัสดิ์ อาจ
เปลี่ยน เหตุการณ์ว่า นาย ก คลับคล้ายคลับคลาว่ารู้จัก นาย ค มาก่อน นาย ค อาจตอบรับ
หรือตอบปฏิเสธก็ได้

บทที่ 5

การอวยพร (gute Wünsche) การขอโทษ (sich entschuldigen)

การอวยพรตามเหตุการณ์

* Herzlichen Glückwunsch zum Geburtstag!	* สุขสันต์วันเกิด
* Herzlichen Glückwunsch zum Examen!	* ขอแสดงความยินดีกับการสอบ
* Herzlichen Glückwunsch zur Verlobung!	* ขอแสดงความยินดีกับการหมั้น
* Herzlichen Glückwunsch zur Hochzeit!	* สุขสันต์วันวิวาห์
* Herzlichen Glückwunsch zur Geburt Ihrer Tochter!	* ขอแสดงความยินดีกับการได้บุตรสาว
* Herzlichen Glückwunsch zum freudigen Ereignis!	* ขอแสดงความยินดีกับเหตุการณ์อันน่ายินดี
* Meine herzlichsten Glückwünsche zu Ihrer neuen Position!	* ขอแสดงความยินดีกับการเข้ารับตำแหน่งใหม่
* Herzlichen Glückwunsch zu Ihrer Beförderung!	* ขอแสดงความยินดีกับการได้เลื่อนขั้น
* Alles Gute!	* ขอให้โชคดี
* Viel Glück!	* ขอให้โชคดี
* Viel Erfolg!	* ขอให้ประสบความสำเร็จ

การอวยพรตามเทศกาล

* Frohe Weihnachten	* สุขสันต์วันคริสต์มาส
* Frohe Ostern	* สุขสันต์วันอีสเตอร์
* Frohe Pfingsten!	* สุขสันต์วัน
* Frohes Fest!	* ขอให้งานสนุก
* Schöne Feiertage!	* ขอให้วันหยุดที่มีแต่ความสุข
* Gutes neues Jahr!	* สวัสดียปีใหม่
* Guten Rutsch (ins neue Jahr)!	* สวัสดียปีใหม่

คำอวยพรอื่นๆ

* Schönen Feierabend!	* (อวยพรตอนเลิกงานจะกลับบ้าน)
* Schönes Wochenende!	* สุขสันต์วันสุดสัปดาห์
* Schönen Urlaub!	* สุขสันต์วันพักร้อน
* Gute Reise!	* เดินทางโดยสวัสดิภาพ

* Gute Fahrt! * Guten Flug! * Viel Spaß! * Viel Vergnügen! * Viel Erfolg! * Gute Besserung! (zu Kranken) * Gesundheit! (nach Niesen) * Alles Gute! (beim Abschied) * Schlafen Sie gut! * Träumen Sie schön! * Eine schöne Zeit hier in Berlin!	* เดินทางโดยสวัสดิภาพ (กรณีเดินทางโดยรถยนต์) * เดินทางโดยสวัสดิภาพ (กรณีเดินทางโดยเครื่องบิน) * ขอให้สนุกกันเต็มที่ * ขอให้สนุกกันเต็มที่ * ขอให้ประสบความสำเร็จ * ขอให้หายไวๆ (บอกผู้ป่วย) * ขอให้มีความสุข (พูดเมื่อมีคนจาม) * ขอให้โชคดี (พูดตอนลาจาก) * ขอให้หลับสบาย * ขอให้ฝันดี * ขอให้มีความสุขในกรุงเบอร์ลิน
--	---

คำพูดตอบเมื่อมีคนอวยพร

* Danke. / Danke schön! * Danke gleichfalls / Danke ebenfalls!	* ขอบคุณ / ขอบคุณมาก * ขอบคุณ ขอให้เป็นอย่างนั้น
---	---

การขอโทษในกรณีทำอะไรงุ่มง่าม

* Nehmen Sie es mir bitte nicht übel. * Entschuldigung! Das war nicht so gemeint! * Oh, Verzeihung, das wusste ich nicht. Ich wollte Sie nicht kränken. * Das ist mir aber unangenehm. Ich hatte keine Ahnung, was das für Sie bedeutet.	* กรุณาอย่าได้ถือสาผมเลย * ขอโทษ ผมไม่มีเจตนา * โอ ขอโทษ ผมไม่ทราบมาก่อน ผมไม่ต้องการจะทำให้คุณเจ็บช้ำน้ำใจ * สิ่งนี้ทำให้ผมไม่ค่อยสบายใจ ผมไม่รู้เลยว่าสิ่งนี้มีความหมายอะไรต่อคุณ
---	--

การขอโทษในกรณีทำผิดพลาด

* Das tut mir wirklich Leid. Da habe ich mich vertan. * Das tut mir sehr Leid. Wie kann ich das wieder gutmachen? * Oh, das tut mir aber Leid. Das muss ein Missverständnis sein. * Die Sache ist mir außerordentlich peinlich.	* ขอโทษจริง ผมทำผิดพลาดไป * ขอโทษเป็นอย่างมาก ผมจะทำการนี้ให้ดีขึ้นได้ อย่างไร * โอ ขอโทษ เรื่องนี้ต้องเป็นความเข้าใจผิดแน่ๆ * เรื่องนี้ทำให้ผมขายหน้าเป็นอย่างยิ่ง
--	--

การขอโทษในกรณีทำการบกพร่อง

* Oh, Verzeihung! * Entschuldigen Sie bitte, aber können Sie mir	* โอ ขอโทษ * ขอโทษครับ คุณบอกผมหน่อยได้ไหมว่า ...
---	--

sagen...	
*Bitte entschuldigen Sie die Störung, ich suche ..	* ขอโทษที่ผมรบกวน ผมกำลังหา ...

การขอโทษในกรณีมาสาย

* Tut mir Leid, dass Sie warten mussten. * Entschuldigen Sie bitte die Verspätung. Wir haben uns verfahren. * Tut mir Leid, dass ich jetzt erst komme. Ich hatte eine Panne unterwegs. / Es gab einen Stau auf der Autobahn. * Ich bitte tausendmal um Entschuldigung. Ich konnte kein Taxi finden. * Ich konnte leider nicht früher kommen, weil der Flug verspätet war.	* ขอโทษที่ทำให้คุณต้องรอ * ขอโทษในการมาล่าช้า เราขับรถหลงทาง * ขอโทษ ที่ผมเพิ่งมาตอนนี้ รถผมเสียระหว่างทาง / รถติดบนไฮเวย์ * ผมขอโทษเป็นอย่างมาก ผมหารถแท็กซี่ไม่ได้ * ผมเสียใจที่ไม่สามารถมาได้เร็วกว่านี้ ทั้งนี้เพราะเครื่องบินเสียเวลา
--	---

การพูดตอบเมื่อมีการขอโทษ

* Macht nichts. * Bitte, bitte. * Keine Ursache. * Na, sowas kann ja mal passieren. * Ach, machen Sie sich nichts daraus. * Nicht der Rede wert. * Dafür habe ich Verständnis. * Nicht so schlimm. * Halb so schlimm. * Naja, schon gut.	* ไม่เป็นไร * ไม่เป็นไร * ไม่เป็นไร * เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นได้ * โอ ไม่ต้องคิดอะไรมาก * ไม่ใช่เรื่องเลวร้ายอะไรเลย * ผมเห็นใจ * ไม่เป็นอะไรมาก * (แบบนี้)แย่น้อยนะ * เออๆ เอาเถอะๆ
--	---

การขอโทษเพื่อปลิกตัวไปทำธุระชั่วคราว

* Würden Sie mich für einen Augenblick entschuldigen? Ich muss nur schnell mal telefonieren. * Entschuldigung, ich muss Sie für einen Augenblick allein lassen. * Einen Augenblick bitte. Ich bin gleich wieder da. * Ich verabschiede mich dann für einen	* ขออภัยให้ผมสักครู่ ผมต้องพูดโทรศัพท์ * ขอโทษ ผมต้องทิ้งคุณไว้ตามลำพังสักครู่หนึ่ง * รอสักครู่ เดี่ยวผมกลับมา * ผมขอไปแป๊บเดียว ผมต้องไปจัดการเรื่องการจอง
--	---

Augenblick. Ich muss mich noch um die Tischreservierung kümmern.	โต๊ะ
--	------

คำพูดสุภาพในสถานการณ์ต่างๆ

* Bitte nach Ihnen! * Ist der Platz noch frei? * Behalten Sie doch bitte Platz! * Bitte bleiben Sie doch sitzen! * Wenn es Ihnen passt, zeige ich Ihnen zuerst... * Wenn es Ihnen recht ist, gehen wir jetzt... * Wenn Sie gestatten, schauen wir uns zuerst...an.	* เชิญคุณก่อน (กรณีเข้า/ออกลิฟท์หรือประตู) * ที่ตรงนี้ยังว่างอยู่ไหม * เชิญคุณนั่งตรงนั้นแหละครับ (= ไม่ต้องยกที่นั่งให้) * เชิญนั่งต่อไปเถอะครับ * หากคุณไม่ว่าอะไร ผมจะแสดงให้คุณดูก่อน * หากคุณไม่ขัดข้อง ตอนนี้เราจะไป ... * หากคุณอนุญาต เราจะไปดู ... กันก่อน
---	--

การพูดขอโทษแทนคนอื่น

* Frau Bertel konnte leider nicht kommen. Sie hat mich gebeten, Sie abzuholen. * Herr Clarin lässt sich entschuldigen. Er ist krank geworden.	* คุณแบร์เทิลไม่สามารถมาได้ หล่อนขอร้องผมให้ไปรับหล่อน * คุณคลารินฝากขอโทษ เขาไม่สบาย
---	---

กิจกรรมประจำบทที่ 5

1. ให้ทบทวนกิจกรรมประจำบทที่ 3 ข้อ 2
2. ให้ทบทวนกิจกรรมประจำบทที่ 4 ข้อ 2
3. ให้ทำกิจกรรมบทบาทสมมติ 2 สถานการณ์ 1 และ 3
4. ให้ผู้เรียนคนหนึ่งบอกคำอวยพรตามเหตุการณ์หรือเทศกาลต่างๆ ที่ผู้สอนระบุ และให้ผู้เรียนอีกคนหนึ่งตอบขอบคุณ
5. ผู้สอนระบุเหตุการณ์เพื่อให้ผู้เรียนบอกขอโทษ เช่น ทำอะไรรุ่มง่าม ทำผิดพลาด ทำการรบกวน มาสาย ปลีกตัวไปทำธุระ ขอโทษแทนผู้อื่น รวมทั้งคำพูดสุภาพในสถานการณ์ต่างๆ และให้ผู้เรียนอีกผู้หนึ่งตอบเมื่อมีการขอโทษให้ทุกคนได้ทำทุกข้อและครบทุกบทบาท

กิจกรรมบทบาทสมมุติ 3

1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมบทบาทสมมุติ 1 สถานการณ์ 1 และ 2
2. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมบทบาทสมมุติ 2 สถานการณ์ 1, 2 และ 3
3. ให้ผู้เรียนสร้างกิจกรรมบทบาทสมมุติเอง โดยกำหนดเป็นสถานการณ์ต่างๆ และให้คนหนึ่งพูดขอโทษ อีกคนหนึ่งพูดตอบเมื่อมีการขอโทษ เช่น เดินชนคน มาสาย การขอลืบทัวไปทำธุระ การรบกวนผู้อื่น การขอโทษแทนคนอื่น เป็นต้น

บทที่ 6

บ้านและครอบครัว (Haus und Familie)

คำถามพื้นฐาน

* Bist du verheiratet?	* เธอแต่งงานหรือยัง
* Hast du Geschwister?	* เธอมีพี่น้องกี่คน
* Hast du Kinder?	* เธอมีลูกหรือยัง
* Wie viele Kinder hast du?	* เธอมีลูกกี่คน
* Lebst du allein?	* เธออยู่คนเดียวหรือ
* Wo wohnen deine Eltern / Verwandten / Kinder?	* พ่อแม่ / ญาติ / ลูกๆ ของเธออยู่ที่ไหน
* Wer gehört zu deiner Familie?	* ใครบ้างที่เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวเธอ
* Wie viele Cousins und Cousinen hast du?	* เธอมีลูกพี่ลูกน้องชายหญิงกี่คน
* Wie alt sind deine Eltern / Geschwister / ... ?	* พ่อแม่ / พี่น้องของเธออายุเท่าไร
* Wie oft siehst du deine Eltern / Verwandten / Kinder?	* เธอเจอพ่อแม่ / ญาติพี่น้อง / ลูกๆ ของเธอบ่อยขนาดไหน
* Wie lange kennst du deinen besten Freund / deine beste Freundin?	* เธอรู้จักแฟนเธอมานานเท่าไรแล้ว
* Was machen deine Eltern?	* พ่อแม่ของเธอทำอะไร
* Was macht dein Mann / dein Vater / dein Kind beruflich?	* สามี / พ่อ / ลูกของเธอทำอาชีพอะไร
* Was ist er von Beruf?	* เขาทำอาชีพอะไร
* Wo liegt Ihr Haus?	* บ้านคุณอยู่ที่ไหน
* Wie sieht Ihr Haus aus?	* บ้านคุณลักษณะอย่างไร
* Wie groß ist Ihr Haus?	* บ้านคุณใหญ่ขนาดไหน
* Wie viele Quadratmeter hat Ihr Haus?	* บ้านคุณมีกี่ตารางเมตร
* Was für ein Haus haben Sie?	* บ้านคุณเป็นแบบไหน
* Wohnen Sie in einer Wohnung oder in einem Haus?	* คุณอยู่อพาร์ทเมนต์หรืออยู่บ้าน
* Bei wem bleiben die Kinder, wenn die Eltern nicht da sind?	* เด็กๆ อยู่กับใครเวลาพ่อแม่ไม่อยู่บ้าน
* Hat dein Vater Zeit für euch am Wochenende?	* พ่อแม่เธอมีเวลาให้เธอในวันสุดสัปดาห์ไหม

คำตอบทั่วไป

* Ich bin ledig.	* ฉันโสด
* Ich bin Einzelkind.	* ฉันเป็นลูกคนเดียว

* Ich habe 2 Brüder und 2 Schwestern. * Meine Brüder gehen noch zur Schule. * Meine ältere Schwester besucht die Universität Chiang Mai. * Meine Eltern sind bereits in den Ruhestand gegangen / getreten. * Meine Eltern sind im Ruhestand. * Meine Eltern sind in Pension. * Er ist Lehrer von Beruf. * Mein Haus hat drei Schlafzimmer mit Duschen und Toiletten, ein Wohnzimmer, eine Küche und eine Garage. * Durch ihren Beruf haben meine Eltern wenig Zeit für die Familie.	* ฉันมีพี่ชาย/น้องชาย 2 คน และพี่สาว/น้องสาว 2 คน * พี่ชาย/น้องชายฉันยังไปโรงเรียนอยู่ * พี่สาวฉันเรียนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ * พ่อแม่ของฉันเกษียณอายุแล้ว * พ่อแม่ของฉันเกษียณอายุแล้ว * พ่อแม่ของฉันเป็นข้าราชการบำนาญ * เขาอาชีพครู * บ้านฉันมี 3 ห้องนอนพร้อมที่อาบน้ำฝักบัวและชักโครก ห้องรับแขก 1 ห้อง ห้องครัว 1 ห้อง และโรงจอดรถ * เนื่องจากอาชีพการงานพ่อแม่ฉันมีเวลาน้อยสำหรับครอบครัว
--	--

ศัพท์สำหรับเรียกเครือญาติ

Die Urgroßeltern (Pl.)	ทวด
Die Großeltern (Pl.)	ปู่ย่าตายาย
Der Urgroßvater, die Urgroßväter	ปู่ทวด
Die Urgroßmutter, die Urgroßmütter	ย่าทวด
Der Großvater, die Großväter	ปู่ / ตา
Die Großmutter, die Großmütter	ย่า / ยาย
Die Eltern (Pl.)	พ่อแม่
Der Vater, die Väter	พ่อ
Die Mutter, die Mütter	แม่
Das Kind, Die Kinder	ลูก / เด็กๆ
Das Geschwister, die Geschwister	พี่น้อง
Der Sohn, die Söhne	ลูกชาย
Die Tochter, die Töchter	ลูกสาว
Der Bruder, die Brüder	พี่ชาย / น้องชาย
Die Schwester, die Schwestern	พี่สาว / น้องสาว
Die Enkel (Plural)	หลานๆ
Der Enkel	หลานชาย (หลานของปู่ย่าตายาย)
Die Enkelin, die Enkelinnen	หลานสาว
Die Urenkel (Plural)	เหลนๆ

Der Urenkel	เหลนชาย
Die Urenkelin, die Urenkelinnen	เหลนหญิง
Der Onkel, die Onkel	ลุง
Die Tante, die Tanten	ป้า
Der Neffe, die Neffen	หลานชาย (ลูกชายของพี่หรือของน้อง)
Die Nichte, die Nichten	หลานสาว (ลูกสาวของพี่หรือของน้อง)
Der Cousin, die Cousins	ลูกพี่ลูกน้องที่เป็นชาย
Die Cousine (auch: die Kusine), die Cousinen	ลูกพี่ลูกน้องที่เป็นหญิง
Der Schwager, die Schwäger	พี่เขย
Die Schwägerin, die Schwägerinnen	พี่สะใภ้
Der Schwiegersohn, die Schwiegersöhne	ลูกเขย
Die Schwiegertochter, die Schwiegertöchter	ลูกสะใภ้
Der Stiefvater, die Stiefväter	พ่อเลี้ยง
Die Stiefmutter, die Stiefmütter	แม่เลี้ยง
Das Adoptivkind, die Adoptivkinder	บุตรบุญธรรม

ตัวอย่างการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องอพาร์ทเมนต์

Herr Fischer: Das ist das große Zimmer!	นายฟิชเชอร์ : ห้องนี้เป็นห้องใหญ่
Sabine: Was meinst du, Anna?	ซาบีเน : เธอคิดยังไง แอนนา
Anna: Hm. Der Raum ist sehr groß.	แอนนา : อืม ห้องใหญ่มาก
Sabine: Mir gefällt er.	ซาบีเน : ฉันชอบ
Herr Fischer: Das ist das Bad mit WC!	นายฟิชเชอร์ : นี่เป็นห้องน้ำพร้อมชักโครก
Frau Fischer: Und das ist die Küche.	นางฟิชเชอร์ : และนี่คือห้องครัว
Sabine: Oh, die ist aber klein!	ซาบีเน : โอ มันเล็กจริง
Frau Fischer: Hier in die Ecke können Sie doch noch einen Eßtisch stellen.	นางฟิชเชอร์ : ตรงมุมนี้คุณสามารถตั้งโต๊ะกินข้าวได้ด้วยนะ
Herr Fischer: Dieses Zimmer ist kleiner.	นายฟิชเชอร์ : ห้องนี้เล็กกว่า
Anna: Oh, der Raum gefällt mir. Er ist kleiner als der erste, aber er ist sehr gemütlich. Nur – wo ist das Bett?	แอนนา : โอ ฉันชอบห้องนี้ มันเล็กกว่าห้องแรก แต่มันดูสะอาดสบายดี แต่ว่า – เตียงอยู่ที่ไหนกัน
Herr Fischer: Hier! Ein Schrankbett.	นายฟิชเชอร์ : อยู่ที่นี่ เตียงแบบตู้
Anna: Das ist praktisch. Ich finde dieses Zimmer am schönsten.	แอนนา : ดูสะอาดดี ฉันคิดว่าห้องนี้สวยที่สุด
Sabine: Wie viel kostet die Wohnung denn?	ซาบีเน : แล้วอพาร์ทเมนต์นี้คิดเท่าไร
Herr Fischer: 200 Euro – mit Heizung!	นายฟิชเชอร์ : 200 ยูโร พร้อมเครื่องทำความร้อน

Anna: Das sind 100 Euro für dich und 100 Euro für mich. Das ist nicht zu teuer. Sabine: Nehmen wir die Wohnung, Anna? Anna: Ja, natürlich, sie gefällt mir! Herr Fischer: Wie schön!	แอนนา : หมายถึง 100 ยูโรสำหรับเธอ และ 100 ยูโรสำหรับฉัน ก็ไม่แพงจนเกินไป ซาบีเน : เราเอาอพาร์ทเมนต์นี้ไหม แอนนา แอนนา : เอาแน่นอน ฉันชอบ นายฟิชเชอร์ : ช่างวิเศษจริง
--	--

ตัวอย่างการพูดถึงตัวบ้าน

Mein Haus ist groß und schön. Es hat ein Wohnzimmer, eine Küche, ein Bad und drei Schlafzimmer. Ich habe auch mein eigenes Arbeitszimmer. Mein Garten ist sehr schön. Meine Küche ist klein, aber modern. Auch mein Bad ist klein. Mein Wohnzimmer ist sehr gemütlich.	บ้านฉันหลังใหญ่และสวย มีห้องรับแขก มีห้องครัว มีห้องน้ำอย่างละหนึ่งห้อง มีสามห้องนอน ฉันมีห้องทำงานส่วนตัว สนามของฉันสวยมาก ห้องครัวฉันเล็กแต่ทันสมัย ห้องน้ำฉันก็เล็กด้วย ห้องรับแขกของฉันแสนจะสบาย
---	---

ตัวอย่างการเล่าถึงครอบครัว

Meine Urgroßmutter heiratete schon mit 17 Jahren, bekam mit 18 ihr erstes Kind und hatte mit 32 schon sieben Kinder. Eines davon war mein Urgroßvater, der auch mit 17 heiratete. Mein Großvater ging nach Amerika und heiratete eine Engländerin und bekam 2 Kinder. Eines davon war mein Vater. Er kam mit 17 zurück nach Deutschland und heiratete meine Mutter, die damals auch 17 Jahre alt war. Mein Vater war sehr streng. Wir Kinder haben ihn mehr gefürchtet als geliebt. Auch meine Schwester, Magdalene, heiratete ziemlich früh und hat drei Kinder. Ich und meine Freundin leben seit 5 Jahren zusammen. Wir wollen nicht heiraten. Ich verdiene mein eigenes Geld und wir teilen uns die Arbeit im Haushalt. Wir sind auch eine Familie, aber eben etwas anders als früher.	ทวดของทวดของผมแต่งงานเมื่ออายุ 17 เมื่ออายุ 18 ก็ได้ลูกคนแรกและเมื่ออายุ 32 ก็มีลูกไป 7 คน หนึ่งในนั้นคือปู่ทวดของผม ซึ่งก็แต่งงานเมื่ออายุได้ 17 ปี ปู่ของผมเดินทางไปอเมริกาและแต่งงานกับหญิงอังกฤษแล้วได้ลูก 2 คน หนึ่งในนั้นคือพ่อของผม เขาเดินทางกลับประเทศเยอรมันเมื่ออายุ 17 และแต่งงานกับแม่ผมซึ่งตอนนั้นก็อายุ 17 เช่นกัน พ่อผมเป็นคนเข้มงวดมาก พวกเราเด็กๆ กลัวพ่อมากกว่ารักพ่อ พี่สาวผมชื่อมักดาลาเลนาเช่นเดียวกันที่แต่งงานเมื่ออายุยังน้อยและมีลูกสามคน ผมและแฟนอยู่ด้วยกันมา 5 ปีแล้ว เราไม่ต้องการจะแต่งงาน ผมหาเงินของผมเองและเราก็แบ่งงานบ้านกันทำ เราก็เป็นครอบครัวหนึ่งเหมือนกัน เพียงแต่ว่าต่างไปจากสมัยก่อนไปบ้าง
---	--

ตัวอย่างบทสนทนาเกี่ยวกับครอบครัว

หมายเหตุ : บุรุษไปรษณีย์นำจดหมาย 2 ฉบับมาส่ง ฉบับหนึ่งของยูกิ อีกฉบับหนึ่งของนางกลึคค์	
Frau Glück: Hier ist ein Brief für Sie, Yuki. Yuki: Woher kommt er? Frau Glück: Ich glaube aus Amerika. Yuki: Da wohnt meine Schwester Hanako. Sie ist dort verheiratet. Sie wohnt schon seit drei Jahren mit ihrer Familie in Cincinnati. Haben Sie auch Geschwister? Frau Glück: Ja. Ich habe zwei Schwestern und zwei Brüder. Meine Schwester Christel wohnt in Köln und meine Schwester Elke in Hildesheim. Mein Bruder Rolf wohnt in Hamburg und mein Bruder Dieter in Dresden. Yuki: Was für eine große Familie! Haben Sie noch mehr Verwandte? Frau Glück: Ja. Meine Geschwister sind alle verheiratet. Ich habe also noch zwei Schwäger und zwei Schwägerinnen. Und alle haben Kinder. Deshalb habe ich Nichten und Neffen. Außerdem leben auch noch meine Eltern und ich habe viele Cousinen und Cousins. Wir sind wirklich eine sehr große Familie. Yuki: Wie oft sehen Sie Ihre Familie? Frau Glück: Sehr selten. Wir treffen uns nur einmal im Jahr zu meinem Geburtstag. Da kommen alle gern. Aber wir telefonieren oft miteinander. Oh, mein Brief kommt von meinem Bruder aus Dresden! (Frau Glück liest ihren Brief.) So eine Überraschung! Mein Bruder besucht mich. Und was schreibt Ihre Schwester? Yuki: Sie möchte mich gerne besuchen, aber sie hat kein Geld. Schade!	นางกลึคค์ : จดหมายนี้สำหรับคุณ, ยูกิ ยูกิ : จดหมายจากที่ไหนกัน นางกลึคค์ : ฉันคิดว่าจากอเมริกา ยูกิ : พี่สาวฮานาโกะของฉันอาศัยอยู่ที่นั่น หล่อนแต่งงานอยู่ที่นั่น หล่อนอาศัยอยู่กับครอบครัวของหล่อนตั้งสามปีมาแล้วที่ซินซินเนติ คุณก็มีพี่น้องเหมือนกันใช่ไหม นางกลึคค์ : ใช่ ฉันมีพี่สาวสองคนและพี่ชายสองคน พี่สาวของฉันชื่อคริสเทลอาศัยอยู่ที่เมืองโคโลนและพี่สาวของฉันชื่อเอลเคอาศัยอยู่ที่เมืองฮิลเดสไฮม์ พี่ชายของฉันชื่อรอล์ฟอาศัยอยู่ในเมืองฮัมบวร์กและพี่ชายชื่อดีเทอร์อาศัยอยู่ที่เดรสเดน ยูกิ : ครอบครัวช่างใหญ่จริง คุณยังมีญาติพี่น้องอีกไหม นางกลึคค์ : มี พี่น้องของฉันแต่งงานกันไปหมดแล้ว ฉันยังมีพี่เขยและพี่สะใภ้อีกอย่างละสอง และทุกคนมีลูก ดังนั้นฉันจึงมีหลานหญิงหลานชายหลายคน นอกจากนี้พ่อแม่ฉันก็ยังมีชีวิตอยู่และฉันมีญาติผู้หญิงและญาติผู้ชายอีกด้วย เราเป็นครอบครัวที่ใหญ่จริงๆ ยูกิ : คุณเจอครอบครัวของคุณบ่อยไหม นางกลึคค์ : นานๆ หน เราเจอกันเพียงปีละหนในวันเกิด ในวันนั้นทุกคนอยากมากัน แต่ที่เราโทรคุยกันบ่อย อ้อ จดหมายของฉันมาจากพี่ชายฉันที่เดรสเดน (นางกลึคค์อ่านจดหมาย) น่าตื่นเต้นจัง พี่ชายฉันจะมาเยี่ยมฉัน แล้วพี่สาวเธอเขียนว่าอย่างไร ยูกิ : หล่อนอยากจะมาเยี่ยมฉันมาก แต่หล่อนไม่มีตังค์ น่าเสียดาย

กิจกรรมประจำบทที่ 6

1. ให้ผู้เรียน 2 คนคุยกันเรื่องบ้านและคนในครอบครัว คนหนึ่งถามอีกคนหนึ่งตอบ และให้มีการสลับบทบาทกัน
2. ให้ผู้เรียนแนะนำตนเอง โดยให้มีข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อ นามสกุล อายุ ส่วนสูง น้ำหนัก สถานภาพ เช่น โสด หย่า ที่อยู่ ที่มา อาชีพ หรือกำลังเรียนอะไรที่ไหน ที่บ้านมีใครอาศัยอยู่บ้าง คนในบ้านชื่ออะไร ทำอะไร ลักษณะของบ้าน มีกี่ห้อง ห้องอะไรบ้าง
3. ให้ผู้เรียนเล่าถึงผู้เรียนที่ได้พูดไปก่อนหน้ามาพูดอีกครั้งเป็นการแนะนำเพื่อนให้คนอื่นได้รู้จัก
4. ให้ทุกคนได้ทำทุกข้อและครบทุกบทบาท

กิจกรรมบทบาทสมมติ 4

สถานการณ์ 1 การฝากขอโทษ

หมายเหตุ นาย ก มาหา นาย ข ที่บ้าน นาย ข

ลำดับที่ เหตุการณ์

- 1 (นาย ก ทักทายนาย ข ที่ประตูบ้าน ตามธรรมเนียม จากนั้นเชิญ นาย ข เข้าบ้าน) เชิญนาย ข นั่ง และบอกว่า ไม่ได้เจอกันนาน
- 2 นาย ข ตอบขอบคุณ และบอกว่า นานขนาดนั้นเชียวนะหรือ และบอกว่า ดีใจที่ได้พบ นาย ก และถามนาย ก ว่า พอมีเวลาไหม
- 3 นาย ก ตอบว่า มี
- 4 นาย ข ถามว่า มีใครอยู่บ้านไหม
- 5 นาย ก บอกว่า อยู่คนเดียว แล้วถามกลับว่า มีอะไรเป็นพิเศษหรือ
- 6 นาย ข บอกว่า มี และบอกว่า แม่เลี้ยงของภรรยาไม่สบาย
- 7 นาย ก บอกว่า จะให้ช่วยเหลืออะไรไหม
- 8 นาย ข บอกว่า เวลานี้แม่เลี้ยงอยู่ที่โรงพยาบาล ภรรยาก็อยู่ที่โรงพยาบาล ตัวเขาเองต้องอยู่บ้าน ดูแล
- 9 นาย ก ถามว่า แล้วจะให้ทำอะไรให้
- 10 นาย ข ขอให้ นาย ก ช่วยบอก นาย ค ว่า ภรรยาของตนต้องขอโทษด้วย ที่เธอไปหา นาย ค ไม่ได้ เพราะแม่เลี้ยงของเธอไม่สบาย

สถานการณ์ 2 การรู้จักกันโดยบังเอิญ

หมายเหตุ นาย ก เดินชน นาย ข ที่ห้างสรรพสินค้า

ลำดับที่ เหตุการณ์

- 1 นาย ก ขอโทษ นาย ข และถาม นาย ข ว่า เขาทำให้ นาย ข เจ็บหรือไม่
- 2 นาย ข ตอบว่า ไม่เป็นไร
- 3 นาย ก (ทำหน้าสงสัย) ถาม นาย ข ว่า เคยรู้จักกันมาก่อนหรือไม่
- 4 นาย ข ต้องขอโทษ และคิดว่าคงเป็นการเข้าใจผิด
- 5 นาย ก ขอโทษซ้ำ และถาม นาย ข ว่า ช่วยบอกหน่อยได้ไหมว่า ร้านกาแฟในร้านนี้อยู่ที่ไหน
- 6 นาย ข ขอโทษ นาย ก เป็นอย่างมาก เขาเพิ่งมาร้านนี้เป็นครั้งแรก
- 7 นาย ก (ยิ้ม) บอกว่า เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นได้เสมอ และถามต่อไปว่า ก็โม่งแล้ว
- 8 นาย ข (ยกแขนขึ้นพร้อมกับหัวเราะ) บอกว่า ต้องขอโทษอีกครั้งที่ไม่สามารถช่วยคุณได้ เขาไม่มีนาฬิกา
- 9 นาย ก (หัวเราะ) บอกว่า ไม่เป็นไร และถามต่อไปว่า นาย ข มีเวลาดื่มกาแฟสักแก้วไหม
- 10 นาย ข ตอบรับ และแนะนำตนเอง
- 11 นาย ก แนะนำตนเอง และยื่นนามบัตร
- 12 นาย ข ตอบขอบคุณ รับนามบัตร แล้วยื่นนามบัตรของตนให้ นาย ก

บทที่ 7

การต้อนรับอย่างมีไมตรีจิต (Gastfreundschaft)

การเชิญ

* Ich würde Sie gern für heute Abend zum Essen einladen.	* ผมขอเชิญคุณรับประทานอาหารเย็นวันนี้
* Hätten Sie nicht Lust, heute Abend auf ein Glas Wein zu uns kommen?	* เย็นนี้มาดื่มไวน์กันสักแก้วไหม
* Wie wäre es, wenn Sie am Sonntagnachmittag zu uns zum Kaffee kämen?	* บ่ายวันอาทิตย์มาดื่มกาแฟที่บ้านของเรากันไหม
* Meine Frau und ich würden uns freuen, wenn Sie heute zu uns zum Abendessen kommen könnten.	* ผมและภรรยาจะรู้สึกดีใจถ้าวันนี้คุณสามารถมารับประทานอาหารเย็นกับเราได้
* Haben Sie für morgen Abend schon etwas vor?	* พรุ่งนี้เย็นคุณมีแผนอะไรไหม
* Wir haben heute Abend eine kleine Grillparty. Wollen Sie nicht mitmachen?	* เย็นวันนี้เรามีปาร์ตี้ย่างอาหารกัน คุณจะมาร่วมด้วยไหม

การเชิญที่ไม่มีข้อผูกมัด

* Besuchen Sie uns doch einmal!	* แล้วมาเยี่ยมพวกเราอีกนะ
* Kommen Sie doch mal vorbei.	* แล้วแวะมาบ้างนะ
* Wenn Sie mal wieder in der Gegend sind, schauen Sie doch mal bei uns vorbei!	* ถ้าคุณได้มาแถวนี้ ก็แวะมาหาเราบ้างนะ

การขอคำตอบจากแขกว่าจะมาหรือไม่มา

* Bis wann können Sie uns Bescheid geben, ob Sie kommen können?	* จนถึงเมื่อไหร่ที่คุณจะให้คำตอบแก่เราได้ว่าคุณจะมาหรือไม่มา
---	--

การรับคำเชิญ

* Sehr gern. Vielen Dank.	* ด้วยความยินดี ขอขอบคุณมาก
* Mit Vergnügen!	* ด้วยความยินดี
* Das ist wirklich nett von Ihnen. Ich komme gern.	* ช่างเป็นการน่ารักจริงๆ ผมอยากจะมา
* Prima, ich freu' mich.	* วิเศษ ผมรู้สึกยินดี
* Vielen Dank für die Einladung.	* ขอขอบคุณมากสำหรับการเชิญ

การพูดกลับเมื่อมีผู้รับคำเชิญ

* Gut, ich freu' mich. Also dann bis zum Samstag.	* ผมรู้สึกยินดี แล้วเจอกันวันเสาร์
* Schön, dass Sie kommen können.	* เป็นที่น่ายินดีที่คุณสามารถมาได้
* Na, ausgezeichnet. Wir erwarten Sie dann so um acht.	* ยอดเลย เราจะรอคุณตอนราว 8 โมง / 2 ทุ่ม)

การปฏิเสธคำเชิญ

* Das geht leider nicht. Ich habe nämlich...	* เสียใจ มา/ไปไม่ได้ คือว่าผมมี ...
* Ich würde sehr gern kommen, aber...	* ผมอยากจะมาเหลือเกิน แต่ ...
* Das ist ein sehr freundliches Angebot, aber...	* เป็นข้อเสนอที่น่ารักมาก แต่ ...
* Das ist aber schade. Leider kann ich an diesem Abend nicht, weil...	* น่าเสียดาย เสียใจด้วยที่เย็นนี้ผมไม่สามารถมาได้ เพราะ ...
* Vielen Dank für die Einladung, aber ich habe schon eine Verabredung.	* ขอขอบคุณมาสำหรับการเชิญ แต่ผมมีนัดไว้แล้ว
* Leider geht es heute Abend nicht. Wir haben schon etwas anderes vor. Vielleicht ein andermal.	* เสียใจด้วย เย็นนี้ไม่ได้ครับ เรามีงานอื่นที่จะต้องทำ เอาไว้ครั้งหน้าก็แล้วกัน

การพูดเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งปฏิเสธการเชิญ

* Ach, wie schade. Aber würde es Ihnen vielleicht morgen passen?	* แหม น่าเสียดาย หรือคุณว่าพรุ่งนี้จะเหมาะกว่า
* Ach so, das verstehe ich natürlich.	* อ้อ ผมเข้าใจ
* Na ja, macht nichts. Vielleicht geht es ein andermal.	* เออ ไม่เป็นไรหรอก คราวหน้าก็ได้

การทักทายแขกที่มาหาที่บ้าน

* Wie schön, dass Sie kommen konnten!	* ช่างน่ารักจังที่คุณสามารถมาได้
* Wir freuen uns, dass wir Sie mal hier zu Besuch haben können.	* เราดีใจที่เราได้มีโอกาสต้อนรับคุณที่นี่ (ที่บ้าน)
* Bitte kommen Sie herein!	* เชิญเข้ามาครับ
* Guten Abend und herzlich willkommen	* สวัสด์และยินดีต้อนรับ
* Bitte, legen Sie ab! Hier ist die Garderobe.	* เชิญถอดเสื้อโค้ต (ถอดถุงมือ, ถอดหมวก) ที่แขวนอยู่ตรงนี้
* Darf ich Ihnen den Mantel abnehmen?	* ขอเสื้อโค้ตให้ผม (เพื่อนำไปแขวน)
* Hier entlang, bitte!	* เชิญเดินไปตามทางนี้

* Nehmen Sie doch bitte Platz!	* เชิญนั่ง
* Bitte machen Sie es sich bequem!	* เชิญทำตัวสบายๆ
* Fühlen Sie sich ganz wie zu Hause!	* นี่ก็ว่าเป็นบ้านของคุณ

การทักทายเจ้าของบ้านและมอบของขวัญ

* Vielen Dank für Ihre Einladung. Darf ich Ihnen gleich die Blumen überreichen?	* ขอขอบคุณมากสำหรับการเชิญ ขออนุญาตมอบดอกไม้ให้คุณหน่อยครับ
* Herzlichen Dank für die freundliche Einladung. Wir haben hier etwas für Sie mitgebracht und hoffen, dass es Ihnen gefällt.	* ขอขอบคุณมากสำหรับการเชิญที่ยินดีครั้งนี้ เรามีอะไรติดไม้ติดมือมาด้วยและหวังว่าจะถูกใจคุณ

การเชื้อเชิญให้แขกดื่ม/กินของว่าง/สุบบุหรี

* Darf ich Ihnen etwas anbieten?	* จะรับอะไรกันดีครับ
* Was kann / darf ich Ihnen anbieten?	* อยากดื่ม / รับประทานอะไรกันบ้างครับ
* Darf / Kann ich Ihnen etwas zu trinken anbieten?	* อยากดื่ม / รับประทานอะไรกันบ้างครับ
* Was möchten Sie trinken?	* อยากดื่มอะไรกันบ้างครับ
* Wie wär's mit einem Drink?	* เอาเครื่องดื่มซักแก้วไหม
* Sie trinken doch eine Tasse Kaffee?	* คุณดื่มกาแฟไหม
* Sie nehmen doch ein Stück Kuchen?	* คุณเอาขนมเค้กชิ้นหนึ่งนะ
* Möchten Sie zuerst eine Kleinigkeit essen?	* อยากทานอะไรเบาๆ กันไหม
* Rauchen Sie?	* คุณสูบบุหรี่ไหม

การปฏิเสธเครื่องดื่ม / ของว่าง

* Danke. / Nein, danke.	* ขอขอบคุณ ไม่รับ/ไม่เอาครับ
* Danke, ich nehme lieber nichts.	* ขอขอบคุณ ผมไม่รับ/ไม่เอาอะไรดีกว่าครับ
* Für mich nicht, vielen Dank!	* สำหรับผมไม่ต้อง ขอขอบคุณมาก
* Im Augenblick nicht. Vielleicht später.	* ตอนนี้ยังไม่เอา เอาไว้ทีหลัง
* Nein, vielen Dank. Ich muss noch fahren.	* ไม่ครับ ขอขอบคุณมาก ผมยังต้องขับรถ
* Vielen Dank. Ich bin wirklich satt.	* ขอขอบคุณมาก ผมอิ่มจริงๆ

การเชิญให้ไปนั่งที่โต๊ะอาหาร

* Meine Damen und Herren, das Essen wartet auf uns.	* ท่านสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษ: อาหารรอพวกเราอยู่แล้วครับ
* Darf ich zu Tisch bitten? Das Essen ist fertig.	* ผมขอเชิญที่โต๊ะ อาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว

การจัดที่นั่งแขก

* Ich schlage vor, dass Sie hier Platz nehmen.	* ผมขอเสนอว่า คุณนั่งตรงนี้
* Ich habe gedacht, dass Sie hier sitzen. Ist es Ihnen recht?	* ผมคิดว่า คุณน่าจะนั่งตรงนี้ โอ เค ใหมครับ

สำนวนที่ใช้ในเวลารับประทานอาหาร

* Guten Appetit! – Danke gleichfalls!	* ขอให้ทานให้อร่อย – ขอบคุณ เช่นเดียวกัน
* Gesegnete Mahlzeit!	* ขอให้ทานให้อร่อย
* Wohl bekomm' s! <i>idiom./ ugs.</i>	*
* Lassen Sie es sich schmecken!	* ขอให้ทานให้อร่อย
* Bitte greifen Sie zu!	* เชิญลงมือได้ครับ / เชิญตักได้ครับ
* Bitte bedienen Sie sich!	* เชิญช่วยเหลือตัวเองครับ / เชิญบริการตัวเองครับ
* Schmeckt es Ihnen? / Hat es Ihnen geschmeckt?	อร่อยไหมครับ

สำนวนที่ใช้ก่อนการดื่ม

* Zum Wohl!	* เอาดื่ม (พูดตอนชูแก้วเพื่อให้พร / ให้เกียรติแก่กัน)
* Prosit! / Prost!	* เอาดื่ม (พูดตอนชูแก้วเพื่อให้พร / ให้เกียรติแก่กัน)
* Trinken wir auf das Wohl unserer verehrten Gäste!	* ขอให้พวกเราดื่มเพื่อความสุขของแขกผู้มีเกียรติของเรา
* Ich schlage vor, dass wir auf die Gesundheit unseres verehrten Gastgebers trinken. Zum Wohl!	* ผมขอเสนอให้พวกเราดื่มให้แก่สุขภาพของเจ้าภาพผู้มีเกียรติของพวกเรา เอาดื่ม
* Ich möchte einen Toast auf unsere reizende Gastgeberin ausbringen!	* ผมอยากเชิญชวนดื่มอวยพรให้แก่เจ้าภาพที่น่ารักของพวกเรา

การถามในระหว่างรับประทานอาหาร

* Würden Sie mir mal bitte das Salz reichen?	* ช่วยส่งเกลือให้ผมหน่อยได้ไหม
* Möchten Sie noch etwas Soße?	* คุณต้องการน้ำซอสอีกไหม
* Kann ich Ihnen noch ein bisschen Fleisch auf tun? <i>idiom</i>	* ให้ผมตักเนื้อใส่จานให้คุณไหม
* Darf ich Ihnen noch etwas einschenken?	* ขออนุญาตเติม (น้ำ, เครื่องดื่ม, ...) ให้คุณได้ไหม
* Möchten Sie noch einen Schluck Wein?	* เอาไวน์อีกสักแก้วไหม
* Was darf ich Ihnen noch anbieten?	* รับอะไรเพิ่มอีกไหมครับ

การตอบในระหว่างรับประทานอาหาร

* Bitte sehr.	* ขอบคุณมากครับ
* Gern, vielen Dank.	* ด้วยความยินดี ขอบคุณมากครับ
* Danke, es schmeckt ausgezeichnet, aber ich kann nicht mehr.	* ขอบคุณ รสชาติเยี่ยมไปเลย แต่ว่าผมพอกแล้วครับ

การพูดถึงอาหาร/เครื่องดื่ม

* Das schmeckt ausgezeichnet.	อร่อยสุดยอดเลยครับ
* Die Suppe hat vorzüglich geschmeckt.	} ชุปอร่อยมาก
* Die Suppe hat wunderbar geschmeckt.	
* Die Suppe hat sehr gut geschmeckt.	
* Das ist eine Spezialität dieser Gegend.	
* So etwas habe ich noch nie gegessen, aber ich muss sagen, es ist köstlich.	นี่คืออาหารพิเศษของแถบนี้
* Das ist wirklich ein hervorragender Wein.	ของแบบนี้ผมยังไม่เคยได้กินมาก่อน ผมขอบอกว่ามัน
* Das ist ja ein ganz edler Tropfen!	อร่อยมาก
* Das war aber lecker.	นี่คือไวน์ดีเลิศจริงๆ
* Sehr schmackhaft, diese Soße!	นี่คือไวน์ / บรันดี้ชั้นยอดจริงๆ
* Das Dessert : einfach köstlich!	แฮม อร่อยมาก
	อร่อยจริง ซอสนี้
	ของหวานนี้ อร่อยจริง

คำพูดที่ใช้เพื่อให้เจ้าภาพรู้ว่าต้องการจะกลับแล้ว

* Was? Ist es wirklich schon so spät? Man merkt gar nicht, wie die Zeit vergeht.	* อะไรกัน ดึก/สายขนาดนี้แล้วเชียวหรือ ไม่รู้เลยว่าเวลาช่างผ่านไปเร็วอะไรเช่นนี้
* Jetzt wird es aber höchste Zeit für mich zu gehen.	* เอาละ ตอนนี้ถึงเวลาที่ผมจะต้องไป/กลับซะที
* Was? Sie wollen schon gehen? Aber es ist doch noch so früh am Abend.	* อะไรกัน คุณต้องไป/กลับแล้วหรือนี่ ยังหิวคำอยู่เลย

* Müssen Sie wirklich schon gehen? Der Abend ist doch noch jung. * Aber bleiben Sie doch noch ein Weilchen! Wo es gerade so gemütlich ist. * Ich würde gern noch bleiben, aber ich habe morgen einen anstrengenden Tag vor mir / ich muss morgen wieder früh raus.	* คุณต้องไป/กลับจริงๆ หรือเนี่ย ราตรียังเยาว์อยู่เลย * อยู่ต่ออีกซักแป๊บน่า กำลังสนุกอยู่เลย * ผมก็อยากจะอยู่ต่ออีก แต่ว่าพรุ่งนี้ผมมีอะไรต้องทำเยอะเลย / ผมต้องออกจากบ้านแต่เช้า
---	--

การขอบคุณและกล่าวคำอำลา

* Vielen Dank für den gemütlichen Abend! * Herzlichen Dank für Ihre Gastfreundschaft! * Ich möchte mich ganz herzlich bedanken für die Einladung und den schönen Abend bei Ihnen. * Es war wirklich nett, dass Sie mal wieder bei uns waren. * Freut uns, daß es Ihnen gefallen hat. * Uns hat es auch viel Spaß gemacht. * Es hat mich sehr gefreut, dass wir uns mal privat unterhalten konnten. * Und das nächste Mal dann bei uns! * Und ich hoffe, wir sehen Sie dann bald einmal bei uns. * Wir würden uns freuen, wenn Sie bald mal wieder zu uns kommen könnten. * Und kommen Sie gut nach Hause! * Gute Nacht! * Schlafen Sie gut!	* ขอบคุณมากสำหรับคืนอันแสนสนุกนี้ * ขอบคุณมากสำหรับการต้อนรับอย่างมีไมตรีจิต * ผมขอขอบคุณท่านเป็นอย่างมากสำหรับการเชิญครั้งนี้และสำหรับคืนที่แสนสนุกที่บ้านของท่าน * เป็นเรื่องน่ายินดีที่คุณได้มาเยี่ยมพวกเราอีก * เราดีใจที่คุณชอบ * เราก็มีความสุขสนุกสนานเช่นกัน * ผมดีใจมากที่เรามีโอกาสคุยกันตามลำพัง * แล้วครั้งหน้าเป็นที่ผมบ้างนะ * และผมหวังว่า เราจะได้ต้อนรับคุณที่บ้านเราบ้างในเร็ว ๆ นี้ * เราจะดีใจหากคุณจะมาเยี่ยมเราอีกในเร็ว ๆ นี้ * แล้วขับรถกลับบ้านโดยสวัสดิภาพนะ * ราตรีสวัสดิ์ * ขอให้นอนหลับฝันดี
--	--

การกล่าวขอบคุณหลังการเชิญผ่านไปแล้ว

* Noch einmal vielen Dank für den netten Abend. * Das war wirklich ein gemütlicher Abend letzte Woche. Nochmal Herzlichen Dank!	* ขอบคุณอีกครั้งสำหรับคืนอันแสนสนุก * ช่างเป็นคืนที่แสนสนุกจริงๆ สบายดีแล้ว ต้องขอขอบคุณอีกครั้ง
---	--

ตัวอย่างบทสนทนาการเชิญไปทานข้าว

(Yuki kommt nach Hause. Frau Glück hat einen Brief für sie. Yuki macht den Brief auf. Sie liest : Einladung zum Abendessen am Samstag, den 1. April um 19.30 Uhr bei Familie Gebhardt. U.A.w.g. Gabi und Johannes Gebhardt) * Yuki: Das ist aber nett! Aber wer ist denn die Familie Gebhardt? * Frau Glück: Frau Gebhardt ist eine Kollegin. Herrn Gebhardt kenne ich auch. Sie sind ein nettes Ehepaar. Frau Gebhardt ist übrigens eine ausgezeichnete Köchin und Herr Gebhardt ein Weinkenner. * Yuki: Das klingt gut. Ich nehme die Einladung an. Aber was ziehe ich bloß an? * Frau Glück: Vielleicht das hübsche rote Kleid. Machen Sie sich schick! * Yuki: Etwas verstehe ich nicht. Was heißt U.A.w.g.? * Frau Glück: Um Antwort wird gebeten. Ich rufe Frau Gebhardt an und sage zu. * Yuki: Was bringen wir denn mit? * Frau Glück: Wir kaufen am besten einen Blumenstrauß und eine Flasche Wein. (Am Samstagabend sind Frau Glück und Yuki bei Familie Gebhardt. Herr Gebhardt bietet einen Aperitif an.) * Herr Gebhardt: Möchten Sie einen Sherry? * Yuki: Ja, gerne! * Herr Gebhardt (zu Frau Glück): Angelika, nimmst du auch einen Sherry? * Frau Glück: Ja, bitte. (Herr Gebhardt erhebt sein Glas.) * Herr Gebhardt: Auf die Gäste. Zum Wohl! * Yuki: Ich möchte mich für die freundliche	(Yuki กลับถึงบ้าน คุณนายกลีกค์นำจดหมายมาให้ Yuki Yuki เปิดดูจดหมาย หล่ออ่าน : เชิญรับประทานอาหารเย็นวันเสาร์ที่ 1 เมษายน เวลา 19.30 น. ที่บ้านของครอบครัวเกบฮาร์ดท์ อู อ่า เว เก กาบีและโยฮันเนส เกบฮาร์ดท์) * Yuki : ช่างน่ารักจัง แต่ครอบครัวเกบฮาร์ดท์คือใครกัน * นางกลีกค์ : คุณนายเกบฮาร์ดท์เป็นเพื่อนร่วมงานคนหนึ่ง นายเกบฮาร์ดท์ฉันก็รู้จัก พวกเขาเป็นคู่ที่น่ารัก คุณนายเกบฮาร์ดท์เป็นคนทำกับข้าวเก่งมาก ส่วนนายเกบฮาร์ดท์เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องไวน์ * Yuki : ฟังดูดีนะ ฉันรับเชิญ แต่ว่าฉันจะใส่เสื้อผ้านะอะไรดี * นางกลีกค์ : ชุดสีแดงสวยน่ะก็ได้ แต่งตัวให้สวยนะ * Yuki : มีบางอย่างที่ฉันไม่เข้าใจ อู อ่า เว เก คืออะไร * นางกลีกค์ : หมายถึง ขอให้คำตอบ ฉันจะโทรให้คุณนายเกบฮาร์ดท์และบอกรับคำเชิญ * Yuki : แล้วเราจะเอาอะไรไปด้วย * นางกลีกค์ : ทางที่ดีที่สุดคือเราเอาดอกไม้สักหนึ่งและไวน์หนึ่งขวดไปด้วย (ในเย็นวันเสาร์นางกลีกค์และ Yuki อยู่ที่บ้านของครอบครัวเกบฮาร์ดท์ นายเกบฮาร์ดท์ชวนดื่มเครื่องดื่มเรียกน้ำย่อย) * นายเกบฮาร์ดท์ : คุณจะมีเซอร์วิซแก้วไหม * Yuki : ค่ะ * นายเกบฮาร์ดท์ (หันไปทางนางกลีกค์): อังเกลิกา คุณก็มีเซอร์วิซนะ * นางกลีกค์ : ค่ะ (นายเกบฮาร์ดท์ยกแก้วของตน) * นายเกบฮาร์ดท์ : ขอดื่มให้แก่แขกของเรา * Yuki : ดิฉันอยากจะขอขอบคุณการเชิญที่น่ารักครั้งนี้
--	---

Einladung bedanken. * Frau Gebhardt: Das Essen ist fertig. Wollen wir uns an den Tisch setzen? * Frau Glück: Was gibt's denn Gutes? * Frau Gebhardt: Wiener Schnitzel mit Kartoffelsalat. Bitte bedienen Sie sich!	* นายเกบฮาร์ดท์ : อาหารเสร็จแล้ว เราไปนั่งที่โต๊ะเถอะ * นางกลึคค์ : มีอะไรกินอร่อยนะ * นางเกบฮาร์ดท์ : หมูชุบแป้งทอดแบบเวียนนา กับสลัดมันฝรั่ง เชิญบริการตัวเองคะ
--	--

กิจกรรมประจำบทที่ 7

ครั้งที่ 1

1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมประจำบทที่ 5 ข้อ 5
2. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา โดยเริ่มต้นด้วยการเข้าไปทักทายคนด้วยความไม่มั่นใจ เมื่อทราบว่าเป็นบุคคลที่ตนกำลังหาอยู่ให้ทั้งคู่พูดแนะนำตัวเอง มีการแลกเปลี่ยนบัตร จากนั้นให้พูดคุยเรื่องสภาพอากาศ หรือเรื่องการเดินทาง หรือเรื่องหน้าที่การงาน หรือเรื่องการค้าขาย หรือเรื่องการเรียน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในคู่สนทนาพูดว่าต้องรีบไปทำงาน หรือไปเรียน แล้วเชิญคู่สนทนาทานข้าวที่บ้าน คู่สนทนารับคำเชิญ หรือคู่สนทนาปฏิเสธคำเชิญ ไม่ว่าจะป็นกรณีใดก็ตาม ผู้เชิญต้องตอบกลับให้ถูกต้องตามธรรมเนียม
3. ให้ทุกคนได้ทำทุกข้อและครบทุกบทบาท

ครั้งที่ 2

1. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา จากนั้นให้ฝ่ายหนึ่งเชิญอีกฝ่ายหนึ่งไปทานข้าวมื้อเย็นที่บ้าน ฝ่ายถูกเชิญรับคำเชิญ จากนั้นสมมติว่าเป็นเวลาเย็นแล้ว ฝ่ายถูกเชิญมากดครั้งที่หน้าบ้าน เจ้าของบ้านเปิดประตูเชิญแขกเข้าบ้าน กล่าวคำยินดีที่แขกมา แขกกล่าวตอบตามธรรมเนียม ให้แขกถอดเสื้อโค้ต ถู่มือ หมวก และเชิญแขกนั่ง บอกแขกว่า ทำตัวสบายๆ หรือ ให้คิดว่าที่นี่เป็นบ้านของแขก แขกหยิบของขวัญหรือดอกไม้มอบให้เจ้าของบ้าน เจ้าของบ้านขอบคุณ กล่าวชมของขวัญหรือดอกไม้ เจ้าของบ้านถามแขกต้องการดื่ม หรือรับประทานอะไร แขกตอบตามที่ต้องการ หรือแขกปฏิเสธก็ได้
2. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา เหตุการณ์คือทานข้าวที่โต๊ะอาหาร เจ้าของบ้านเชิญแขกนั่ง อาจกำหนดที่ให้แขกนั่ง หรือเพียงแต่บอกว่าอาหารเสร็จแล้ว เชิญไปนั่งที่โต๊ะอาหารได้ หลังจากนั่งเรียบร้อยแล้วเจ้าของบ้านชูแก้ว เชิญแขกดื่ม มีการอวยพรซึ่งกันและกันตามธรรมเนียม ขณะรับประทานอาหารแขกชมรสชาติอาหาร ชมรสชาติเครื่องดื่ม เจ้าของบ้านขอให้แขกส่งเกลือ พริกไทยให้ หรือ เจ้าของบ้านคอยถามแขกว่าจะเอาเครื่องดื่มอีกหรือไม่ จากนั้นแขกพูดเพื่อให้เจ้าของบ้านรู้ตัวว่าต้องการกลับแล้ว เจ้าของบ้านถามเป็นพิธีด้วยการบอกให้แขกอยู่ต่ออีกนิด หรือด้วยการบอกว่ายังหิวคำ แขกอ้างเหตุผลเพื่อกลับบ้าน ที่ประตูบ้านมีการกล่าวคำขอบคุณและการเชิญให้มาเยี่ยมเยียนใหม่ตามธรรมเนียม
3. ให้ทุกคนได้ทำทุกข้อและครบทุกบทบาท

กิจกรรมบทบาทสมมติ 5

1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมประจำบทที่ 7 ครั้งที่ 2 ข้อ 1 และ 2
2. ให้ทุกคนได้ทำทุกข้อและครบทุกบทบาท

บทที่ 8

อาหารและภัตตาคาร

การจองโต๊ะ

* Ich möchte gern für heute Abend einen Tisch für vier Personen reservieren, auf den Namen Werther. * Einen Tisch für vier Personen, bitte. * Guten Abend. Wir haben einen Tisch reserviert, auf den Namen Müller.	* ผมขอจองโต๊ะสำหรับ 4 คนสำหรับเย็นนี้ ใช้ชื่อแวร์เทอร์ * ขอโต๊ะสำหรับ 4 คน * สวัสดีครับ เราได้จองโต๊ะเอาไว้ ใช้ชื่อมุลเลอร์
---	--

การจัดที่นั่งให้แขก

* Ich schlage vor, dass Sie hier Platz nehmen. * Ich habe gedacht, dass Sie hier sitzen. Ist es Ihnen recht?	* ผมขอเสนอว่า คุณนั่งตรงนี้ * ผมคิดว่า คุณน่าจะนั่งตรงนี้ โอ เค ไหมครับ
--	---

การเรียกพนักงานบริการ

* Herr Ober! / Fräulein! * Bedienung, bitte! * Ich hätte gern die Speisekarte. * Wir möchten bestellen. * Können Sie uns bei der Auswahl helfen?	* หนุมๆ / น้องๆ * พนักงานบริการครับ * ขอรายการอาหารหน่อย * ขอสั่งอาหาร * ช่วยแนะนำรายการอาหารหน่อย
---	---

การเลือกและสั่งอาหาร/เครื่องดื่ม

* Was möchten Sie essen? * Was gibt' s denn Gutes zu essen? * Was können Sie empfehlen? * Was nehmen wir als Vorspeise? * Wie wäre es mit... * ...klingt gut, nicht wahr? * Können Sie mir sagen, was...ist? * Ich hätte gern ein kleines Pils und ein Wiener Schnitzel.	* คุณอยากทานอะไร * มีอะไรอร่อยๆ ให้ทานบ้าง * คุณจะแนะนำอะไรครับ * จะทานอะไรเป็นออเดิร์ฟ * เอา ... กันไหม * ... ฟังดูดี ใช่มั้ย * บอกผมหน่อยได้ไหมว่า ... คืออะไร * ผมขอเบียร์ขนาดเล็ก/ขวดเล็ก และเนื้อหมูชุบแป้งทอด
--	---

* Wir nehmen beide die Nummer 14, die Nordseescholle. * Für meinen Gast ein Pfeffersteak mit Röstkartoffeln. * Für mich bitte das Gedeck Nummer 2 und ein Mineralwasser. * Für die Dame bitte als Aperitif einen Sherry. * Zu trinken hätten wir gern eine Flasche trockenen Weißwein. * Herr Ober, noch mal das Gleiche bitte!	* เราสองคนเอาหมายเลข 14 ปลาแบนจากทะเลเหนือ * สำหรับแขกของผมเอาสเต็กพริกไทยกับมันฝรั่งทอด * สำหรับผมขออาหารชุดหมายเลข 2 และน้ำแร่หนึ่งที่ * สำหรับคุณสุภาพสตรีขอเซอร์เป็นเครื่องดื่มเรียกน้ำย่อย * สำหรับเครื่องดื่มพวกเราอยากได้ไวน์ขาวชนิดไม่หวานขวดหนึ่ง * หนุมๆ ขอแบบเดียวกันอีกทีหนึ่ง
---	--

คำถามของพนักงานบริการ

* Möchten Sie einen Aperitif vorweg? * Haben Sie schon gewählt? * Möchten Sie schon bestellen? * Was möchten Sie als Vorspeise / Hauptgericht / Beilage? * Und was möchten Sie trinken? * Möchten Sie ein Dessert? * Wünschen Sie Kaffee?	* ท่านจะรับเครื่องดื่มเรียกน้ำย่อยก่อนไหมครับ * ท่านเลือกเสร็จหรือยังครับ * ต้องการสั่งหรือยังครับ * ท่านจะรับอะไรเป็นออเดิร์ฟ / กับข้าว / เครื่องเคียง * แล้วท่านจะดื่มอะไร * ท่านต้องการของหวานไหม * ท่านจะรับกาแฟไหม
--	--

สำนวนที่ใช้ในการจะรับประทานอาหาร

* Guten Appetit! – Danke gleichfalls! * Lassen Sie es sich schmecken! * Bitte greifen Sie zu! * Bitte bedienen Sie sich! * Schmeckt es Ihnen? / Hat es Ihnen geschmeckt? * Wie schmeckt Ihnen der Fisch? * Schmeckt' s?	* ขอให้ทานให้อร่อย – ขอบคุณ เช่นเดียวกัน * ขอให้ทานให้อร่อย * เชิญลงมือได้ครับ / เชิญตักได้ครับ * เชิญช่วยเหลืตัวเองครับ / เชิญบริการตัวเองครับ * อร่อยไหมครับ * ปลาอร่อยไหมครับ * อร่อยไหม
--	--

สำนวนที่ใช้ก่อนการดื่ม

* Zum Wohl! * Auf Ihr Wohl! – Auf Ihr! * Prosit! / Prost! * Lassen Sie uns auf den heutigen Erfolg anstoßen! * Gestatten Sie, dass ich das Glas erhebe auf unsere Gastgeber und ihre großartige Gastfreundschaft. * Ich schlage vor, dass wir auf die Gesundheit unseres verehrten Gastgebers trinken. Zum Wohl!	* เอาดื่ม (พูดตอนชูแก้วเพื่อให้พร / ให้เกียรติแก่กัน) * เพื่อความสุขของท่าน - เพื่อความสุขของท่าน * เอาดื่ม (พูดตอนชูแก้วเพื่อให้พร / ให้เกียรติแก่กัน) * เรามาดื่มให้กับความสำเร็จในวันนี้กันเถอะ * ขออนุญาตผมดื่มให้กับเจ้าภาพของพวกเราและให้การต้อนรับที่มีไมตรีจิตอย่างวิเศษของพวกเรา * ผมขอเสนอให้พวกเราดื่มให้แก่สุขภาพของเจ้าภาพผู้มีเกียรติของพวกเรา เอาดื่ม
---	---

สำนวนที่ใช้ระหว่างรับประทานอาหาร

* Würden Sie mir mal bitte das Salz reichen? * Darf ich Ihnen noch etwas einschenken? * Möchten Sie noch einen Schluck Wein? * Darf man hier rauchen? * Gestatten Sie, dass ich rauche?	* ช่วยส่งเกลือให้หน่อยได้ไหม * ขออนุญาตเติมให้ท่านอีกหน่อยได้ไหม * จะรับไวน์อีกสักแก้วไหม * ที่นี้สูบบุหรี่ได้ไหม * ขออนุญาตให้ผมสูบบุหรี่ได้ไหม
---	--

การพูดเกี่ยวกับรสชาติอาหาร

* Das schmeckt ausgezeichnet. * Schmeckt sehr interessant. * Die Suppe hat vorzüglich geschmeckt. * Die Suppe hat wunderbar geschmeckt. * Die Suppe hat sehr gut geschmeckt. * Das ist eine Spezialität dieser Gegend. * So etwas habe ich noch nie gegessen, aber ich muss sagen, es ist köstlich. * Das ist wirklich ein hervorragender Wein. * Das ist ja ein ganz edler Tropfen! * Das war aber lecker. * Sehr schmackhaft, diese Soße! * Das Dessert : einfach köstlich!	* อร่อยจริงๆ * รสชาติดีจริงๆ } ชุปอร่อยจริงๆ * นี่เป็นอาหารพิเศษของแถบนี้ * ของแบบนี้ผมยังไม่เคยได้กินมาก่อน ผมขอบอกว่ามันอร่อยมาก * นี่คือไวน์ดีเลิศจริงๆ * นี่คือไวน์ / บรันดี้ชั้นยอดจริงๆ * แหม อร่อยมาก * อร่อยจริง ซอสนี้ * ของหวานนี้ อร่อยจริง
--	---

* Das Essen ist sehr gut ; das Restaurant kann man weiterempfehlen.	* อาหารอร่อยมาก ร้านอาหารนี้เราสามารถแนะนำต่อไปได้
---	--

การร้องเรียน

* Fräulein, dauert es noch lange, bis wir bedient werden? * Könnten wir einen anderen Tisch bekommen? * Entschuldigung, ich hatte ein Steak bestellt und kein Kotelett. * Das muss ein Versehen passiert sein. Ich hatte Pekingente bestellt. * Herr Ober, dieses Steak ist zäh wie Leder / völlig roh / ganz kalt. * Das Gulasch ist nicht in Ordnung, es ist total versalzen. * Ich möchte das zurückgehen lassen. * Das kann ich nicht akzeptieren ; bitte bringen Sie mir einen frischen Salat. * Ich möchte gern mit dem Geschäftsführer sprechen.	* นางสาว อีกนานไหมเนี่ยกว่าจะได้กิน * ขอโต๊ะตัวอื่นได้ไหม * ขอโทษเถอะ ผมสั่งสเต็ก ไม่ใช่เนื้อติดซี่โครง * คงมีการทำผิดพลาดแน่ ผมสั่งเป็ดปักกิ่ง * หนุ่มๆ สเต็กชิ้นนี้เหนียวเหมือนหนัง / ยังดิบๆ อยู่เลย / เย็นจ้ะ * ซุปเนี่ยมันได้เรื่อง มันใส่เกลือจนเค็มปี้ * ผมขอคืน (=ไม่กิน) * ผมไม่ขอรับสิ่งนี้ ขอคุณเอาสลัดสดๆ มาให้ผม * ผมขอพูดกับผู้จัดการหน่อย
--	---

ชำระเงิน / เงินทิป

* Die Rechnung, bitte. * Wir möchten gerne zahlen. – Zusammen oder getrennt? – Getrennt bitte! * Kann ich mit Kreditkarte bezahlen? * Sie sind selbstverständlich mein Gast. – Dann bedanke ich mich recht herzlich für die Einladung. * Das macht dann dreiundneunzig Euro fünfzig. Bitte, der Rest ist für Sie. * Das stimmt so. * Geben Sie auf 120 Euro heraus.	* เช็คบิลครับ * เก็บตังค์- คัดรวมหรือแยกครับ – แยกครับ * ใช้บัตรเครดิตได้ไหม * คุณเป็นแขกผม – ฉันก็ขอบคุณมากสำหรับการเชิญ * ทั้งหมด 93 ยูโร 50 เซนต์ ที่เหลือเป็นของคุณ * ถูกต้องแล้ว (กรณีให้เงินเกินกว่าค่าอาหารเพื่อให้ทิป) * ทอน 120 ยูโร (กรณีให้เงินเกินกว่าค่าอาหารเพื่อให้ทิป)
--	---

การขอเต้นรำด้วย

* Darf ich bitten?	* ขออนุญาต
* Tanzen Sie?	* คุณเต้นรำไหมครับ
* Gestatten Sie?	* ขอโทษครับ

การตอบ

* Gern.	* ด้วยความยินดี
* Danke, ich tanze nicht.	* ขอบคุณ ฉันไม่เต้น

การขอบคุณเจ้าภาพ

* Vielen Dank für die Einladung. Das war ein ganz vorzügliches Essen.	* ขอบคุณสำหรับการเชิญ อาหารอร่อยมาก
* Ich danke Ihnen für die großartige Bewirtung.	* ขอขอบคุณการเลี้ยงที่ดีเยี่ยมนี้

ตัวอย่างบทสนทนาในร้านอาหาร

* Bedienung: Haben Sie schon gewählt? * Herr Bühler: Ja, wir hätten gerne viermal das Fleischfondue mit fünf Soßen. * Bedienung: Danke. * Frau Bühler: Wir sollten darauf anstoßen, dass wir so eine schöne Zeit zusammen verbracht haben. Und Petra, wir sind dafür, dass wir uns alle duzen, da du ja jetzt sozusagen zur Familie gehörst. Ich heiße Christa. * Herr Bühler: Und ich Martin. * Petra: Ich freue mich riesig darüber, dass ihr mir das „du“ anbietet. * Herr Bühler: Komm her, jetzt dürfen wir uns einen Kuss geben. * Frau Bühler: Hmm, das Essen sieht lecker aus! * Petra: Hmm, wonach schmeckt denn die Soße? * Herr Bühler: Nach Zwiebeln – nein stimmt nicht, nach Knoblauch.	* พนักงานบริการ : เลือกเสร็จแล้วหรือยังครับ * นายบูลเลอร์ : เสร็จแล้วครับ พวกเราขอสั่งฟองดูปลา 4 ที่และซอส 5 อย่าง * พนักงานบริการ : ขอบคุณครับ * นางบูลเลอร์ : เรามาชนแก้วให้กับการที่เราได้มีเวลาแห่งความสุขด้วยกันเถอะ นี่เพตร้า เราเห็นด้วยที่เราทุกคนจะใช้คำว่า du ในการคุยกัน เนื่องจากว่าตอนนี้เธอได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวแล้ว ฉันชื่อคริสต้า * นายบูลเลอร์ : และผมชื่อมาร์ติน * เพตร้า : ฉันดีใจจังเลยที่พวกเธอให้ฉันใช้คำว่า du กับพวกเธอ * นายบูลเลอร์ : มานี้แหละ ตอนนี้เราจะมาหอมแก้มกัน * นางบูลเลอร์ : อืม อาหารดูน่าทานจัง * เพตร้า : อืม ซอสรสชาติเหมือนใส่อะไรหนอ * นายบูลเลอร์ : ใส่หอมหัวใหญ่ – ไม่ใช่ ใส่กระเทียมต่างหาก
---	---

กิจกรรมประจำบทที่ 8

1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมประจำบทที่ 7 ครั้งที่ 1 ข้อ 2
2. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา เริ่มด้วยการโทรศัพท์ไปจองโต๊ะ (ผู้สอนทำหน้าที่เป็นพนักงานบริการ) มีการระบุจำนวนโต๊ะ จำนวนคน จองสำหรับกี่โมง ใครคือคนจอง จากนั้นเดินทางไปภัตตาคาร บอกพนักงานหน้าร้านว่า จองโต๊ะไว้โดยใช้ชื่อ ... พนักงานนำแขกไปนั่ง คนเชิญกำหนดที่ให้แขกนั่ง แล้วเรียกพนักงานเพื่อขอรายการอาหาร มีการถามกันว่า จะสั่งอะไร จะดื่มอะไร เมื่อเลือกอาหารและเครื่องดื่มได้แล้ว ผู้เชิญเรียกพนักงานมารับบริการ ให้สั่งออเดิร์ฟ อาหารหลัก และของว่าง หรือผลไม้ และระบุว่าหลังจากรับประทานอาหารเสร็จอยากได้ ชา หรือกาแฟ เมื่ออาหารถูกนำมาวางบนโต๊ะเรียบร้อยแล้ว ให้มีการเชิญให้ดื่ม หรืออวยพรให้แก่เจ้าภาพ และการอวยพรให้รับประทานด้วยความเอร็ดอร่อย มีการชมรสชาติอาหาร หรือมีการบ่นเรื่องรสชาติ สำหรับในกรณีหลังให้มีการเรียกพนักงานมาร้องเรียน อาจมีการขอคืนอาหาร แล้วสั่งใหม่ หรือเรียกเก็บเงิน มีการแย่งกันออกเงิน มีการให้เงินทิปตามธรรมเนียมแขกขอบคุณเจ้าภาพตามธรรมเนียม
3. ให้ทุกคนได้ทำทุกข้อและครบทุกบทบาท

กิจกรรมบทบาทสมมติ 6

1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมประจำบทที่ 8 ข้อ 2
2. หากมีเวลาเหลือให้ผู้เรียนทำกิจกรรมประจำบทที่ 7 ครั้งที่ 1 ข้อ 2
3. ให้ทุกคนได้ทำทุกข้อและครบทุกบทบาท

บทที่ 9

Small Talk

ทักทายกัน

* Wie war die Reise?	* การเดินทางเป็นอย่างไรบ้าง
* Wie war Ihr Flug?	* การบินเป็นอย่างไร
* Hatten Sie einen angenehmen Flug?	* การเดินทางโดยเครื่องบินสบายดีไหม
* Ich hoffe, Sie hatten eine angenehme Reise!	* ผมหวังว่าคุณเดินทางโดยสะดวกสบาย
* Der Flug über die Schären ist immer wieder ein aufregendes Erlebnis.	* การบินเหนือเกาะเล็กเกาะน้อยเป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นอยู่เสมอ
* Sind Sie hier gut untergebracht?	* คุณได้ที่พัคดีไหม
* Sind Sie mit Ihrer Unterkunft zufrieden?	* คุณพอใจกับที่พักของคุณไหม
* Ich bin sehr zufrieden, das Hotel ist sehr ruhig und gemütlich.	* ผมพอใจเป็นอย่างมาก โรงแรมเงียบและสบายมาก

การทักทายในตอนเช้า

* Gut geschlafen?	* หลับสบายดีไหม
* Haben Sie gut geschlafen?	* หลับสบายดีไหม
* Wie geht' s Ihnen denn heute?	* วันนี้เป็นอย่างไรบ้าง

การถามแขก

* Sind Sie das erste Mal hier in...?	* คุณมาที่ ... เป็นครั้งแรกหรือ
* Wie ist denn Ihr erster Eindruck von...?	* ความประทับใจครั้งแรกของคุณที่ ... เป็นอย่างไร
* Sind Sie schon öfter hier gewesen?	* คุณมาที่นี่บ่อยไหม
* Kennen Sie sich hier aus?	* คุณรู้จักที่นี่ดีไหม
* Verstehen Sie eigentlich Thai / unsere Sprache?	* คุณเข้าใจภาษาไทย / ภาษาของเราไหม
* Waren Sie schon mal in einer echten thailändischen Massage?	* คุณเคยไปนวดที่เป็นแผนไทยจริงๆ หรือยัง
* Wie finden Sie...?	* คุณคิดว่า ... เป็นอย่างไร
* Wie gefällt es Ihnen hier in...?	* คุณชอบ... ไหม

ความประทับใจของแขก

* Hier scheint es viel Wald zu geben. * Gibt es hier wirklich so viele... (Vögel / Schlangen...)? * Ich bin sehr beeindruckt von der Landschaft. * Das nenne ich Lebensqualität!	* ดูเหมือนว่าที่นี่มีป่ามากมาย * ที่นี่มี (นก / งู ...) มากมายเลยหรือ * ผมรู้สึกประทับใจเรื่องภูมิประเทศ * ผมเรียกสิ่งนี้ว่าคุณภาพชีวิต
---	--

ความสัมพันธ์กับดินแดนต่างๆ

* Wie ist das eigentlich bei Ihnen, Herr Mahler? * Was für Autos haben Sie eigentlich in...? * Ist bei Ihnen auch immer so schlechtes Wetter? * Wie ist denn zur Zeit die Beschäftigungssituation bei Ihnen in...? * Hier in Deutschland kommen die Kinder erst mit 7 Jahren in die Schule. * Bei uns in Thailand trinkt man lieber Bier als Wein. * Die jungen Generationen wohnen am liebsten im Einfamilienhaus.	* แล้วที่บ้านเมืองคุณเป็นอย่างไร คุณมาเลอร์ * ที่ ... คุณใช้รถอะไรกัน * ที่บ้านคุณอากาศก็เลวร้ายแบบนี้เสมอหรือ * ตอนนี้อยู่สถานการณ์การทำงานที่ ... ของคุณเป็นอย่างไร * ที่ประเทศเยอรมันเด็กๆ เข้าโรงเรียนกันตอนอายุเท่าไร * ที่บ้านเราในประเทศไทยคนนิยมดื่มเบียร์มากกว่าไวน์ * คนรุ่นใหม่ชอบอยู่ในบ้านที่มีครอบครัวเดียวที่สุด
---	---

ถามเรื่องส่วนตัวและถามเรื่องครอบครัว

* Wo stammen Sie eigentlich her? * Ich bin gebürtiger Berliner. * Ich komme aus der Gegend von... * Haben Sie Familie? * Ich bin verheiratet. * Ich bin Single. / Ich lebe allein. * Ich lebe seit einem halben Jahr mit meinem Freund / meiner Freundin zusammen. * Haben Sie Kinder? * Was machen denn Ihre Kinder? * Wie alt sind eigentlich Ihre Kinder? * Unsere Tochter hat gerade das Abitur gemacht. * Ist Ihre Frau berufstätig?	* จริงๆ แล้วคุณมาจากที่ไหนกัน * ผมเป็นคนเบอร์ลินโดยกำเนิด * ผมมาจากแถบ ... * คุณมีครอบครัวหรือยัง * ผมแต่งงานแล้ว * ผมเป็นโสด / ผมอยู่คนเดียว * ผมอยู่กับเพื่อน / แฟนมาได้ครึ่งปีแล้ว * คุณมีลูกไหม * ลูกๆ คุณทำอะไร * แล้วลูกๆ ของคุณอายุเท่าไร * ลูกสาวของเราเพิ่งจบม.6 * ภรรยาคุณทำงานไหม
--	---

ถามเรื่องการทำงาน

* Was machen Sie denn so beruflich?	* คุณทำอาชีพอะไร
* Ich arbeite bei einer mittelgroßen Firma.	* ผมทำงานที่บริษัทขนาดกลางแห่งหนึ่ง
* Und was gibt's Neues bei Ihnen in der Firma?	* ที่บริษัทคุณมีอะไรใหม่ไหม
* Wir haben zur Zeit sehr viel zu tun.	* ช่วงนี้เรามีงานมาก
* Bei uns war es in letzter Zeit ziemlich hektisch.	* ระยะเวลาที่บริษัทเรามีงานเร่ง

ถามถึงการใช้เวลาว่าง

* Was machen Sie eigentlich in Ihrer Freizeit?	* ในยามว่างคุณทำอะไร
* Ich gehe zweimal in der Woche Tennis spielen.	* ผมเล่นเทนนิสสัปดาห์ละสองครั้ง
* Meine Frau und ich haben ein Konzertabonnement.	* ผมและภรรยาสมัครเป็นสมาชิกผู้เข้าชมคอนเสิร์ต
* Ich bin pensionierter Jäger / Segler / Golfer...	* ผมเป็นนายพราน / นักเล่นเรือใบ / นักเล่นกอล์ฟที่เกษียณแล้ว
* Wir fahren im Urlaub immer in die Alpen. Wir wandern nämlich gern.	* เราขับรถไปพักร้อนที่เทือกเขาแอลป์เสมอ คือว่าเราชอบเดินเที่ยวในธรรมชาติ
* Waren Sie schon mal in...?	* คุณเคยไป ... ไหม
* Sind Sie nicht auch schon in Sukothai gewesen, Frau Euler?	* คุณเคยไปสุโขทัยมาแล้วเหมือนกันไม่ใช่หรือ คุณออยเลอร์
* Letztes Jahr waren wir in Portugal.	* ปีที่แล้วเราไปโปรตุเกสมา
* Nächstes Jahr machen wir wieder an der Nordsee Urlaub.	* ปีหน้าเราจะไปพักร้อนกันที่ทะเลเหนือ

พูดถึงอากาศ

* Prima Wetter heute, was?	* วันนี้อากาศเยี่ยม จริงไหม
* So ein Mistwetter!	* อากาศแย่มากเลย
* Ganz schön heiß heute, nicht wahr?	* วันนี้ร้อนจัง ใช่ไหม
* Heute ist ja wieder herrliches Wetter?	* วันนี้อากาศก็ดีอีก
* Das ist wieder mal das typische Regenwetter. Den ganzen Tag gießt es ununterbrochen.	* แล้วนี่ก็คืออากาศแบบหน้าฝนปกติ ฟ้ารั่วทั้งวัน
* Wie war denn das Wetter in Deutschland /...?	* อากาศในเยอรมัน / ใน ... เป็นอย่างไรบ้าง
* Es war morgens etwas bewölkt, aber dann scheint auf dem ganzen Flug die Sonne.	* ตอนเช้ามีเมฆ แต่แล้วตลอดเวลาที่บินมีแต่แสงแดด
* Hoffentlich bleibt es auch am Wochenende schön.	* หวังว่าในวันสุดสัปดาห์อากาศจะดี

ถามถึงการอยู่อาศัย

* Wir haben vor drei Jahren in Kreuznach ein Haus gebaut / eine Wohnung gekauft. * Wir wohnen in einem Einfamilienhaus am Stadtrand von Köln. * Wir haben eine Dreizimmerwohnung im Zentrum. * Wir wohnen zur Miete. * Sie wohnen hier ja schön zentral.	* เมื่อสามปีก่อนเราได้สร้างบ้าน / เราได้ซื้อฟาร์ตเมนต์ที่ครอยท์สัค * เราอาศัยอยู่ในบ้านแบบหนึ่งครอบครัวชาวเมืองโคโลญน์ * เรามีฟาร์ตเมนต์แบบสามห้องนอนในกลางเมือง * เราเช่าเขาอยู่ * เราอยู่กลางเมืองพอดี
---	---

พูดถึงรายการโทรทัศน์ / ภาพยนตร์

* Lläuft bei Ihnen auch die Serie „Reich und schön" ? * Wie hat Ihnen die letzte Folge der „Schwarzwaldklinik" gefallen? * Ich sehe mir jeden Donnerstag „Tatort" an. * Ich sehe wenig fern. * Hier in Deutschland sind die ausländischen Filme ja immer synchronisiert.	* หนังสืด “ทั้งรวยทั้งสวย” ฉายที่ประเทศคุณหรือเปล่า * คุณชอบตอนสุดท้ายของ “คลินิกป่าดำ” ไหม * ผมดูรายการ “สถานที่เกิดเหตุ” ทุกๆ วันพฤหัสบดี * ผมดูทีวีน้อยมาก * ที่ประเทศเยอรมันจะพากย์ภาพยนตร์ต่างประเทศเสมอ
---	--

การคุยกันก่อนเข้าประเด็นที่จะพูด

Herr Bach : Guten Tag, Frau Dr. Köhler. Frau Dr. Köhler : Guten Tag, Herr Bach. B : Wie war die Reise? K : Sehr angenehm, danke. B : Bitte, Frau Dr. Köhler, nehmen Sie doch Platz. Darf ich Ihnen etwas anbieten? Einen Kaffee, Tee? K : Einen Kaffee, Schwarz, bitte. B : Bitteschön, Frau Dr. Köhler. K : Dankeschön, Herr Bach. B : Dann können wir ja zur Sache kommen. Also, es geht um Folgendes...	นายบัค : สวัสดี ดร.เคอเลอร์ ดร.เคอเลอร์ : สวัสดี คุณบัค บัค : การเดินทางเป็นยังไงบ้าง เคอเลอร์ : สะดวกสบายดี ขอขอบคุณ บัค : คุณเคอเลอร์ เชิญนั่ง จะให้ผมเสิร์ฟอะไรให้คุณได้บ้าง กาแฟ น้ำชา เคอเลอร์ : กาแฟ ขอดำ ค่ะ บัค : ี่ครับ คุณเคอเลอร์ เคอเลอร์ : ขอขอบคุณ คุณบัค บัค : เรามาเริ่มเรื่องกันได้เลย มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้
---	--

กิจกรรมประจำบทที่ 9

1. ให้ผู้เรียนแนะนำตนเอง พูดถึงครอบครัวและบ้านที่อาศัยอยู่
2. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา ให้ถามตอบเรื่องการเดินทาง โดยเริ่มต้นด้วยการทักทายกันในตอนเช้า แล้วถามว่า มาโดยรถไฟ หรือเครื่องบิน หรือรถบัส หรือขับมาเอง ใครไปรับที่สถานีรถไฟ หรือที่สนามบิน เรื่องเวลาในการเดินทาง ระยะทาง โรงแรมที่พัก หabitสบายหรือไม่ อาหารเช้าที่โรงแรมเป็นอย่างไร ถามว่า เคยมาที่นี่กี่ครั้งแล้ว ชอบที่นี่ไหม 'ได้ไปเที่ยวอะไรมาบ้าง พูดภาษาไทยได้หรือไม่ ประทับใจอะไรบ้าง ที่บ้านเขาดีอะไร กินอะไร ว่างวันเป็นอย่างไร ถามเรื่องส่วนตัว เช่น มาจากไหน มีครอบครัวแล้วหรือยังมีลูกหรือยัง ลูกชายหรือหญิง ก็คน ลูกเรียนอะไร จบโรงเรียนหรือยัง เข้ามหาวิทยาลัยหรือยัง ภรรยาหรือสามีเป็นอย่างไร บ้านมีลักษณะอย่างไร ใหญ่ เล็ก หนึ่งหรือสองชั้น หากยังโสดให้ถามว่า ตอนนี้อยู่กับใคร ทำงานอะไร ชอบงานหรือไม่ บริษัทที่ทำเป็นบริษัทอะไร งานยุ่งหรือไม่ สถานการณ์การเมืองในปัจจุบันเป็นอย่างไร งานอดิเรกได้แก่อะไร ใช้เวลาว่างทำอะไร เปรียบเทียบอากาศบ้านเขากับบ้านเราต่างกันไหม เปรียบเทียบรายการโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์

กิจกรรมบทบาทสมมติ 7

1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมประจำบทที่ 9 ข้อ 2
2. ให้ทุกคนได้ทำทุกข้อและครบทุกบทบาท

บทที่ 10

กำลังเดินทาง (unterwegs)

การถามทาง / การถามเส้นทาง

* Ich suche den Schillerplatz . * Entschuldigen Sie bitte, können Sie mir den Weg zur Goethestraße erklären? * Entschuldigung, wie weit ist es von hier zum Bahnhof? * Ich bin fremd hier. Können Sie mir sagen, wo der Hafen ist? * Verzeihung, können Sie mir sagen, wie ich zum Rathaus komme? * Kennen Sie sich aus hier in Köln? * Das Schloss, ist das weit von hier? * Wie lange dauert es mit dem Taxi in die Innenstadt? * Gibt es einen Bus zum Flughafen? * Welche Straßenbahn fährt zum Bahnhof?	* ผมหาจุดริชชิลเลอร์ครับ * ขอโทษ ช่วยอธิบายเส้นทางไปถนนเกอเธ่หน่อยได้ไหมครับ * ขอโทษครับ จากนี้ถึงสถานีรถไฟอีกไกลไหมครับ * ผมไม่ใช่คนที่นี่ครับ ช่วยบอกผมหน่อยเถอะว่าท่าเรืออยู่ตรงไหน * ขอโทษครับ ช่วยบอกผมหน่อยเถอะว่าผมจะไปทำการอำเภอได้อย่างไร * คุณรู้จักเมืองโคโลญดีไหมครับ * ปราสาทอยู่ไกลจากที่นี่ไหมครับ * นั่งแท็กซี่เข้าไปในเมืองใช้เวลานานไหมครับ * มีรถบัสไปสนามบินไหม * รถรางคันไหนไปสถานีรถไฟครับ
--	--

อธิบายเส้นทาง

* Sie gehen zuerst diese Straße entlang bis zur nächsten Kreuzung. * Gehen Sie zuerst geradeaus bis zu einer Kreuzung mit Verkehrsampel. * Biegen Sie da nach links ab. * Fahren Sie bei der ersten Abzweigung nach rechts. * Fahren Sie zuerst in diese Richtung bis zur ersten Querstraße. * Fahren Sie auf der linken Spur bis zur nächsten Ampel. * Der Weg zur Stadthalle ist ausgeschildert.	* ตอนแรกคุณไปตามถนนเส้นนี้จนถึงสี่แยกถัดไป * คุณขับตรงไปจนถึงสี่แยกที่มีสัญญาณไฟแดงก่อน * ตรงนั้นให้คุณเลี้ยวซ้าย * ตรงทางแยกแรกให้คุณขับไปทางขวา * คุณขับไปทางเส้นทางนี้ก่อนจนถึงถนนขวางหน้าเส้นแรก * คุณขับตามช่องทางซ้ายไปจนถึงสัญญาณไฟตัดไป * เส้นทางไปหอประชุมของเมืองมีป้ายบอก
---	---

* Hier ist der Bohlweg, und die Schützenstraße ist die nächste Querstraße. * Das ist ganz in der Nähe. * In fünf Minuten sind Sie da. * Hier am Fluss entlang, zu Fuß zehn Minuten. * Gehen Sie zuerst links an der Kirche vorbei. * Rechts neben dem Gebäude ist der Eingang zur U – Bahnstation. * Die Post ist direkt gegenüber dem Bahnhof. * Am besten nehmen Sie ein Taxi. * Dahin fährt die Straßenbahn, Linie 21.	* นี่คือถนนโบล ส่วนถนนซุทเช่นคือถนนขวางหน้าถัดไป * อยู่ใกล้แค่นี้เอง * ภายในห้านาทีคุณก็ไปถึงแล้ว * ไปตามแม่น้ำนี้ เดินไป 10 นาที * ตอนแรกให้คุณเดินไปทางซ้ายผ่านโบสถ์ * ทางด้านขวาใกล้กับตัวอาคารเป็นทางเข้าสถานีรถไฟใต้ดิน * ที่ทำการไปรษณีย์อยู่ตรงข้ามสถานีรถไฟพอดี * ทางที่ดีที่สุด คุณนั่งแท็กซี่ไป * รถรางสาย 21 แล่นไปทางนั้น
---	---

การพูดเมื่อไม่สามารถช่วยเหลือได้

* Tut mir Leid, ich bin selbst fremd hier. * Da kann ich Ihnen leider nicht weiterhelfen. * Da bin ich überfragt. Tut mir Leid.	* เสียใจ ผมเองก็เป็นคนต่างถิ่น * ผมช่วยเหลือคุณต่อไปไม่ได้แล้ว * ผมก็ไม่มีคำตอบ ขอโทษด้วย
---	---

ถามเรื่องห้อง / จองห้องที่โรงแรม

* Ich suche ein Zimmer für eine Nacht. * Ich brauche ein Zimmer. Haben Sie etwas frei? * Wie viel kostet bei Ihnen ein Doppelzimmer / Einzelzimmer? * Ist das Frühstück im Preis inbegriffen? * Welche Kreditkarten akzeptieren Sie? * Kann ich bei Ihnen mit VISA – Karte bezahlen? * Ich möchte für den 6.10. ein Einbettzimmer / Zweibettzimmer reservieren.	* ผมหาห้องพักสำหรับหนึ่งคืน * ผมต้องการหนึ่งห้อง มีว่างไหม * ห้องคู่ / ห้องเดี่ยวราคาเท่าไร * ราคาอาหารเช้าด้วยไหม * คุณรับบัตรเครดิตอะไรบ้าง * ผมจ่ายด้วยวีซ่าการ์ดได้ไหม * ผมอยากจองห้องเตียงเดี่ยว / ห้องสองเตียงสำหรับวันที่ 6 เดือนตุลาคม
---	--

ที่แผนกต้อนรับ

* Einzel- oder Doppelzimmer? * Ein Einzelzimmer mit Toilette und Bad kostet 100 Euro. * Wann kommen Sie an?	* ห้องเดี่ยวหรือห้องคู่ * ห้องเดี่ยวพร้อมห้องน้ำและอ่างอาบน้ำราคา 100 ยูโร * คุณจะมาถึงเมื่อไหร่
---	--

* Für wie viele Nächte? * Wie lange bleiben Sie? * An welchem Tag reisen Sie ab? * Wie wollen Sie bezahlen? * Können Sie mir die Reservierung / Buchung bis zum 2.1. bestätigen? * Können Sie mir die Namen per Fax schicken?	* สำหรับกี่คืน * คุณจะพักนานเท่าไร * คุณออกเดินทางวันไหน * คุณต้องการจ่ายแบบไหน * ช่วยยืนยันการจองจนถึงวันที่ 2 มกราคม * ช่วยแป๊กชรายชื่อให้ผมด้วย
--	---

การลงทะเบียน

* Mein Name ist Hase. Für mich ist hier ein Zimmer reserviert. * Würden Sie bitte den Anmeldeschein ausfüllen? * Bitte würden Sie sich hier eintragen?	* ผมชื่อฮาเซ ผมได้จองห้องไว้หนึ่งห้อง * กรุณากรอกแบบลงทะเบียนด้วยครับ * กรุณากรอกแบบฟอร์มตรงนี้นี้ด้วยครับ
--	--

ถามถึงการบริการ

* Wo gibt es das Frühstück? * Von wann bis wann kann man frühstücken? * Haben Sie auch Parkplätze für die Gäste? * Kann man bei Ihnen einen Mietwagen bekommen? * Gibt es hier im Hotel einen Fitnessraum / eine Sauna / einen Friseur?	* อาหารเช้าทานกันที่ไหน * ทานอาหารเช้าได้ตั้งแต่กี่โมงถึงกี่โมง * คุณมีที่จอดรถให้แขกไหม * ที่โรงแรมคุณมีรถให้เช่าไหม * ในโรงแรมมีห้องออกกำลังกาย / ห้องเขาน้ำ / ห้องแต่งผม ไหม
---	---

การขอใช้บริการ

* Könnten Sie mir bitte ein Taxi bestellen? * Können Sie mich morgen um 7 Uhr wecken? * Können Sie mir einen Mietwagen besorgen?	* ช่วยเรียกแท็กซี่ให้หน่อยได้ไหม * ช่วยปลุกผมพรุ่งนี้ตอน 7 โมงได้ไหม * ช่วยจัดการเรื่องรถเช่าให้ผมได้ไหม
--	--

การฝากข้อความให้แขก

* Kann ich bei Ihnen eine Nachricht für Frau Mai hinterlassen?	* ขอฝากข้อความให้คุณไม่ได้ไหม
--	---

* Ich erwarte einen Anruf von Herrn Schröder aus Duisburg. Wenn er anruft, können Sie ihm bitte mitteilen, dass ich ab 18 Uhr in meinem Zimmer bin. * Würden Sie bitte Frau Steiger ausrichten, dass ich sie im Restaurant erwarte?	* ผมรอโทรศัพท์จากคุณชโรเดอร์จากเมืองดุยส์บวร์กอยู่ หากเขาโทรมา กรุณาแจ้งให้เขาด้วยว่าผมจะอยู่ในห้องตั้งแต่ 18 น. เป็นต้นไป * ช่วยเรียนให้คุณชไตเกอร์ทราบหน่อยได้ไหมว่า ผมรอเธออยู่ในภัตตาคาร
---	--

การถามถึงข้อความ

* Mein Name ist Hase. Hat jemand eine Nachricht für mich hinterlassen? * Ich erwarte eine Nachricht. Ist etwas für mich angekommen?	* ผมชื่อฮาเซ มีใครทิ้งโน้ตให้ผมบ้างครับ * ผมกำลังคอยจดหมายอยู่ มีจดหมายมาถึงผมบ้างไหม
---	---

การมอบข้อความให้แขก

* Herr Weller? Hier ist eine Nachricht für Sie. * Eine Frau Mäser hat nach Ihnen gefragt. Sie versucht, Sie später anzurufen. * Herr Weil lässt Ihnen ausrichten, dass er eine Viertelstunde später kommt.	* คุณเวลเลอร์ มีจดหมายถึงคุณ * สุภาพสตรีท่านหนึ่งชื่อเมเซอร์ถามถึงคุณ หล่อนจะพยายามโทรถึงคุณทีหลัง * คุณไวล์ฝากบอกว่า เขาจะมาช้าไป 15 นาที
---	---

การจองการเดินทาง

* Ich möchte mich nach Flugverbindungen nach Wien erkundigen. * Haben Sie einen Flugplan der Lufthansa? * Ich wollte fragen, wann morgens ein Flug nach Frankfurt geht. * Ich möchte einen Flug nach Berlin buchen. * Eine Rückfahrkarte nach Köln, bitte. * Einmal hin und zurück zweiter Klasse nach Hamburg.	* ผมอยากสอบถามเรื่องเที่ยวบินไปกรุงเวียนนา * คุณมีรายละเอียดเที่ยวบินของลูฟท์ฮันซ่าไหม ผมต้องการถามว่า ตอนเช้ามีเครื่องบินไปแฟรงก์เฟิร์ตกี่โมง * ขอจองเที่ยวบินไปเบอร์ลิน * ตั๋วไปกลับโคโลญหนึ่งใบ * ตั๋วไปกลับฮัมบวร์กชั้นสองหนึ่งใบ
---	--

การเปลี่ยนแปลงรายการเดินทาง

* Ich möchte meinen Flugtermin ändern. * Ich muss meine Reise nach München	* ผมขอเปลี่ยนแปลงเวลาบิน * ผมต้องยกเลิกการเดินทางไปเมืองมิวนิคของผม
--	---

stornieren. * Ist es möglich, dieses Ticket für einen früheren Flug zu benutzen?	* เป็นไปได้ไหมที่จะใช้ตั๋วใบนี้สำหรับเที่ยวบินที่ออกเร็วกว่านี้
---	---

รายการเวลาว่างและสิ่งที่น่าสนใจ

* Wir möchten heute Abend in der Stadt etwas unternehmen. Können Sie uns etwas empfehlen? * Was kann man denn hier am Wochenende so unternehmen? * Können Sie mir einen Tipp geben, wo man hier gut essen kann? * Heute Abend gibt es ein Konzert in der Stadthalle. * Im Stadttheater wird heute „Hamlet“ gespielt. * Wollen Sie sich nicht den Dom ansehen? * Waren Sie schon im Kunstmuseum? * Sie können auch das Schloss besichtigen.	* เราอยากจะเที่ยวในเมือง ช่วยแนะนำอะไรให้พวกเราหน่อย * วันสุดสัปดาห์ที่นี่มีอะไรให้เที่ยวบ้าง * ช่วยแนะนำหน่อยว่า ที่ไหนมีอาหารอร่อย * เย็นนี้มีคอนเสิร์ตที่หอประชุมของเมือง * วันนี้ที่โรงละครประจำเมืองเล่นเรื่อง “แฮมเล็ต” * คุณไม่ต้องการชมโบสถ์หรือ * คุณได้ชมพิพิธภัณฑสถานศิลป์แล้วหรือยัง * คุณสามารถชมปราสาทได้ด้วย
--	---

ตัวอย่างบทสนทนา

(หมายเหตุ: โทมัสกับเพื่อนเช่ารถจักรยานขี่เล่นแล้วเกิดหลงทาง จึงโทรศัพท์ให้เจ้าของรถเช่าเพื่อหาทางกลับ)	
Thomas: Wir haben bei Ihnen zwei Fahrräder gemietet und jetzt haben wir uns verfahren. Herr Fischer: Keine Panik. Ich bin noch bis 19 Uhr da. Wo sind Sie denn jetzt? Thomas: In einem Ort namens Kastel. Ich stehe in der Gutenbergstraße. Hinter mir ist eine Kirche und vor mir ein Lokal. Herr Fischer: Ein Lokal? Ach, Sie meinen sicher die Gaststätte „Zum Ochsen“. Sehen Sie an der Kreuzung ein Lebensmittelgeschäft? Thomas: Ja. Herr Fischer: Biegen Sie an der Kreuzung links ab. Vor Ihnen liegt dann der Rhein. Thomas: Das ist zu schnell für mich. Ich möchte	โทมัส : เราเช่ารถจักรยานคุณสองคันและตอนนี้เราหลงทางครับ นายฟิชเชอร์ : ไม่ต้องตื่นตกใจ ผมเปิดร้านถึง 19 โมงแล้วตอนนี้คุณอยู่ที่ไหน โทมัส : อยู่แถวที่มีชื่อว่าคาสเทล ผมยืนอยู่ที่ถนนกูเทินแบร์ก ข้างหลังผมเป็นโบสถ์และข้างหน้าผมเป็นร้านอาหาร (หรือร้านขายเครื่องดื่ม) นายฟิชเชอร์ : ร้านอาหารหรือ อ้อ คุณหมายถึงร้าน “วัวตอน” แน่ๆ คุณเห็นร้านขายของกินที่สี่แยกไหม โทมัส : เห็นครับ นายฟิชเชอร์ : คุณเลี้ยวซ้ายตรงสี่แยก ข้างหน้าคุณก็จะเป็นแม่น้ำไรน์ โทมัส : เร็วไปครับ ผมขอจดหน่อยครับ

alles mitschreiben. Herr Fischer: Das brauchen Sie nicht. Sie sind schon fast am Ziel. Sie fahren über die Brücke und dann nach rechts, immer am Rhein entlang. So kommen Sie automatisch zum Hafen. Thomas: Vielen Dank. Bis gleich!	นายพิชเชอร์ : คุณไม่จำเป็นต้องจด คุณเกือบถึงเป้าหมายอยู่แล้ว คุณที่ข้ามสะพานแล้วเลี้ยวซ้าย ซี่ไปตามแม่น้ำไรน์เรื่อยๆ แล้วคุณก็จะไปถึงท่าเรือเองแหละ โทมัส : ขอบคุณมาก เดี่ยวเจอกัน
--	--

กิจกรรมประจำบทที่ 10

1. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา วาดเส้นทางไปโรงแรม จากนั้นให้คนหนึ่งถามทางไปโรงแรม อีกคนหนึ่งตอบ
2. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา มีโทรศัพท์ต่อโรงแรมเพื่อจองห้อง ระบุ ต้องการห้องอะไร สำหรับวันที่เท่าไร และชื่อผู้จอง พนักงานโรงแรมทวนคำของผู้จอง และถามว่า จะออกวันไหน จากนั้นบอกว่า ให้ยืนยันการจองก่อน 2 วันและให้แฟกซ์ชื่อและที่อยู่ให้ทางโรงแรมด้วย จากนั้นเหตุการณ์เกิดที่แผนกประชาสัมพันธ์ของโรงแรม แยกแจ้งพนักงานว่าได้จองห้อง คู่ หรือห้องคู่ เอาไว้ภายใต้ชื่อ ... สำหรับวันที่ ... พนักงานเปิดดูสมุดบันทึก แล้วอ่านชื่อผู้จอง วันที่จอง และห้องที่จอง พนักงานให้แขกกรอกแบบฟอร์มเพื่อลงทะเบียน และถามว่า แยกจะจ่ายค่าห้องด้วยวิธีใด แยกตอบว่า จ่ายเงินสด หรือเครดิตการ์ดก็ได้ แยกถามถึงบริการอาหารเช้าเริ่มกี่โมงไปจนถึงกี่โมง และห้องรับประทานอาหารเข้าอยู่ที่ไหน
3. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา แยกถามวิธีเข้าไปในเมือง พนักงานอธิบายว่า มีรถไฟใต้ดิน มีรถเมล์ มีรถแท็กซี่ แยกถามระยะทางจากโรงแรมถึงตัวเมือง พนักงานบอกว่าสามารถเดินไปได้ หากนั่งรถเพียง 5 นาที หากเดิน 15 – 20 นาที แยกถามถึงบริการรถเช่า พนักงานบอกราคาค่าเช่า แยกขอให้เรียกรถแท็กซี่ให้

กิจกรรมบทบาทสมมติ 8

1. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา เหตุการณ์เกิดที่แผนกประชาสัมพันธ์ของโรงแรม แยกขอให้พนักงานเรียกรถแท็กซี่ให้ เพราะต้องการเข้าไปในเมือง พร้อมกันนั้นถามว่าจะฝากข้อความให้คนชื่อ ... ได้ไหม พนักงานตอบว่าได้ และถามว่า ต้องการฝากข้อความว่าอะไร แยกบอกว่ากำลังรอโทรศัพท์ของคนชื่อ ... กรณีที่เขาโทรมาให้แจ้งว่า เขาเข้าไปในเมือง จะกลับตอนเวลา ...
2. ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนา เหตุการณ์เกิดที่แผนกประชาสัมพันธ์ แยกถามถึงที่เที่ยวของที่นี่ พนักงานโรงแรมยกตัวอย่างแหล่งเที่ยว 2 – 3 แห่ง แยกถามวิธีไป พนักงานอธิบาย 2 วิธี คือเดินไป กับนั่งรถแท็กซี่ไป จากนั้นแยกถามเรื่องราวการเที่ยวบินของสายการบิน ... จากนั้นถามพนักงานว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่จะใช้ตัวใบนี้สำหรับเที่ยวบินที่ออกเร็วกว่านี้ พนักงานตอบว่า ไม่ได้ แยกจึงขอให้ทางโรงแรมช่วยเหลือเรื่องยกเลิกการเดินทางไปเมือง ... พนักงานตอบว่า ทำได้ แล้วบอกว่า มีคนฝากข้อความให้แยกว่า จะมาที่โรงแรมเข้าไป 30 นาที แยกขอบคุณพนักงาน

บรรณานุกรม

- Beck, Angelika G. (2003). **Deutsch in 30 Tagen. German in 30 Days.** Berlin : Langenscheidt.
- Kehr, Christof / Meyerhoff, Michaela (1999). **Deutsch Zwei für Ausländer. Ein Aufbaukurs zum Reden und Verstehen.** Rowohlt Taschenbuch Verlag : Hamburg. (rororo Sprachen).
- Keppler, Kurt (1984). **Konversationsbuch Englisch-Deutsch.** Berlin : Langenscheidts.
- Köker, Anne et al. (2004). **Berliner Platz 3. Deutsch im Alltag für Erwachsene. Zertifikatsband.** Berlin : Langenscheidt.
- Lemcke, Christiane / Rohrmann, Lutz / Scherling, Theo (2003). **Berliner Platz 2. Deutsch im Alltag für Erwachsene.** Berlin : Langenscheidt.
- Lundquist-Mog, Angelika (2004⁴). **PONS. Powerkurs für Anfänger. Deutsch. Starting German.** Stuttgart : Ernst Klett Verlag.
- Miebs, Udo / Vehovirta, Leena (2001⁵). **Kontakt Deutsch. Deutsch für berufliche Situationen. Kursbuch.** Berlin : Langenscheidt.
- Miebs, Udo / Vehovirta, Leena (2001⁵). **Kontakt Deutsch. Deutsch für berufliche Situationen. Redemittelbuch.** Berlin : Langenscheidt.
- Motta, Giorgio (2004). **Wir – Grundkurs Deutsch für junge Lerner. Lehrbuch 3.** Stuttgart : Klett.
- Müller, Martin et al. (2004⁹). **Moment mal! Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache. Lehrbuch 2.** Berlin : Langenscheidt.

บทบาทสมมุติ

10 สถานการณ์จำลอง

(1) การเล่าถึงตัวเองและครอบครัว

สถานการณ์ ในห้องรับแขก นาย ก และ นาย ข นั่งที่โซฟา

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก ขอให้ นาย ข พูดถึงตัวเอง
2	นาย ข บอกถึง ที่มา อายุ สภาพ(โสด หรือ แต่งงานแล้ว หรือ หย่า) งานที่กำลังทำ หรือกำลังเรียนอะไร นาย ข ขอให้ นาย ก พูดถึงตัวเองบ้าง
3	นาย ก บอกถึง ที่มา อายุ สภาพ(โสด หรือ แต่งงานแล้ว หรือ หย่า) งานที่กำลังทำ หรือกำลังเรียนอะไร
4	นาย ข บอกว่า อยู่ที่ ... มีลูก... อายุลูก... แม่บ้านทำงาน... บ้านมีกี่ชั้น กี่ห้อง ห้องอะไรบ้าง
5	นาย ก บอกว่า อยู่ที่ ... มีลูก... อายุลูก... แม่บ้านทำงาน... บ้านมีกี่ชั้น กี่ห้อง ห้องอะไรบ้าง
6	นาย ข บอกให้ นาย ก พูดถึงเพื่อนบ้าน
7	นาย ก พูดถึงเพื่อนบ้านของตน
8	นาย ข บอกให้ นาย ก พูดถึงงานอดิเรกบ้าง
9	นาย ก พูดถึงงานอดิเรกของตน
10	นาย ข บอกว่าชอบงานอดิเรกของ นาย ก
11	นาย ก บอกว่า งานอดิเรกของ นาย ข ก็น่าสนใจ
12	นาย ข ตอบขอบคุณ และขอลากลับ เพราะมีนัด
13	นาย ก บอกว่า น่าเสียดาย แล้วบอกว่า แล้วเจอกันใหม่
14	นาย ข กล่าวคำอำลา

(2) การทักทายและแนะนำให้รู้จัก

สถานการณ์ นาย ก. และนาย ข. เดินไปตามถนน ไปเจอนาย ค. ที่มากับนาย ง.

นาย ก. รู้จักกับนาย ค. เป็นอย่างดี (ใช้ du)

นาย ข. ไม่รู้จักนาย ค. และนาย ง. (ใช้ Sie)

นาย ง. ไม่รู้จักนาย ก. และนาย ข. (ใช้ Sie)

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก. ทักทาย นาย ค.
2	นาย ค. ทักทาย นาย ก. นาย ค. แนะนำให้ นาย ง. รู้จักกับ นาย ก.
3	นาย ง. ทักทายนาย ก.
4	นาย ก. ทักทายตอบ นาย ก. แนะนำ นาย ข. ให้รู้จัก นาย ค. และ นาย ง.
5	นาย ข. ทักทาย นาย ค. และ นาย ง. นาย ข. แสดงอาการสงสัยจึงถาม นาย ง. ว่าเขากับ นาย ง. เคยรู้จักกันมาก่อนไหม
6	นาย ง. ตอบปฏิเสธ แต่บอกว่าได้ยินชื่อของ นาย ข. มานานแล้ว
7	นาย ก. เสนอว่ามาใช้คำว่า du กันดีกว่า
8	นาย ค. และ นาย ง. (รวมทั้งนาย ข.) เห็นด้วย นาย ค. ยื่นมือให้ นาย ข. และบอกชื่อเล่น
9	นาย ข. ยื่นมือให้ นาย ค. และ นาย ง. แล้วบอกชื่อเล่น
10	นาย ง. บอกชื่อเล่นของตนเองจับมือกับ นาย ข. และ นาย ก.
11	นาย ข. ขอเชิญนาย ค. และ นาย ง. ไปงานวันเกิดของตนในวันเสาร์ตอนเย็น (นาย ก. ได้รับคำเชิญก่อนหน้านี้แล้ว)
12	นาย ค. บอกขอบคุณและจะไปงาน
13	นาย ง. บอกขอบคุณ (แต่ไม่ได้บอกว่าจะไป)
14	นาย ข. ขอคำตอบจาก นาย ง.
15	นาย ง. ตอบยืนยัน

(3) ที่บ้านเจ้าภาพ

สถานการณ์ นาย ก. มาที่บ้านนาย ข. (มีเสียงกตกริ่ง)

นาย ข. เดินไปต้อนรับแขกที่ประตูบ้าน

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ข. ทักทาย นาย ก ตามมารยาท
2	นาย ก. ทักทาย นาย ข. ตามมารยาท
3	นาย ข. เชิญแขกให้ถอดเสื้อหนาว หมวก ถุงมือ
4	นาย ก. พุดชมความงามของบ้าน นาย ข.
5	นาย ข. ขอบคุณ แล้วบอกให้ นาย ก. ทำตัวสบาย ๆ นาย ข. เชิญแขกนั่งลง
6	นาย ก. บอกขอบคุณ
7	นาย ข. ถาม นาย ก. ว่าจะดื่มอะไร
8	นาย ก. ต้องการน้ำมะนาว
9	นาย ข. ถาม นาย ก. ว่าอยากได้ของขบเคี้ยวไหม
10	นาย ก. บอกต้องการถั่วลิสง
11	(นาย ข. นำเครื่องดื่มและของขบเคี้ยวมาให้แขก)
12	นาย ก. ยกแก้ว แล้วอวยพรวันเกิดให้ นาย ข.
13	นาย ข. ขอบคุณแขกที่อวยพรให้ นาย ข. ขออนุญาตไปโทรศัพท์ให้ร้านภัตตาคาร
14	(พนักงานร้านภัตตาคาร Müller รับโทรศัพท์)
15	นาย ข. ขอจองโต๊ะสำหรับ 4 คน สำหรับหนึ่งทุ่มวันนี้ ในนามของ นาย ข.
16	(พนักงานทวนคำ)

(4) ที่ภัตตาคาร

สถานการณ์ นาย ข. เชิญ นาย ก. ไปรับประทานอาหารที่ภัตตาคาร

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ข. บอกพนักงานบริการเรื่องโต๊ะที่จองเอาไว้
2	(พนักงานนำไปที่โต๊ะ)
3	นาย ข. ระบุที่ให้แขกแต่ละคนนั่ง
4	นาย ก. ขอขอบคุณที่นั่งลง
5	นาย ข. ขอรายการอาหารจากพนักงานบริการ
6	(พนักงานบริการนำรายการอาหารมาให้)
7	นาย ข. ถาม นาย ก. ว่าต้องการกินอะไร
8	นาย ก. ขอซูปรัก แล้วตามด้วยสเต็กพริกไทย
9	นาย ข. ถาม นาย ก. ว่าจะดื่มอะไรเพื่อเรียกน้ำย่อย
10	นาย ก. ต้องการ Cinzano
11	นาย ข. ถาม นาย ก. ว่า หลังจากรับประทานอาหารแล้วต้องการจะสั่งของหวานหรือน้ำชาหรือกาแฟไหม
12	นาย ก. ต้องการกาแฟหนึ่งถ้วย
13	นาย ข. ถาม นาย ก. ว่า จะดื่มอะไรระหว่างทานอาหาร
14	นาย ก. ต้องการให้นาย ข. เป็นคนแนะนำ
15	นาย ข. ถามว่าไวน์แดงสักขวดหนึ่งดีไหม
16	นาย ก. เห็นด้วยกับไวน์แดง และถาม นาย ข. ว่าไม่สั่งอะไรเลยหรือ
17	นาย ข. เรียกพนักงานบริการมา แล้วบอกพนักงานบริการว่า นาย ก. ต้องการ Cinzano ซูปรัก สเต็กพริกไทย หลังอาหารขอกาแฟ ตนเอา Dornkaat ซูปรืดเปื่อย หมูซูปรืดทอดสไตล์เวียนนา หลังอาหารขอกาแฟเช่นกัน และระหว่างรับประทานอาหารขอไวน์แดงหนึ่งขวด

(5) การพูดคุยระหว่างรับประทานอาหารและการร้องเรียน

สถานการณ์ นาย ก. และ นาย ข. นั่งรับประทานอาหารในภัตตาคาร

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก. ขอร้อง นาย ข. ให้ส่งขวดเกลือและขวดพริกไทย
2	นาย ข. ส่งขวดเกลือและขวดพริกไทยให้ นาย ก.
3	นาย ก. บ่นว่าสติกของตนเหนียวเหมือนหนัง
4	นาย ข. บอกว่าควรจะคืนอาหาร นาย ข. เรียกพนักงานบริการแล้วขอคืนสติก
5	(พนักงานบริการรับสติกคืน)
6	นาย ข. ถาม นาย ก. ว่าจะสั่งอาหารอะไรแทน
7	นาย ก. สั่งอาหารชุดหมายเลข 5
8	(พนักงานนำอาหารชุดหมายเลข 5 มาให้)
9	นาย ข. ถาม นาย ก. ว่าอาหารรสชาติเป็นอย่างไร
10	นาย ก. ตอบว่าซูปผักรสชาติน่าสนใจ
11	นาย ข. พูดว่า ไวน์ขาวก็รสชาติพิเศษ นาย ข. เรียกพนักงานเพื่อเก็บเงิน
12	(พนักงานถามว่าจะจ่ายแยกหรือจ่ายรวม)
13	นาย ข. บอกว่าตนเองเป็นเจ้าของภาพ
14	(พนักงานบอกราคา 65 ยูโร)
15	นาย ข. บอกว่า 70 ยูโร ที่เหลือเป็นของพนักงานบริการ
16	(พนักงานตอบขอบคุณ)
17	นาย ก. พูดขอบคุณสำหรับการเชิญในครั้งนี้
18	นาย ข. ตอบรับคำขอบคุณ

(6) ไปรับแขกที่สนามบิน

สถานการณ์ นาย ก รับ นาย ข ที่สนามบิน

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก เรียกชื่อ นาย ข ด้วยความไม่มั่นใจ
2	นาย ข ขานรับ
3	นาย ก ออกปากขอโทษแทน นาย ค ที่มารับไม่ได้ และให้ตนมารับแทน แล้วแนะนำตัวเองพร้อมกับตำแหน่งหน้าที่ในบริษัท
4	นาย ข แสดงความยินดีที่ได้รู้จัก และขอบคุณที่ นาย ก มารับ
5	นาย ก ถามว่ามีอะไรจะช่วยเหลือไหม (ดูไปที่กระเป๋า)
6	นาย ข เชิญให้ช่วย (ยกของให้ นาย ก ช่วยถือ)
7	นาย ก ถามถึงการบินว่าเป็นอย่างไร
8	นาย ข บอกว่าอากาศดี และเครื่องมาถึงตรงเวลา
9	นาย ก ถามว่าการบินจาก มา กินเวลาเท่าไร
10	นาย ข ตอบว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที
11	นาย ก ถามว่าจะให้ขับไปที่บริษัทของตนเลย หรือจะให้ขับไปที่โรงแรมก่อน
12	นาย ข ต้องการไปโรงแรมก่อน เพราะรู้สึกเหนื่อย
13	นาย ก ตอบตกลงว่าจะพาไปส่งโรงแรม

(7) การพูดคุยระหว่างไปโรงแรม

สถานการณ์ ในรถยนต์

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก ถามถึงอากาศที่บ้านนาย ข อากาศเป็นอย่างไร อากาศเลวร้ายเหมือนที่นี้ตอนนี้อย่างไร
2	นาย ข ตอบว่าอากาศเลวร้ายพอๆ กับที่นี้
3	นาย ก ถามว่านาย ข มาที่นี้บ่อยไหม
4	นาย ข ตอบว่าเป็นครั้งที่สี่ และบอกว่าเมืองนี้สวย
5	นาย ก ถามว่าสิ่งประทับใจครั้งแรกของเมืองนี้ได้แก่อะไร
6	นาย ข ตอบว่าผู้คนที่น่ารัก แล้วถาม นาย ก ว่าเป็นคนที่ไหน
7	นาย ก ตอบว่า เป็นคนมาจากแถวๆ
8	นาย ข ถามว่ารู้จักเมืองนี้ดีไหม
9	นาย ก ตอบว่า รู้จักในตัวเมืองดี
10	นาย ข ถามว่า นาย ก ทำอะไรในเวลาว่าง
11	นาย ก บอกว่าชอบอ่านหนังสือ และออกไปเดินเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ แล้วถาม นาย ข ว่าชอบทำอะไรในเวลาว่าง
12	นาย ข บอกว่าชอบเดินตามแม่น้ำกับหมาของตน
13	นาย ก บอกว่ามาถึงโรงแรมแล้ว

(8) การเข้าพักโรงแรม

สถานการณ์ ที่แผนกต้อนรับ

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก. บอกพนักงานแผนกต้อนรับว่าได้จองห้องไว้หนึ่งห้อง สำหรับวันนี้
2	นาย ข. ถามว่าจองในนามของใคร
3	นาย ก. ตอบว่าในนามของ ...
4	นาย ข. บอกให้ นาย ก. กรอกใบเข้าพัก
5	นาย ก. (พูดขณะกรอกใบเข้าพัก) ถามว่า ห้องพักของตนมีอ่างอาบน้ำหรือฝักบัว
6	นาย ข. ตอบว่ามีอ่างอาบน้ำ
7	นาย ก. ถามว่าเป็นห้องที่มีเตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่
8	นาย ข. ตอบว่าเป็นห้องเตียงเดี่ยว
9	นาย ก. ถามว่าห้องรับประทานอาหารเข้าอยู่ที่ไหน
10	นาย ข. บอกว่าอยู่ใกล้กับประตูทางเข้าของโรงแรม
11	นาย ก. ถามว่ารับประทานอาหารเข้าได้ตั้งแต่กี่โมงถึงกี่โมง
12	นาย ข. บอกว่า ตั้งแต่ 6 โมงถึง 10 โมง
13	นาย ก. ถามว่าจะจ่ายด้วยบัตรเครดิตได้ไหม
14	นาย ข. ตอบว่าได้

(9) การพูดคุยที่แผนกต้อนรับของโรงแรม

สถานการณ์ ในโรงแรม

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก ถาม นาย ข ว่าจะไปในเมืองได้อย่างไร
2	นาย ข บอกว่ามีรถเมล์สาย 4 แล่นจากนี้ไปในเมือง
3	นาย ก ถามว่านั่งรถเมล์ไปในเมืองใช้เวลานานเท่าไร
4	นาย ข ตอบว่า 8 นาที แล้วบอกว่า ถ้าเดินไปจะใช้เวลา 20 นาที
6	นาย ก ขอร้องให้ นาย ข เรียกรถแท็กซี่ให้
7	นาย ข บอกว่าเกือบลืมบอก นาย ก ว่ามีผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ Müller ได้โทรมา และบอกว่าเดี๋ยวหล่อนจะมาหาที่โรงแรม
8	นาย ก บอกว่า ขอฝากข้อความให้ นาง Müller หน่อยได้ไหม
9	นาย ข ตอบว่าด้วยความยินดี (แล้วหยิบดินสอและกระดาษให้)
10	นาย ก (ขณะที่เขียนข้อความ) บอก นาย ข ว่าตนกำลังรอคนชื่อ Adam ถ้าเขาโทรมา ช่วยบอกว่ นาย ก จะโทรกลับให้เขาในตอนเย็น
11	นาย ข ตอบรับ แล้วบอกว่ารถแท็กซี่รออยู่ที่หน้าประตูโรงแรม
12	นาย ก ขอขอบคุณที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเรียกแท็กซี่ให้ตน
13	นาย ข ตอบว่าด้วยความยินดี

(10) การถามทาง

สถานการณ์ รถแท็กซี่ไม่สามารถส่งได้ถึงที่หน้าบริษัทที่ต้องการ นาย ก ต้องเดินต่อ

ลำดับที่	เหตุการณ์
1	นาย ก ขอร้อง นาย ข ช่วยบอกทางไปถนนเกอเธ่
2	นาย ข บอกว่าถนนเกอเธ่อยู่ใกล้นิดเดียว แล้วบอกว่าตอนแรกให้เดินไปที่สี่แยก แล้วเลี้ยวซ้าย แล้วเลี้ยวขวา
3	นาย ก ขอให้ทวนคำพูดอีกครั้งหนึ่ง
4	นาย ข ทวนคำพูด
5	นาย ก ทวนคำพูดของ นาย ข ว่าตอนแรกให้เดินไปที่ทางแยก แล้วเลี้ยวขวา แล้วเลี้ยวซ้าย
6	นาย ข บอกว่า นาย ก เข้าใจไม่ถูกต้อง แล้วบอกว่า ทางที่ดีที่สุดให้ นาย ก เดินผ่านไปทางซ้ายของโบสถ์ แล้วให้ถามคนแถวนั้นต่อ
7	นาย ก ขอขอบคุณ นาย ข ที่ให้ความช่วยเหลือ (แล้วเดินไปที่โบสถ์) แล้วถาม นาย ค ว่าจะไปถนนเกอเธ่ได้อย่างไร
8	นาย ค บอกให้เดินไปที่สัญญาณไฟจราจรข้างหน้า แล้วเลี้ยวขวา แล้วเดินตรงไปเรื่อยๆ จนถึงถนนเส้นตัด ให้เลี้ยวไปทางซ้าย แล้วถามคนที่นี่ต่อ
9	นาย ก ถามว่า รู้จักบริษัท Kaufmann ไหม
10	นาย ค บอกว่า เขาเองก็ไม่ทราบ
11	นาย ก ขอขอบคุณ นาย ค (แล้วเดินไป ระหว่างทางเห็นป้ายผังเมือง นาย ก ดูผังเมือง แล้วพูดเอง) ผมเดินไปทิศนี้เรื่อยๆ ทางซ้ายมีภัตตาคาร ตรงข้ามภัตตาคารเป็นร้านกาแฟ ข้างร้านกาแฟเป็นถนนเล็กๆ ถนนนี้มีชื่อว่าเกอเธ่ บริษัท Kaufmann อยู่ทางด้านซ้าย